

JAKOVLJEVA POSLANICA

POUKA ZA MLADE

Oktober, november, december 2014.

Sadržaj:

1. Jakov, brat Gospodnji	4
2. Usavršavanje naše vere	13
3. Odoleti iskušenju	22
4. Biti i činiti	31
5. Ljubav i zakon	40
6. Vera koja deluje	49
7. Ukrotiti jezik	58
8. Poniznost nebeske mudrosti	67
9. Jedan je Zakonodavac i Sudija	76
10. Plačite i ridajte!	85
11. Priprema za žetvu	94
12. Molitva, isceljenje i obnovljenje	103
13. Večno Jevanđelje	112

JAKOVLJEVA POSLANICA

Broj 4/2014.

Naslov originala:

The Book of James

Prevod s engleskog:

Tamara Babić

Lektura:

Tomislav Stefanović

Izdaje:

Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve, Odeljenje za subotnu školu

Štampa:

TIP »Preporod«, Beograd

Za izdavača:

Dragan Pejovski, 11000 Beograd, Radoslava Grujića 4

Tabele zalaska Sunca:

priprema mr Radomir Grujić

Tiraž:

300 primeraka

Kako najviše dobiti iz biblijske pouke za mlade

Činjenice koje treba znati:

Ove pouke zasnovane su na osvedočenju da Božja reč ima silu da preobrazi, i da je zajedničko, grupno proučavanje bitan način upoznavanja s tom silu. Svrha ovih pouka je da se mladim adventističkim hrišćanima stavi na raspolaganje materijal za samostalno proučavanje o kome se, potom, može raspravljati svake sedmice u razredima subotne škole. Mnogi koji se inače služe biblijskim poukama za odrasle kažu da je ovaj materijal, pošto se bavi istim temama, vrlo koristan kao pomoćni materijal za proučavanje i razgovor u razredu.

Oko četiri stotine mladih adventista doprinosi svake godine oblikovanju ovog materijala. Ogromna raznovrsnost i povremeno ponavljanje sadržaja odražavaju veliku spremnost različitih autora i saradnika iz celog sveta, koji su stvaralački i pojedinačno doprinosili razradi pojedinih tema.

Uputstva za proučavanje:

1. Uz molitvu, otvori svoj um za vođstvo Svetoga Duha tokom proučavanja.
2. Biblijski tekstovi na kojima se temelji biblijska pouka za svaku sedmicu pojavljuju se štampani masnim slovima u delu svake pouke pod nazivom »Logos«. Čitaj te tekstove u celini.
3. Biblijski tekstovi za svaku sedmicu obično su podeljeni u delove na stranicama pod nazivom »Logos«. Dok budeš proučavao te delove pouke, pažljivo pročitaj i biblijske tekstove na koje ukazuju masno štampani naslovi pre nego što pročitаш komentare ispod naslova.
4. Čitaj ostale delove pouke za tu sedmicu iz perspektive koju si stekao na osnovu proučavanja biblijskih tekstova.
5. Imaj na umu svrhu svakog dela biblijske pouke:
 - **Uvod** je zamišljen da pobudi interesovanje i usredsredi tvoje razmišljanje na sedmičnu temu pouke.
 - **Logos** je vodič za neposredno proučavanje biblijskih tekstova, koji se odnose na sedmičnu tematiku.
 - **Svedočanstvo** objavljuje perspektivu Duha proroštva na temu sedmične pouke.
 - **Dokaz** pristupa pitanjima koja je pokrenula pouka, iz istorijske, naučne, filozofske ili teološke perspektive.
 - **Primena** raspravlja o tome šta apstraktno u pouci znači u svakodnevnom životu.
 - **Mišljenje** je lično stanovište o pouci, koje treba da pokrene na dalje razmišljanje i razgovor.
 - **Istraživanje** stavlja čitaocu na raspolaganje kreativne načine da istražuje tematiku sedmične pouke.

Biblijska pouka za mlade i Crkva

Biblijska pouka za mlade pripremljena je u Generalnoj konferenciji u Odeljenju za mlade vernike Crkve i objašnjava verovanja Hrišćanske adventističke crkve.

Pouka 1

Od 27. septembra do 3. oktobra.

Jakov, brat Gospodnji

»Vi ste prijatelji Moji ako tvorite što vam Ja zapovijedam.«

(Jovan 15,14)

27. septembar 2014.

KAMERE, VERA, AKCIJA!

UVOD (JOVAN 15,14)

Su

Bio sam tako uzbuđen! Trebalo je da proslavim svoj 18. rođendan, a time je otpočinjao čitav jedan novi život. Postaću student, izvadiću ličnu kartu i konačno dobiti vozačku dozvolu. Neću više morati da molim mamu da me vozi kad želim da negde izađem. Sada ću vikendom moći da napunim rezervoar i odvezem se na zabavu.

Međutim, pre nego što je sam izašao na ispit iz vožnje, morao sam da naučim saobraćajna pravila. Ona su obuhvatala sve informacije koje su mi bile potrebne da bih postao dobar vozač: značenje saobraćajnih znakova, šta učiniti u slučaju nezgode, kada započeti skretanje, gde je dozvoljeno parkiranje, i još mnogo toga!

Kada se prisetim koliko mi je učenje vožnje pomoglo da postanem bolji vozač, tada pomislim na reči koje je Jakov zapisao za svakog od nas ko želi da postane bolji hrišćanin na delu. Kada je Isusa doživeo ne samo kao svog brata, već i kao svog Spasitelja, Jakov je osetio duboku potrebu da sa drugima podeli šta znači slediti Njega.

Poruka Jakovljeve poslanice može se sažeti u 25. stihu prvog poglavlja: "Koji providi u savršeni zakon slobode i ostane u *njemu*, i ne bude zaboravni slušač, nego tvorac djela, onaj će biti blažen u djelu svojemu."

Moja knjiga za polaganje vožnje sadržala je mnoštvo informacija koje sam mogao da primenim ne samo na pismenom ispitu da bih dobio dozvolu, već i u svojim svakodnevnim iskustvima u vožnji. Slično tome, Jakovljeva poslanica pruža značajan uvid u to kako da ne budemo samo slušači Božje reči, već i njeni tvorci. Jedino ako slušamo i činimo možemo uživati u mnogim blagoslovima koje je Bog pripremio za nas.

Ako čeznete za Božjim blagoslovima, onda vas pozivam da se ove sedmice udubite u čitanje ove praktične biblijske knjige. Učite na osnovu Jakovljevog iskustva koje menja život i počnite da primenjujete različite planove za akcije sa kojima će nas on upoznati ove sedmice.

Kada je Isusa doživeo ne samo kao svog brata, već i kao svog Spasitelja, Jakov je osetio duboku potrebu da podeli sa drugima šta znači slediti Njega.

Johan De Dir, Panama Siti, Panama

Ko je bio Jakov? (Matej 12,46–49; Marko 3,17.18; Luka 6,16)

U Novom zavetu pojavljuje se nekoliko ljudi pod imenom "Jakov." Autor ove poslanice verovatno je bio dobro poznat u Crkvi, jer nema nikakvih posebnih podataka o njemu, osim da je sluga "Boga i Gospoda Isusa Hrista". (Jakov 1,1)

Prema tome, možemo suziti mogućnosti u vezi sa njegovim identitetom. Četvorica ljudi koji se pominju u Novom zavetu nosila su ime Jakov. Među njima su bila dvojica od dvanaestorice učenika (Marko 3,17.18). Pominje se i Judin otac (još jedan od dvanaestorice, ali ne Juda Iskariotski – videti Luka 6,16) i jedan od Isusove braće (Marko 6,3). Od ove četvorice, jedino je Isusov brat živio dovoljno dugo i bio dovoljno istaknut u Crkvi da bi mogao da napiše ovakvu poslanicu. Prema tome, verujemo da je Jakov, Isusov brat, pisac ove poslanice.¹

Kome je Jakov pisao? (Jakov 1,1; 2,14-20)

Mnogi hrišćani iz jevrejstva rasejali su se zbog progonstva širom Mediterana. Iz straha, mnogi od ovih obraćenika bili su skloni da prihvate hrišćanstvo samo intelektualno ne dopuštajući da vera utiče na njihovo ponašanje. Intelektualno su se slagali sa doktrinama hrišćanske vere, ali nisu živeli u skladu sa tim istinama. Prava vera podrazumeva

**Jakovljeva poslanica
bavi se mnogim
vidovima života u
kojima, kao hrišćani,
treba da rastemo.**

intelektualno prihvatanje istine otkrivene u Isusu, a zatim primenjivanje te istine u razvojuristolikog karaktera i životu službe drugima u skladu sa primerom koji nam je Isus postavio.

"Kakva je korist, braćo moja, ako ko reče da ima vjeru a djela nema? Zar ga može vjera spasti? Ako, na priliku, brat ili sestra goli budu, ili nemaju šta da jedu, i reče im koji od vas: Idite s mirom, grijte se, i nasitite se, a ne da im potrebe tjelesne, šta pomaže? Tako i vjera ako nema djela, mrtva je po sebi. No može ko reći: Ti imaš vjeru, a ja imam djela. Pokaži mi vjeru svoju bez djela svojijeh, a ja ću tebi pokazati vjeru svoju iz djela svojijeh. Ti vjeruješ da je jedan Bog; dobro činiš; i đavoli vjeruju, i dršču. Ali hoćeš li razumjeti, o čovječe sujetni, da je vjera bez djela mrtva?" (Jakov 2,14-20)

Jakovljeva služba (Dela apostolska 21,17-19)

Iz knjige Dela apostolska saznajemo da je Jakov bio jedan od vođa crkve u Jerusalimu. Odatle su on, Petar i Jovan propovedali i Jevrejima i neznabošcima. Propovedali su takvim žarom i silom da su ljudi, koji su ih slušali i sami odlazili u druge gradove i osnivali crkve, i pored toga što su bili progonjeni. Istrajavali su u tome jer su bili svesni da veliki posao treba obaviti i mnoge istine i pouke objaviti.

Teme kojima se Jakov bavi (Jakov 1-5)

Možda ste upravo prihvatili Isusa za svog Spasitelja. Ili Ga možda poznajete celog svog života. Nije važno koliko dugo ste hrišćanin. Isus želi da svi koji veruju u Njega dele Njegovu reč sa drugima. U tom cilju, Jakovljeva poslanica bavi se mnogim vidovima života u kojima, kao hrišćani, treba da rastemo. "Kroz celu poslanicu naglašavana je suprotnost između prave i lažne religije kada je reč o njenom ispoljavanju, uticaju i rezultatima... Stil je jednostavan i neposredan, misaone celine su jasno odvojene... Jakov piše otvoreno, iz srca, dotičući se pojedinih tema onako kako mu dolaze na um."² Te teme obuhvataju sledeće:

1. U tekstu iz Jakovljeve poslanice 2,14-20, saznajemo kako možemo imati živu veru – veru koja deluje u korist ljudima koje poznajemo i svetu uopšte.

2. U drugom poglavlju, Jakov osuđuje pristrasnost i poziva nas da ne potcenjujemo nijednu nevolju koja nam se nađu na putu. Umesto toga, trebalo bi da se molimo za mudrost i strpljenje.

3. Jakov nas u trećem poglavlju uči o istinskoj mudrosti – mudrosti koja nam pomaže da ukrotimo jezik i budemo mirotvorci.

4. Četvrto poglavlje nas podstiče da se potčinimo Bogu, da se opiremo đavolu i očistimo svoje srce. Jakov uporno poziva da ne govorimo rđavo o drugima i da ih ne osuđujemo.

5. Zatim, u 5. poglavlju, opominje one koji ugnjetavaju druge na kaznu koja ih čeka i podstiče vernike da budu strpljivi u patnji i da se ne žale jedni na druge.

ODGOVORITE

1. Razmotrite svaku od pet tema koje smo naveli. Kako ih možete primeniti u svom životu?
2. Koje još teme pronalazite u Jakovljevoj poslanici? Na koji način su one povezane sa vašim životom?
3. Na osnovu Jakovljeve poslanice: (a) Šta možemo učiniti kada se članovi naše porodice suprotstavljaju našim verovanjima? (b) Kako možemo razumeti Božju volju za naš život? (c) Koliko je važno osloniti se na Božju reč kada svedočimo drugima o svojoj veri ili kada razgovaramo sa nekim ko je napustio crkvu?

Marlon Mudi Jr., Panama Siti, Panama

1. *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, pp. 497-499.

2. Isto, str. 500.

“Kao adventistički hrišćani koji svetkuju Subotu, tvrdimo da držimo sve Božje zapovesti i čekamo Dolazak našeg Otkupitelja... Svojim rečima i delima mi treba i da pokažemo da smo svesni ogromne odgovornosti koja leži na nama. Naša svetlost treba da bude tako jasna da drugi mogu da vide da mi u svom svakodnevnom životu proslavljamo Oca, da smo povezani sa Nebom, sunaslednici sa Isusom Hristom i da ćemo biti isti kao On kada se pojavi u sili i slavi.”¹

“Naše reči, naša dela, naše odelo, naše vladanje, pa čak i izraz našeg lica vrše svoj uticaj. Utisak koji ostavljamo proizvodi dobre ili loše posledice čiji se domašaj ne može proceniti.”²

Mi “treba da govorimo o... neizmernim dubinama Spasiteljeve ljubavi”.

“Kad oni koji kažu da služe Bogu budu sledili Hristov primer; kad budu sprovodili u svom životu načela Njegovog zakona; kad budu svim svojim delima pokazivali da ljube Boga iznad svega a svoje bližnje kao sami sebe, onda će Crkva imati silu koja će pokrenuti svet.”³

“Mnogo više nego što činimo, treba da govorimo o dragocenim poglavljima svoga iskustva, o Božjoj milosti i do broti, o neizmernim dubinama Spasiteljeve ljubavi.”⁴

“Svaki dan u životu nameće nam odgovornosti koje moramo da nosimo. Svojim rečima i delima, svakoga dana, utičemo na one s kojima se družimo. Zato je velika naša potreba da postavimo stražu kod svojih usana i budno pazimo na svoje korake!”⁵

ODGOVORITE

1. Pozvani smo da svedočimo o Isusu i Njegovom drugom dolasku. Šta mislite, zašto nas Isus i Jakov pozivaju da svojim delima svedočimo ljudima oko sebe? Zašto naša dela imaju veći uticaj nego naše reči?
2. Zašto mislite da Biblija uči da nas dela ne spasavaju, dok istovremeno tvrdi da je vera bez dela mrtva? Kako smo spaseni zahvaljujući tome Koga poznajemo, a ne zbog onoga što radimo?
3. Ako verujete da vaša dela utiču na druge, kako možete svojim delima odražavati Isusa danas i uvek?

Danilo Muriljo, Panama Siti, Panama

1. Ellen G. White, *Testimony Treasures*, vol. 1, p. 443.
2. Vajt, *Poruka mladima*, str. 417 orig.
3. Isto, str. 418 orig.
4. Vajt, *Istorija proroka i careva*, str. 347 orig.
5. Isto, str. 348 orig.

NAŠOJ HRIŠĆANSKOJ PORODICI RASEJANOJ PO SVETU

DOKAZ (Dela apostolska 11,19-21; Jakov 1, 3,4)

Ut

Jakovljeva poslanica je nadahnjujuća poruka koja se obraća hrišćanskim obraćenicima iz jevrejstva koji su živeli u inostranstvu.¹ "Živeli u inostranstvu" doslovno znači "u rasejanju... Jevreji naseljeni među drugim narodima naročito se pominju u vreme Jestire (Jestira 3,8) i prilikom Pedesetnice (Dela apostolska 2,5,9-11...)"² Nakon Stefanovog ubistva, mnogi hrišćani su se rasejali po svetu. Ovi vernici su širili Jevanđelje gde god su išli. Bilo je hrišćana na Kipru, u Anti-ohiji i Fenikiji (Dela apostolska 11,19). Jakov im šalje pozdrave i predstavlja se kao sluga Božji i Gospoda Isusa Hrista (Jakov 1,1).

Jakovljeva poslanica predstavlja pismo. Ona se može uporediti i sa priručnikom punim vrednih uputstava u vezi sa istrajnošću, verom i nadom, kao i saveta za naše putovanje prema Nebu (Jakov 1). Saveti ponuđeni u poslanici su oštro umni i lako razumljivi: "Budite pak tvorci riječi, a ne samo slušači, varajući sami sebe" (Jakov 1,22) Drugim rečima, ako čujete poruku i ne poslušate je, vi ste kao ljudi koji se ogledaju u ogledalu, ali čim se okrenu zaborave kako izgledaju.

**Molimo se za Božju
pomoć u našem
životu.**

Jakov naglašava važnost lične poslušnosti nalogima koje nam je Hristos ostavio. Za Jakova, vera nije nešto apstraktno. Ona zahteva akciju. On naglašava da je vera sveobuhvatna, da utiče na svaku oblast našeg života i navodi nas da se zaista uključimo u život drugih ljudi bez obzira ko su. Jakov raspravlja o pitanjima zašto se naša vera iskušava i kakav treba da je naš stav prema iskušenjima. On raspravlja i o slušanju Božje reči, o poslušnosti, našoj prirodi, odnosima sa drugima i šta da učinimo ako neko zastrani od istine.

Hrišćani širom sveta često se upliću u mnoge nevažne poslove. Oholost nam stoji na putu i često zaboravljamo svoju svrhu postojanja u ovom svetu. Jakovljeva poslanica je veliki podsetnik koji čuva ono što Isus želi od nas. U njoj nalazimo obilje nade i znanja koje nam je potrebno za mnoge probe sa kojima se srećemo. Ona raspravlja kako naš karakter može da se razvije i šta treba da radimo na ovom svetu. Jakov takođe naglašava da je za vernika neophodno da postupa u skladu sa svojom verom. Budimo strpljivi i ljubazni. Molimo se za Božju pomoć u našem životu.

ODGOVORITE

1. Potražite neku smernicu u Jakovljevoj poslanici, koja bi se mogla primeniti u nekoj određenoj situaciji u vašem životu.
2. Na koji način vaša dela odražavaju vašu veru?

Brenda Braun, Panama Siti, Panama

1. *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, pp. 502, 503.

2. Isto, str. 503

VRAĆANJE NA OSNOVNE ISTINE: JAKOVLJEVA POSLANICA ZA POČETNIKE

PRIMENA (Jakov 1,26; 2,14; 4,7.8)

Sećate li se kad ste kupili taj elektronski uređaj za koji ste mislili da bez njega ne možete da živite? Otvorili ste kutiju i uključili ga. Potražili ste uputstvo i pročitali ga da biste saznali kako možete da koristite sve mogućnosti svog uređaja. Isto tako, Jakovljeva poslanica obezbeđuje korisna uputstva o tome kako da steknemo najbolje hrišćansko iskustvo. Razmotrimo, stoga, neka od Jakovljevih uputstava koja će nam pomoći da bolje služimo Bogu i predstavljamo Isusa.

Radujte se kada ste kušani. Životne teškoće obično nisu nešto što želimo da proslavimo. Međutim, tekst u Jakovu 1,3. podseća nas da teškoće treba da nas

raduju, jer kušanje naše vere rađa strpljenje – osobinu koju je Isus očigledno imao pošto je pretrpeo kušanja povezana sa Njegovom ulogom koju je imao kao Spasitelj.

Odlučite da ćete svakog dana izgovarati samo lepe reči...

"Izražavajte" svoju veru delima. Biti hrišćanin ne znači samo govoriti da verujete

u Boga. To takođe podrazumeva i sprovesti u delo ono što govorite. "Vjera ako nema djela, mrtva je po sebi" (Jakov 2,17) Kada se Josif suočio sa ženom svog pretpostavljenog, on nije samo izjavio kako ne može da greši protiv Boga, već je i pobjegao sa tog mesta (1. Mojsijeva 39,1-12). To je pokazivanje vere na delu! Iako je učinio ono što je pravo, bio je svestan da će verovatno upasti u nevolju zbog toga, ali je sigurno isto tako znao da će ga Bog izbaviti.

Koristite svoj jezik za dobro. Svaki put kad je govorio, Isus je uticao na život ljudi kojima se obraćao. Kao što je On govorio da ne možemo služiti dva gospodara, Jakov nas podseća da dobro i zlo ne mogu istovremeno izlaziti iz naših usta (Jakov 3,10). Odlučite da ćete svakog dana izgovarati samo lepe reči da biste pozitivno uticali na život drugih ljudi.

Držite se molitve. Isus je proveo četrdeset dana moleći se u pustinji. Bio je slab, jer ništa nije jeo. Tri puta je sotona pokušavao da ga navede na greh. Međutim, zahvaljujući Njegovoj neprekidnoj molitvi i povezanosti sa Ocem, Isus je bio u stanju da se odupre kušanju. Zato Jakov piše: "Muči li se ko među vama, neka se moli Bogu." (Jakov 5,13)

ODGOVORITE

1. Da li verujete da Jakovljevo objašnjenje da se radujemo iskušenjima doslovno znači da slavimo, ili to ipak znači nešto drugo? Objasnite svoj odgovor.
2. Kako se možete radovati u iskušenjima?
3. U kakvom su odnosu molitva, vera i dela? Da li deluju zajedno ili pojedinačno? Objasnite svoj odgovor.

Viktor Rivera, Panama Siti, Panama

BRAT KOJI SLEDI I OPONAŠA

MIŠLJENJE (Marko 3,17.18)

“Nije li ovo drvodjelja, sin Marijin, i brat Jakovljevi i Josijin i Judin i Simonov? I nijesu li sestre njegove ovdje među nama?” (Marko 6,3)

Svi pripadamo nekoj vrsti porodice. Neki od nas potiču iz male porodice, dok drugi potiču iz porodice koja obuhvata nekoliko rođaka od kojih svaki ima različite dužnosti i sklonosti što omogućava da se, na ovaj ili onaj način, rođaci više zbliže.

Kao što smo već napomenuli u ovoj pouci, veruje se da je Jakov bio Isusov brat. On je isto tako bio brat i Josifu, Judi i Simonu. Dakle, on je iz prve ruke doživio promenu kroz koju je Isus prošao od drvodjeljinog sina do ispunjenja božanske misije, koju Mu je dodelio Njegov nebeski Otac.

Da li ste se ikada zapitali šta šta je mogao da pomisli Jakov, kad je prvi put čuo da njegov brat Isus izgovara reči kao što su: “Ja dođoh da činim volju Oca svojega”? Zar njegov otac nije ujedno bio i Isusov otac? Jakov je odlučio da pomno prati Isusa. Verovatno se u njegovom srcu razvila posebna veza, veza koja mu je pomogla da poveruje da je njegov brat Mesija, veza koja je navela Jakova da Ga oponaša.

Kad je počeo da sledi Isusa, Jakov je učio od Njega o veri, strpljenju i ljubavi. On je neposredno doživio delovanje tih osobina u svakodnevnom životu. Bio je svedok Isusove ljubavi i milosti koja se neizmerno izlivala na bolesne, siromašne i one koji su u nevolji. Razumeo je tajnu za prevazilaženje iskušenja, koja se nalazi u oslanjanju na neiscrpnu snagu našeg nebeskog Oca. Naučio je da se kloni oholosti, zlih želja i lažljivih usana. Doživio je probuđenje, jer je provodio vreme sa Izvorom svega dobrog.

Bez sumnje, Jakov nije mogao da izabere boljeg Brata na koga bi se ugledao od Onog čiji ga je uticaj toliko promenio. Slušao je reči svoga Učitelja i doživio preobražaj do koga može doći jedino kada oponašamo čisti plod sarvenstva, Isusa Hrista.

U svom rukopisu, Jakov nam daje jasan vodič o tome kako da se približimo Bogu i kako da pokazujemo Njegovu ljubav u svojim svakodnevnim susretima sa ljudima. Mi se danas nalazimo pred izazovom da odlučimo da oponašamo Isusa kao što je Jakov činio i tako doživimo potpuni preobražaj srca.

ODGOVORITE

1. Šta doživljavate dok hodate sa Bogom? Kakve promene ste zapazili u svom životu?
2. Koje svedočanstvo možete podeliti sa drugima o tome šta znači ugledati se na Boga? Kakva je razlika između pripadanja Crkvi i pripadanja Isusu?

ZAKLJUČAK

Kao što se vidi u uvodnom stihu, Jakovljeva poslanica je priručnik za praktično delovanje u hrišćanskom životu upućen hrišćanskim obraćenicima iz jevrejstva koji su bili rasejani širom Bliskog istoka. Njen autor je najverovatnije Jakov, vođa crkve u Jerusalimu i Isusov brat. U svojoj poslanici Jakov govori o rasteњу u Hristu i o tome kako se živa vera ispoljava preko dela. On ističe važnost mudrosti, strpljenja, samokontrole, poniznosti i potčinjavanja Boga.

RAZMOTRITE

- Sastavite zamišljeno pismo koje je Jakov mogao da primi od Isusa u trenutku u kome se bližio kraj Njegovoj misiji.
- Uporedite nekoliko tema kojima se bavi Jakovljeva poslanica sa istim temama obrađenim u Pričama Solomunovim.
- Napravite kolaž koji ilustruje ključne reči i izraze iz Jakovljeve poslanice. Upotrebite mnoge boje i oblike, reči i slova isečenih iz novina.
- Upotrebljavajući teme iz Jakovljeve poslanice dopišite (i ako je moguće, otpevajte) novi stih ili dva vašoj omiljenoj pesmi ili himni.
- Intervjušite troje ljudi iz različitih hrišćanskih denominacija. Pitajte ih šta misle o Jakovljevoj poslanici. Da li su je ikad posebno proučavali? Koliko im je ona važna i od praktične pomoći? Kako se, prema njihovom shvatanju, pojmovi u Jakovljevoj poslanici odnose prema našem spasenju i međuljudskim odnosima?
- Izaberite nekoliko važnih ideja kojima se Jakov bavi u vezi sa našim odnosom prema drugima. Napravite skeč ili dramski prikaz koji ilustruje te ideje.
- Napišite "modernu" verziju nekog dela Jakovljeve poslanice. Usredsredite se na teme za koje smatrate da predstavljaju izazov današnjoj crkvenoj zajednici.

POVEŽITE

Matej 5,48; Jakov 1,4.

Elen Vajt, *Apostolska crkva - Hristovim tragom*, str. 451 orig, pasus 3.

Beth Moore, *Mercy Triumphs: Lessons from James* (LifeWay, 2011).

Trudy J. Morgan-Cole, *James, the Brother of Jesus* (Pacific Press, 2011).

J. A. Motyer, *The Message of James* (InterVarsity Press, 1985).

Šeron Rajt, *Silver Spring, Merilend, SAD*

Pouka 2

Od 4. do 10. oktobra 2014.

Usavršavanje naše vere

»Odbacimo svako breme i grijeh koji je za nas prionuo, i s trpljenjem da trčimo u bitku koja nam je određena, gledajući na Načelnika vjere i Svršitelja Isusa, koji umjesto određene Sebi radosti pretrplje krst, ne mareći za sramotu, i sjede s desne strane prijestola Božijega.«

(Jevrejima 12,1.2)

Da li ste se ikad zapitali zašto se određene prilike dešavaju Božjoj deci? Pre izvesnog vremena, moja porodica se suočila sa jednom teškom situacijom, koja nas je navela da postavimo upravo to pitanje. Naša jedina uteha bila je u tome da Bog neće dopustiti da nam se dogodi ništa što bi nas uništilo. Sada kada uznemirujući događaji počnu da me zasipaju sumnjama, pokušavam da nađem utočište u Bogu tražeći Njegovu mudrost. A Njegov odgovor uvek glasi: "To se događa da bi se tvoja vera usavršila." Čak je i Isus, naš najveći Uzor, pretrpeo mnogo više nego što će iko od nas ikada – smrt u najvećim fizičkim mukama i užasan strah da će biti zauvek odvojen od svog Oca.

Bog dopušta da prolazimo kroz određena iskušenja da bi se naša vera usavršila. Kada otpočnemo svoje putovanje sa Isusom, obično imamo veru tipa "videti znači verovati". Tada obično tražimo od Boga znake koji nam pomažu.

Ohrabrimo se neprekidno gledajući u Isusa.

Kasnije, On nas uči jačoj veri koja zahteva da verujemo iako ne vidimo (Jevrejima 11:1). Možda ćemo proći kroz nekoliko proba, pre nego što postignemo taj oblik vere. Moram priznati da se ponekad, kad ne vidim izlaz, još uvek borim da poverujem Božjim obećanjima. U takvim slučajevima, teško mi je da

verujem da će On isceliti one od kojih su lekari odustali, da verujem da će se vrata Neba otvoriti kada se sva vrata na zemlji zatvore.

Danas, bez obzira koliko vam je teško, neka vas ohrabri sledeća misao: Bog usavršava vašu veru! On želi da steknete veru koja kaže: "Uzdam se u Boga bez obzira na sve." Učinimo svaki svoj iskorak u veri, kao što je Avram činio, verujući da će nas Bog voditi. Uzdamo se u Boga kao Jov verujući da će nas On, kad sve bude izgubljeno, blagosloviti u vreme koje sam odredi. Odlučimo da stojimo za Boga u veri kao tri jevrejska mladića. Tada će On stajati sa nama tokom naše probe. Ali pre svega, budimo kao Isus koji je, kao sam Bog, izdržao svoje životne probe, uzdajući se u božansku brigu svog (i našeg) nebeskog Oca. Da, Bog će usavršiti našu veru i dati nam radost, slavu i večni život. Ohrabrimo se neprekidno gledajući u Isusa, Začetnika i Svršitelja naše vere!

Dženet Henri, Bruklin, Njujork, SAD

Mnogo puta čujemo kako ljudi kažu da veruju ovo, ono, ili nešto sasvim treće. Ali koliko se bilo ko od nas zaista trudi da razume svojstva vere i kako do nje dolazi. Ima mnogo teorija o tome kako obrađujemo informacije. Tekst u Jakovljevoj poslanici 1,6. glasi: "Ali neka ište s vjerom, ne sumnjajući ništa; jer koji sumnja on je kao morski valovi, koje vjetrovi podižu i razmeću." Ponekad iznosimo molbe Bogu, ali naše srce i naši postupci izražavaju sumnju u vezi sa Božjim obećanjem da će čuti naše molitve i odgovoriti na njih. Isus je rekao da što god zatražimo u molitvi, moramo verovati da smo to i primili (Marko 11,24). Prema tome, sumnja ometa naše hodanje sa Bogom.

U Jakovljevoj poslanici 1,7-8. saznajemo za posledice koje nastaju kao rezultat sumnje. "Jer takav čovjek neka ne misli da će primiti što od Boga. Koji se dvoumi nepostojan je u svima putevima svojijem." Važno je da zapazimo da bez vere ne možemo ugoditi Bogu. Kada izađemo pred Boga u molitvi, moramo se uzdati u Njega i verovati da će On nagraditi one koji Ga marljivo traže. Sumnja nas sprečava da primimo blagoslove koje Bog ima za nas i često dovodi do obeshrabrenja.

Nedostatak znanja može nas uvesti u sumnju.

Međutim, izgleda da mi, zbog svoje grešne prirode, često sumnjamo u Boga. Možemo Ga moliti za vođstvo u odlučivanju koji studijski program da izaberemo, koji posao da prihvatimo, ili čak sa kim da se venčamo. Ali i tada, pošto smo Ga za to molili, i dalje smo zabrinuti oko toga kako i kada će nam On odgovoriti, pa čak i da li će uopšte odgovoriti.

Kako možemo prevazići takve sumnje? Prvo i najvažnije je da proučavamo Božju reč da bismo saznali šta nam je On obećao. Znanje ima suštinsku važnost za pravilno ocenjivanje informacija koje su nam iznete u vezi sa našim trenutnim prilikama. Nedostatak znanja može nas uvesti u sumnju. Poznavanje i verovanje Božjoj reči, koja je u potpunosti istinita, izgrađuje našu veru i pomaže nam da se izborimo sa sumnjama koje možda imamo.

ODGOVORITE

1. Na koje još načine možemo prevazići sumnju?

Šané Džon, Kingstaun, Sent Vinsent i Grenada

Stradanje – nužno zlo (Jakov 1:2, 3; 1. Petrova 1:6, 7)

Život nam često zadaje udarce kao talasi okeana koji se razbijaju o obalu. Iskušenja i problemi nas preplavljaju, neprestano se sudarajući sa našom odlučnošću i verom. Upravo u tim trenucima sotona pokušava da poljulja naša ubeđenja. Uskoro, seme nepoverenja počinje da klija i mi počinjemo da sumnjamo u Boga.

Razmotrite proces brušenja dijamanta. Pronađen u dubini zemlje, dijamant izgleda kao neki tamnozelenkasti kamen. Neophodno je nekoliko koraka da on zablista. Prvo, pravi se plan kako da se dijamant podeli na sitnije delove. Po njemu se povlače linije i dijamant se seče uz pomoć čekića i vrlo finog sečiva, ili lasera, ili cirkularne testere. Proces sečenja dijamanta najteži je i najvažniji deo u stvaranju prelepeg dragulja.¹

Način na koji rastemo u Hristu donekle liči na proces kojim grubi, prirodni dijamant postaje prelepi dragulj. Nevolje i teškoće zatrpavaju nas teškim tereotom i prete da slome našu veru, što podseća na dijamant zarobljen u prašnjavoj steni. I baš kao što dijamant mora da prođe kroz proces obrade, tako i Božja deca moraju da prođu kroz iskušenja da bi njihova vera ojačala. Tekst u 1. Petrovoj 1,6.7 opisuje divan ishod koji nastaje kušanjem u Božjem ognju da se naša vera pročisti. Moramo biti spremni da izdržimo iskušenja i Božje disciplinovanje ako želimo da Njegov karakter bude usavršen u nama. "Mnogo nevolje ima pravednik, ali ga od svih izbavlja Gospod." (Psalam 34,19) Prema tome, kao što i Jakov kaže, treba da imamo "svaku radost" kad prolazimo kroz nevolje i iskušenja.

Savršena vera: proces koji je u toku (Jakov 1,2-4.12)

Biti zahvalan Bogu kad prolazimo kroz iskušenja naizgled nema smisla. Zato, odvojimo jedno vreme da to razmotrimo. Zahvalnost Bogu za iskušenja pomaže nam da posmatramo iza onoga što se dešava ovdje i sada i sagledamo šta je Bog isplanirao za nas. Prema tome, naša zahvalnost je utemeljena na očekivanju da se ispune Božja obećanja. Kada nedaće naiđu, zahvalnost nam pomaže da ostanemo postojani, jer znamo da će nam Bog ostati veran.

Vera predstavlja krila kojima se naše molitve uzdižu Bogu.

Kao hrišćani, možemo očekivati da ćemo biti kušani. Dok nas Bog kuša da bi izvukao ono najbolje iz nas, sotona nas kuša da bi izvukao ono najgore. Božje probe i sotonina iskušenja pomažu nam da razvijemo strpljenje i postojanost, koje jačaju našu veru. "Blago čovjeku koji *pretrpi* napast, jer kad bude kušan primiće vijenac života, koji Bog obreče onima koji Ga ljube." (Jakov 1,12)

Vera, iskušenja i strpljenje neizostavni su deo našeg hrišćanskog iskustva. Bog želi da rastemo u Hristu i budemo spremni za Njegov povratak. Jakov je u

tom cilju napisao svoju poslanicu. Prema tome, ne pokušavajmo da izbegne-
mo nevolje. Umesto toga, prihvatimo ih strpljivom istrajnošću.

Vera i mudrost (Filibljanima 4,6.7; Jakov 1,5.6.19-22; 2,15.16; 3,13)

Tekst u Filibljanima 4,6. ohrabruje nas da se ne brinemo ni zbog čega, već da svoje potrebe i htenja iznesemo Bogu. Jakov nas uverava da će nam Bog dati mudrost, ako je u veri tražimo od Njega. Nikada ne treba da tražimo od Boga nešto što On želi da nam da, a onda da sumnjamo da će nam On to dati. Ako to činimo, Jakov kaže da smo kao "morski valovi, koje vjetrovi podižu i razmeću". (Jakov 1,6) U veri treba da iznosimo svoje zahteve Bogu, jer Mu bez vere ne možemo ugoditi.

"Mudri hrišćanin je onaj koji život sagledava u svetlu Božjeg otkrivenja (tj. Njegovе pisane reči).

Ako ne razumemo Božji pogled na život, Jakov nas podstiče da nastavimo da tražimo od Boga da nam pomogne da shvatimo... Hrišćanin koji nema mudrosti, koji uporno traži od Boga da otvori njegove ili njene oči i um, može računati da će Bog višestruko uslišiti taj zahtev. On će nam dati tu mudrost besplatno i velikodušno, onoliko puta koliko nam to bude potrebno, odnosno, daće nam sposobnost da sagledamo koliko je važno da pretrpimo kušanja, i ostanemo verni usred njih."²

Pomozi našem neverju (Jakov 1,6-8)

Vera predstavlja krila kojima se naše molitve uzdižu Bogu. Ako nemamo veru naši zahtevi neće stići do Oca. Ukoliko su naše molitve pomućene sumnjom, nevericom i oklevanjem, to je kao da se uopšte nismo ni molili. Jakov piše da osoba čije su molitve ukaljene sumnjom ne treba da očekuje da će išta primiti od Gospoda. On takve osobe opisuje kao one koji su neodlučni i nepostojani u svim oblastima života.

Da li vam se ponekad dešava da nemate dovoljno vere? Tada se molite kao očajni otac u Jevanđelju po Marku 9,24: "Vjerujem, Gospode, pomoz mojemu nevjerju!" Vera je proces koji nije uvek lak, ali sa ovakvom molitvom u svom srcu, možemo biti sigurni da će Onaj koji je započeo dobro delo u nama dovesti našu veru do savršenstva (Filibljanima 1,6). U Njemu naša vera postaje savršena.

ODGOVORITE

1. Zašto je vera od suštinskog značaja za molitvu?
2. Kako iskušenja oblikuju naš karakter i veru?
3. Koje korake možete preduzeti da biste usavršili svoju veru?

Lorel Bekls, Marakas Veli, Trinidad i Tobago

-
1. Od grubog do brušenog dijamanta – Različiti i neophodni koraci da se prirodni dijamant pretvori u brušeni: rad juvelira i trgovaca dijamantima – <http://www.private-diamond-club.com/rough-diamond-cut-diamond>.
 2. T. L. Constable, *Notes on James*, pp. 11, 12, <http://www.soniclight.com/constable/notes.htm>.
 3. M. Whiteford, *Perfection Series: Love. Mercy. Faith.*, [http://www.crosspointmodesto.org / media/pdf/Perfection%20\(James%201-1-4\)7.pdf](http://www.crosspointmodesto.org/media/pdf/Perfection%20(James%201-1-4)7.pdf).

“Probe i iskušenja mogu doći, ali Božje dete, bez obzira da li je propovednik ili laik, zna da je Isus njegov pomoćnik. Iako sami po sebi možemo biti slabi i bespomoćni, sve sile Neba stoje na raspolaganju Božjem detetu koje veruje tako da ni vojske pakla ne mogu ga odvojiti od ispravne staze ukoliko se živom verom čvrsto drži Boga. Iskušenje nije greh, greh je prepuštanje iskušenju. ‘Svaku radost imajte’, kaže apostol Jakov, ‘kad padate u različne napasti, znajući da kušanje vaše vjere gradi trpljenje; a trpljenje neka djelo dovršuje, da budete savršeni i cijeli bez ikakve mane’. Bog dozvoljava da se nađemo u okolnostima koje će nas staviti na probu da bi naša ljubav rasla i da bi naše poverenje

“Strpljenje je biljka koja će brzo izrasti ako se pažljivo neguje.”

nje u Njega postalo savršeno. Kroz samoodricanje i patnju sa Hristom mi rastemo u blagodati i poznanju istine. Probe će doći, ali one su samo dokaz da smo Božja deca. Pavle je prolazio kroz velika iskušenja, ali nije očajavao kao da njegov nebeski Otac ne postoji. On se radovao kad je stradao jer je želeo da, učestvujući u Hristovim patnjama, bude preobražen u Njegovo obličje. Neka taj heroj vere govori sam za sebe. On kaže: /Ja/ ‘sam dobre volje u slabostima, u ruženju, u nevoljama, u progonjenjima, u tugama za Hrista’. (2. Korinćanima 12,10)”¹

“Sotonina iskušenja su mnogobrojna... ali ona na koja nam je posebno skrenuta pažnja (Jakov 1:3) su neverovanje i nestrpljenje... Ukoliko ne negujemo blagodat strpljenja, nikad nećemo dostići stanje savršenstva. Neki od nas su prirodno nervozni i brzi kao munje u svom razmišljanju i delovanju, ali neka niko ne pomisli da nije u stanju da se nauči strpljenju. Strpljenje je biljka koja će brzo izrasti ako se pažljivo neguje. Kada dobro upoznamo sebe, tada uz spoj Božje blagodati i čvrste odlučnosti sa naše strane, možemo postati pobednici, u svemu savršeni i bez mane.”²

ODGOVORITE

1. Setite se nekih okolnosti u svom životu koje su vašu veru stavile na probu. Na koji način ih je Bog upotrebio da uveća vašu ljubav i poverenje u Njega?
2. Zašto mislite da je toliko važno negovati blagodat strpljenja?

Tina Akvino, Rapidan, Virdžinija, SAD

1. Ellen G. White, *Gospel Workers*, pp. 441. 442.

2. White, *Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists*, p. 134.

VERA JE NAŠA POBEDA!

PRIMENA (Jakov 1,2-4; 1 Jovanova 5,4)

Sr

Privlačnost i želja se udružuju i pozivaju na trenutno zadovoljenje. Nažalost, taj poziv nudi kratkoročno zadovoljstvo koje nije vredno posledica. Padate u iskušenje. Ali, radujte se! Važno je kako ćete odgovoriti na to iskušenje. Ako mu se prepustite, pašćete, ali "ako ko sagriješi, imamo Zastupnika kod Oca, Isusa Hrista Pravednika." (1. Jovanova 2,1) Možemo dopustiti Hristu da pokrije naše grehe svojom krvlju. Na taj način primamo oprostjenje. Ako verujemo da nas Hristos može sačuvati da ne grešimo, onda ćemo zadobiti pobedu nad grehom. Ta stalna borba može biti zamorna, ali moramo biti strpljivi, verujući da možemo nadvladati iskušenja ovog sveta.

Vera nije samo neki nejasan pojam kojim se zaogrćemo kao hrišćani.

Ako ostanemo verni, naše strpljenje jednog dana biće nagrađeno. Ono što smo strpljivo čekali – dan Hristovog dolaska – ostvariće se. Ako ostanemo verni, prilikom Njegovog dolaska bićemo kao On. Naša vera i želja da Ga vidimo pomažu nam da budemo verni i strpljivi. Kada se delo strpljenja dovrši u nama, bićemo kao On – savršeni (1. Jovanova 3,2.3). Stoga, imajte na umu sledeće:

Vaša vera je važna! Vera nije samo neki nejasan pojam kojim se zaogrćemo kao hrišćani. To je naše verovanje da će Bog učiniti ono što je rekao da će učiniti. Naš odnos sa Bogom treba da započne verom, a da se završi savršenstvom. Neka taj posao sad otpočne!

Bog je strpljiv! Uzmite u obzir činjenicu da je Bog ljude i ovaj svet stvorio pre više hiljada godina. On već hiljadama godina strpljivo čeka da iskoreni greh i da mi postanemo kao On (Jakov 5,7). Znajući to, treba da budemo mnogo strpljiviji. Bog čini sve što je u Njegovoj moći da bi nam pomogao da dostignemo savršenstvo koje On želi da vidi u nama.

Tužni ste? Molite se! Kad se suočimo sa iskušenjem, moramo se neprekidno moliti Bogu. Naš pogled, kao i um, mora biti usredsređen na Njega da bismo mogli da pobedimo (Jakov 5:13).

ODGOVORITE

1. Bog nam je rekao da je On već pobedio ovaj svet. Zašto je onda, prema vašem mišljenju, hrišćanima tako teško da veruju?
2. Mislite li da iskušenja i probe učvršćuju vaš odnos sa Bogom, ili ga narušavaju? Zašto?

Nikol Ročester, Rouzdejl, Njujork, SAD

“ANALIZA KISELINOM” ZA HRIŠĆANINA

MIŠLJENJE (O Jovu 23,10; Jakov 1,2-4)

Izraz “analiza kiselinom” odnosi se na niz testova koji su prvi put izvršeni krajem 18. veka. Ti testovi zasnivali su se na sposobnosti azotne kiseline da druge metale razlaže mnogo brže nego zlato. Koristeći taj metod kopači i prodavci zlata mogli su da uoče razliku između pravog zlata i drugih metala. Da bi se potvrdilo da li je neki metal zlato, obavljana je “analiza kiselinom”. Probni uzorak je korišćen kao merilo, a stepen do koga se on rastvarao, kada se doda kiselina, potvrđivao je da li je reč o zlatu.

Probe i iskušenja koje hrišćani doživljavaju, dok su na zemlji slična su toj “analizi kiselinom”. Zlato je neprocenjiva nagrada dodeljena hrišćanskom karakteru i obogaćivanje naše vere u Boga. Imajte na umu da je Bog više zainteresovan za promenu našeg karaktera nego za promenu naših okolnosti. Neobično je da su okolnosti, koje nas navode da sumnjamo i rvemo se sa Gospodom, upravo činilac koji nas približava Njemu. Sa stanovišta logike to nema nikakvog smisla. Kako bol, razočaranje, gnev i obeshabrenje mogu da uvedu u dublji odnos sa Isusom? Kako da se ugledamo na Jova i mirno izjavimo: “Ali On zna put moj; kad me okuša, izaći ću kao zlato.” (O Jovu 23,10)

Mi ćemo se pokazati kao zlato.

Jedan od darova koje je Bog namenio čitavom čovečanstvu je dar mudrosti. Rečeno nam je da, ako nam nedostaje mudrosti, slobodno tražimo od Boga i On će je obilno dati. Mudrost uzdiže naš um i sposobnost rasuđivanja do visine koju inače nikad ne bismo dostigli, i tada možemo da se složimo sa Jovom kada kaže: “Da me i ubije, opet ću se uzdati u Nj.” (O Jovu 13,15) Mudrost nam pomaže da svoje probe i iskušenja sagledamo iz Božjeg ugla. Ako ne uspemo da razumemo ulogu patnje u oblikovanju ličnog karaktera, nećemo imati nikakve koristi od onoga što bi moglo da nas pripremi za Nebo. Bog “zna da je putovanje na Nebo isto toliko kretanje prema nebeskoj plemenitosti koliko i ka određenoj destinaciji, i da je tu reč više o procesu nego o mestu – više iskustvo nego kraj”.* Nebo nagrađuje one koji strpljivo podnose. Stoga, kad prolazimo kroz životnu “analizu kiselinom”, imajmo na umu da, iako će nas to možda boleti, nećemo se rastvoriti, već ćemo se pokazati kao zlato.

ODGOVORITE

Spomenite neko iskušenje kroz koje prolazite u ovom trenutku. Kako Bog može da upotrebi to iskustvo da bi vam pomogao da budete više nalik Hristu?

Monik Braun, Detroit, Mičigen, SAD

* David Asscherick, *God in Pain* (Berrien Springs, Mich.: Pan de Vida Productions, 2009), p. 27. Monik Braun, Detroit, Mičigen, SAD

ZAKLJUČAK

Vera. Sumnja. Iskušenja. Poverenje. Ovi pojmovi izgledaju suštinski suprotstavljeni jedan drugom, a ipak su neraskidivo povezani. Kad postanemo sve-sni svojih sumnji, to nam pomaže da uvidimo gde je potrebno da prepustimo Bogu da deluje. Iskušenja nas navode da se uzdamo u Boga, prisiljavajući nas da se oslonimo na Njega, kad nas sve drugo izneveri. Ključ je ostati povezan s Njim. Osećajući ljubav prema Isusu i gledajući na Njega koji je pretrpeo naj-gore što je ovaj svet mogao da ponudi, prvi hrišćani su bili u stanju da se hra-bro suoče sa krizom. Uzdaajući se da će ih Bog održati, verovali su da iskušenja pročišćavaju njihov karakter i znali su da će u Božjoj sili i oni "nadvladati svet".

RAZMOTRITE

- Razmišljajte i pišite o trenucima u svom životu kada su iskušenja i patnje bili to-liko da ste se mogli osloniti jedino na Boga da vas kroz njih provede.
- Čitajte knjigu *One Miracle After Another* (Greg Budd, Review and Herald©, 2010). Ona govori o borbi koju je vodio Pavel Goja /Pavel Goia/ da ostane veran Bogu, dok je odrastao u ateističkoj državi.
- Parafrazirajte 11. poglavlje Jevrejima poslanice ubacujući imena ljudi na koje se vi ugledate i koji su pokazali istinsku veru.
- Molite se za probleme u svom životu tražeći od Boga strpljenje i istrajnost.
- Razgovarajte sa nekim prijateljem o prirodi i značenju vere.
- Razmišljajte o prilikama u kojima vidite da vas Bog vodi.
- Odslušajte izvođenje pesme "Blessed Be Your Name"/"Da je blagosloveno Tvoje ime"/, ili pronađite neku drugu ohrabrujuću pesmu na vebsajtu: <http://www.youtube.com/watch?v=duOil6d-DAk>.

POVEŽITE

Pedrito Maynard-Reid, *The Abundant Life Bible Amplifier*: James, chap. 1.

Elen G. Vajt, *Apostolska crkva - Hristovim tragom*, str. 518 orig.

Philip Yancey, *Disappointment with God: Three Questions No One Asks Aloud*.

Tompol Viler, Nešvil, Tenesi, SAD

Pouka 3

Od 11. do 17. oktobra 2014.

Odoleti iskušnju

»Blago čovjeku koji pretrpi napast; jer kad bude kušan primiće vijenac života, koji Bog obreče onima koji Ga ljube.«

(Jakov 1,12)

“Do viđenja sotono, ti si samo beskorisno biće, napadaš Isusa i gubiš. Umrlo sam se bežeći od tebe. Kolo sreće se okrenulo i ti treba da počneš da bežiš od mene. Ja imam Božju reč koja je oštija od bilo čega čime možeš da me iskušaš. Odlazi iz mog života. Ne zaslužuješ da sediš sa mnom. Skloni se od mene, u mom životu nema mesta za tebe. Do viđenja sotono! Ti si samo beskorisno biće. Upozoravam te, udalji se od mene.”^{*} Kada sam prvi put pročitala ovu pesmu, ostavila je jak utisak na mene. Koliko je velika stvar za nas da se odupremo đavoljim iskušenjima, da zauzmemo odvažan stav i kažemo: “Ne, neću se prepustiti!” Bog se raduje kada vidi da želimo da se suprotstavimo sotoni.

Iskušenja su deo našeg svakodnevnog iskustva i dok idemo hrišćanskim putem, uviđamo da nam je sotona postavio prepreke na svakom uglu. Savladavanje tih prepreka nije lak zadatak. Ipak, ne bojte se, jer je Gospod uvek uz nas. On nam je dao svoju Reč da bi nam pomogla da se odbranimo od sotoninog lukavstva. Isus je bio kušan i On zna šta znači biti u iskušenju. U svakom slučaju, On je nadvladao iskušenja, a uz Njegovu pomoć, i mi to možemo učiniti. Tekst u Jakovljevoj poslanici 1,13. glasi: “Nijedan kad se kuša da ne govori: Bog me kuša; jer se Bog ne može zlom iskušati, i on ne kuša nikoga.”

Usadite Božju reč u svoje srce.

Kada iskušenja navale na vas, setite se da je sotona taj koji pokušava da uništi vaš život. Njegova kušanja mogu samo da vas povrede i navedu da činite zlo. Ne padajte u njegovu zamku. Nemojte mu pričiniti zadovoljstvo da vas uplete u svoje mreže. Ustanite sa Božjom rečju i hrabro stanite nasuprot neprijatelju! Usadite Božju reč u svoje srce. “Zato odbacite svaku nečistotu i ostatak zlobe, i s krotošću primite usađenu riječ koja može spasti duše vaše.” (Jakov 1,21)

Džoana Džonson, Sent Ketrin, Jamajka, Zapadnoindijska ostrva

* Liam Francis, “Goodbye Satan,” <http://www.poems4you.org/Temptation-poems.html>

Mi padamo u iskušenje kada čeznemo i razmišljamo o nečemu što je u suprotnosti sa Božjim mislima i željama. Svi smo doživeli iskušenja i znamo šta znači odupirati im se. Nadamo se da smo svi iskusili šta znači nadvladati ih. Bog nam pomaže da se odupremo. On pažljivo odmerava kojim će izazovima dopustiti da dođu na nas. "Drugo iskušenje ne dođe na vas osim čovječijega; ali

**Naša odbrana
je Božja ljubav,
milost, blagodat i
dobrota.**

je vjeran Bog koji vas neće pustiti da se iskušate većma nego što možete, nego će učiniti s iskušenjem i kraj, da možete podnijeti." (1. Korinćanima 10,13)

Za "svako iskušenje Bog je obezbedio poseban izlaz. Taj 'izlaz' nije način da izbegnemo iskušenje, već da izbegnemo tragediju da mu podlegnemo i padnemo u greh. U isto vreme kad dopušta da dođe određena proba ili iskušenje, Bog već ima spremno sredstvo pomoću koga možemo zadobiti pobjedu i izbeći da učinimo greh. Isus, hrišćaninov primer ispravnog življenja, pronašao je 'izlaz' u Božjoj pisanoj reči..."¹

Da li ćemo prihvatiti ponuđeni izlaz? (Matej 4,1-11; Luka 11,4; 22,40; Jakov 1,13)

Isusovo iskustvo u pustinji je dobar primer kako greh deluje. Sveti Duh Ga je uputio u pustinju u kojoj će ga sotona kušati. Uloga Duha u tome nije bila da Ga neposredno iskuša, jer Bog nikoga ne iskušava (Jakov 1,13). "Jakovljevo upozorenje odgovara svakom vremenu da čovek ne bi posredno, i možda nesvesno, pripisao svom Tvorcu podsticaje na greh sa kojim se svakodnevno suočava."² Umesto toga, Sveti Duh je Isusa doveo u situaciju u kojoj je sotona mogao da Ga kuša. Isus ne bi to sam učinio, jer je greh da čovek sam traži da bude kušan (Luka 22:40). Osoba koja svojevotjno traži iskušenje nije verna Bogu. Ipak, bilo je neophodno da Isus bude kušan, dok je boravio na Zemlji, tako da Ga je Duh uputio u pustinju. U svakoj prilici kada smo pozvani da se suprotstavimo Božjoj volji, ili ćemo tražiti snagu od Boga da kažemo ne, ili ćemo podleći davolu. Za šta ćete se vi odlučiti?

Kako nas Bog utvrđuje protiv iskušenja (Matej 4,1-11)

Isus je i lično bio kušan, što Ga čini saosećajnim Prvosveštenikom. S obzirom da je bio kušan, On može da nas razume i pomogne nam kada nas sotona kuša. Biblija otkriva da moramo predati svoj život Bogu i živeti kao nova stvorenja. Bog želi da budemo bez greha. Nije dovoljno znati biblijske stihove koji govore o iskušenju, već moramo razmišljati o Božjim obećanjima i osloniti se na njih kada se suočavamo sa iskušenjem. Naša jedina nada je da se oslonimo

na Isusa. Ako grešimo protiv Boga, moramo ispovediti te grehe i priznati Mu da sami ne možemo nadvladati iskušenje.

Moramo izneti svoje grehe pred Boga i tražiti Njegovo oprostjenje. Moramo se pokajati, odreći grešnih navika, prihvatiti Njegovu blagodat i naučiti kako da poslušamo. Ako imate mogućnosti, nađite pouzdanog partnera ili mentora da vam u tome pomogne. Bog nam često stavlja na raspolaganje ljude koji su nadvladali iskušenje.

Osim pomoći drugih hrišćana, imamo i Božju reč. Kada je sotona pokušao da kuša Isusa, On je odgovarao navodeći stihove iz Pisma (Matej 4,1-11). Isto tako i mi moramo poznavati Božju reč i živeti u skladu sa njom da bismo se mogli osloniti na nju u borbi protiv iskušenja. "U srce svoje zatvorio sam riječ Tvoju, da Ti ne grijehim." (Psalam 119,11)

Molitva Bogu iz pokajanog, strpljivog, poniznog, iskrenog srca omogućava upliv snage, hrabrosti i vedrine pomoću kojih možemo savladati i najveća iskušenja. Molitva je naša životna veza sa Bogom. Preko molitve primamo Njegovu silu. "Kako će mladić očistiti put svoj? Vladajući se po Tvojim riječima. Svijem srcem svojim tražim Tebe, ne daj mi da zađem od zapovijesti Tvojih!" (Psalam 119,9.10) U našim pokušajima da budemo čisti i verni potrebna nam je Božja reč i potpuni molitveni život.

Moramo imati na umu da je naš najbolji saveznik u borbi sa iskušenjem Sveti Duh. Sveti Duh je Božji dar koji deluje na našu savest. On nam pomaže da razlikujemo šta dolazi od Boga, a šta od sotone. Da bismo zaista savladali iskušenje, prvo moramo znati da se svuda oko nas odvija borba za naše spasenje. Sveti Duh nas osposobljava da budemo svesni te borbe i uči nas da živimo pobedonosnim životom. Bojno polje predstavljaju naš um, želje i osećanja (mržnja, gnev, požuda, zavist, itd.). Naša odbrana je Božja ljubav, milost, blagodat i dobrota.

ODGOVORITE

1. Na koji način Sveti Duh utiče na vaše svakodnevne odluke?
2. Navedite neke od načina na koje se možete odupreti, podneti ili konačno nadvladati iskušenje.
3. Koje talente imate i kako ih možete upotrebiti da biste unapredili Hristovo delo?

Dejn Džonson, Sent Ketrin, Jamajka, Zapadnoindijska ostrva

1. *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 6, p. 744.

2. *Isto*, tom 7, str. 509.

“NAŠA JEDINA NADA U POBEDU.”

SVEDOČANSTVO (Jakov 1,13.14)

“Šta je iskušenje? To je sredstvo kojim se isprobavaju i proveravaju oni koji tvrde da su Božja deca. Čitamo da je Bog iskušao Avrama, da je iskušao decu Izrailjevu. To znači da je On dopustio da nastupe određene okolnosti da bi proverio njihovu veru i naveo ih da traže pomoć od Njega. Bog dopušta da iskušenje dođe na Njegov narod danas da bi svi uvideli da je On njihov Pomoćnik. Ako se obrate Njemu kada su u iskušenju, On ih osnažuje da se suoče sa izazovom. Ali, ukoliko se priklone neprijatelju, propustivši da priđu svemoćnom Pomoćniku, bivaju nadvladani. Odvajaju se od Boga. Oni ne pružaju nikakav dokaz da hodaju Božjim putem.”¹

“Sotona svoja iskušenja prilagođava svim klasama. On neobrazovane napada ruganjem i podsmehom, dok obrazovane dočekuje naučnim primedbama

**“Naša jedina
nada u pobedu
nalazi u stalnom
otporu sotoninim
napadima.”**

i filozofskim shvatanjima, sračunatim da izazovu nepoverenje ili prezir prema Pismu. Čak se i mladi sa vrlo oskudnim iskustvom usuđuju da izraze sumnje u osnovna hrišćanska načela. To mladalačko neverstvo, bez obzira na svoju oskudnost, širi svoj uticaj.”² Jedan od načina da poredimo neprijatelja kad nas napadne je da čuvamo Božju reč u svom srcu (Psalam 119,11). Božja reč u Hristovom srcu obezbedila Mu je pobedu nad sotonom u pustinji, posle vremena provedenog u postu i molitvi. Kroz svoju reč Bog utiče na naše srce i daje nam snagu da izdržimo iskušenja.

“Hristov primer nam pokazuje da se naša jedina nada u pobedu nalazi u stalnom otporu sotoninim napadima. On koji je neprijatelja ljudskih duša tako veličanstveno porazio u pustinji kušanja, zna kakvu moć on ima nad pripadnicima ljudskog roda, i pobedio ga je u našu korist. Kao Pobjednik, On nam pruža preimućstvo da se koristimo zaslugama Njegove pobjede – da u svojim naporima da se odupremo kušanju, svoju slabost možemo da udružimo sa Njegovom snagom, svoju nedostojnost sa Njegovim zaslugama. Oslanjajući se na Njegovu neprolaznu moć u svakom iskušenju, možemo se odupreti u Njegovom svemoćno ime i pobediti kao što je On pobedio.”³

ODGOVORITE

Koja Hristova učenja upozoravaju hrišćane na društvene i kulturološke pritiske?

Dorjan Marija Lesli, Sent Ketrin, Jamajka, Zapadnoindijska ostrva

1. Ellen G. White Comments, *The SDA Bible Commentary*, 2nd ed., vol. 1, p. 1094.

2. Vajt, *Velika borba*, str. 600 orig.

3. White, *Testimonies for the Church*, vol. 3, p. 480.

“ČAST KOJU NAM BOG UKAZUJE”

DOKAZ (Jakov 1,2-4)

Ut

Jakovljeva poslanica “bavi se praktičnim hrišćanstvom pokazujući koje će rezultate u životu učenika dovesti istinska, živa vera... Jakov piše slobodno od sveg srca, dotičući se određenih predmeta onako kako mu dolaze na um. Ima mnogo aluzija na Besedu na gori...”¹

S obzirom da govori o važnim životnim temama, za Jakovljevu poslanicu često se kaže da predstavlja vodič za hrišćansko ponašanje. Dve teme koje ova poslanica posebno obrađuje, a koje doprinose takvoj slici, su probe i iskušenja.

“Postoji velika razlika između ‘padanja u različne napasti’, ili ‘trpljenja napasti’ o kojima govori Jakov u prvom poglavlju svoje poslanice (Jakov 1,2.12) i ‘padanja u napast’ o kome govori Matej u svom Jevanđelju (Matej 26,41). Stoga je dobro da to potpuno razjasnimo sebi, jer dok jedno predstavlja blagoslov, drugo je najveća opasnost za našu dušu. Ništa nas toliko ne jača nego kad odolimo iskušenju i ništa nije opasnije nego kad mu se prepustimo. Naizgled nema mnogo razlike u rečima i ljudi mogu lako zanemariti tu razliku u svom umu. Međutim, razlika je ogromna; jer u jednom slučaju to je čast koju nam Bog ukazuje, a u drugom zamka koju sotona postavlja pred nas.”²

U Jakovljevoj poslanici 1,2-4. savetuje nam se: “Svaku radost imajte, braćo moja, kad padate u različne napasti, znajući da kušanje vaše vjere gradi trpljenje; a trpljenje neka djelo dovršuje, da budete savršeni i cijeli bez ikakve mane”. Tako saznajemo da biti kušan predstavlja čast koju nam Bog ukazuje, jer kad odolimo iskušenju, učimo se da istrajemo i tako postajemo potpuni i zreli. Iako je teško to razumeti, suočavanje sa iskušenjima je dobro, jer nam pomaže da rastemo u Hristu.

**Biti kušan
predstavlja čast
koju nam Bog
ukazuje.**

ODGOVORITE

1. Šta možete učiniti da biste iskušenja počeli da shvatate kao na priliku za rast?
2. Kako možete ohrabriti druge da isto učine?
3. Čitajte Jakovljevu poslanicu da biste saznali druge glavne teme o kojima govori.
4. Koje sličnosti možete naći između Hristove Besede na gori i pouka koje se nalaze u Jakovljevoj poslanici?

Kristal Smoling, Sent Ketrin, Jamajka, Zapadnoindijska ostrva

1. *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, p. 500.

2. William Kelly, “Enduring Temptation and Entering into Temptation,” *The Christian's Friend*, vol. 4 (Scotland: STEM Publishing, 1877), n. p.

Nije dovoljno samo izbegavati iskušenje, jer izbegavanjem nećemo prikupiti svu snagu, koja nam je potrebna da bismo savladali neprijatelja – đavola. Izbegavanje znači samo nemati iskušenja. A šta ako iskušenje naiđe, a vi niste u mogućnosti da pobegnute? Šta se dešava, kad više ne možete da izbegnete određeno iskušenje?

Odupiranjem skupljamo snagu da se suprotstavimo još većim iskušenjima. Razmišljajte o tome na sledeći način. Dok rastemo potrebno je da budemo izloženi različitim infekcijama. Na taj način, kad naše telo ponovo dođe u dodir sa istom infekcijom, ono već ima iskustva sa njom i oslobađa je se mnogo brže nego prvi put. Isto tako, ako se sve više odupirete iskušenju, bićete više u stanju da se suprotstavite neprijatelju ne predajući se i ne odustajući, jer imate prelepu krunu koja vas čeka i priliku da zauvek živite sa svojim Spasiteljem.

Dakle, kako da se odupremo iskušenju?

Ako ono što ste saznali ne primenite u praksi, sigurno ćete doživeti poraz.

Budite praktični. Čitajte svoju Bibliju i molite se. Ali, ako ono što ste saznali ne primenite u praksi, sigurno ćete doživeti poraz. To se može uporediti sa učenjem vožnje. Možete stalno iznova čitati kako se to radi, ali ako ne sednete za volan i primenite ono što ste naučili, vaše čitanje ostaće uzaludno.

Učite iz iskustva. Treba da prikupljamo snagu učeći na svojim greškama. To nam pomaže da ojačamo svoje slabe strane i održimo, ili čak i unapredimo one jake.

Ohrabrite druge. Na svom hrišćanskom putovanju treba da se trudimo da podelimo svoje svedočanstvo sa drugima da bismo i njima pomogli da pobeđe. Kada kao crkvena porodica delimo svoja iskustva, to nas međusobno povezuje i osnažuje nas zajedno i pojedinačno. Nema načina da sotona pobeđi ujedinjenu crkvenu porodicu.

Slavite Boga. Kadgod ste u iskušenju, slavite Boga, jer je "velika krjepost Njegova", "razumu Njegovu nema mjere". (Psalam 147,5)

ODGOVORITE

1. Da li možete da svedočite o tome kako ste se oduprli iskušenju? Ako imate takvo iskustvo, da li ste ga sa nekim podelili? Ako niste, razmislite koliko je dobro da to učinite.
2. Zašto smo više skloni da izbegavamo nego da se odupremo iskušenju? Da li je izbegavanje iskušenja isto što i odupiranje? Objasnite svoj odgovor.
3. Pročitajte ceo Psalam 147. Na koji način vas taj psalam nadahnjuje da slavite Boga?

Analisa Miler, Sent Ketrin, Jamajka, Zapadnoindijska ostrva

BEŽANJE OD ISKUŠENJA

MIŠLJENJE (Jakov 1,12)

Če

Kada sam završio postdiplomske studije, odlučio sam da preduzmem nešto što će mi pomoći da steknem dobru kondiciju. "Ali ne trčanje", rekao sam sam sebi, "to je previše naporno." Međutim, kasnije sam shvatio da brzo trčanje u podne predstavlja dobar način da se izduvam i napunim energijom koja mi je potrebna za ostatak dana. "U redu", pomislio sam, "trčaću, ali neću biti kao oni fanatici koji izlaze da trče pre nego što svane." Međutim, shvatio sam da ako ne trčim odmah ujutro, često u toku dana uopšte ne stignem da trčim. Nekad sam voleo da ostanem budan do kasnih sati, da čitam ili gledam televiziju. Sada znam da do pet časova ujutro moram da budem na vratima da bih jutarnje trčanje obavio pre nego što krenem na posao. Iskušenje da kasno odem na spavanje je nestalo!

Uskoro su i navike koje su nespojive sa trčanjem počele da nestaju. Tako sada pazim šta jedem, kada odlazim u krevet i vodim računa da imam najbolje moguće držanje. Kakve to veze ima sa iskušenjem? Itekako ima! Mi često posmatramo iskušenje kao duhovnu probu nečije volje. Hoću li odoleti đavolu, ili će on preuzeti moje najbolje sposobnosti? Naše pobude su suštinsko pitanje kada je reč o odupiranju iskušenju. Da li dajemo sve od sebe da bismo proslavili Hrista u svemu što činimo? Ako je tako, onda nije teško razviti navike koje podstiču tu želju. Čitanje Biblije, molitva i svedočenje su oruđa koja nam pomažu da budemo duhovno zdravi. Suština nije toliko u tome da samo odbacimo zlo, već da negujemo dobro, ispravno ponašanje.

Duhovna snaga neće ukloniti iskušenja.

Duhovna snaga neće ukloniti iskušenja. Mi još uvek živimo u svetu kome su tuđe Božje vrednosti. Međutim, duhovna disciplina pošteđede nas đavoljih udara. Dopada mi se način na koji je apostol Pavle to predstavio: "Svaki pak koji se bori od svega se uzdržava: Oni, dakle, da dobiju raspadljiv vijenac, a mi neraspadljiv." (1. Korinćanima 9,25) Nema neke posebne tajne kada je reč o odupiranju izazovima. Sve se svodi na to da negujemo odnos sa Hristom, da se usredsredimo na službu Njemu i razvijemo navike koje će nam u tome pomoći. Rezultat će, prema Jakovu, biti sreća. "Blago čovjeku koji pretrpi napast; jer kad bude kušan primiće vijenac života, koji Bog obreče onima koji Ga ljube." (Jakov 1,12)

ODGOVORITE

1. Istina ili laž: Hrišćani su obično previše zauzeti razmišljanjem o pobjedi nad iskušenjima.
2. Za koje navike ste otkrili da vam najbolje pomažu da postanete pozitivan, snažan svedok za Hrista? Kako su vam te navike pomogle u vašem hodanju sa Hristom?

Stefan Čavez, Silver Spring, Merilend, SAD

ZAKLJUČAK

Iskušenje je sastavni deo života na Zemlji. Bog dopušta da budemo kušani da bi se naša vera ispitala i da bi nas podsetio da se moramo oslanjati samo Njega, jer nam On obezbeđuje izlaz. Kada smo prihvatili izlaz, koji nam On nudi, Bog nam pomaže da razvijemo strpljenje koje vodi u duhovnu zrelost. Bog nam pomaže da odolimo iskušenju ako čujemo Njegovu reč u svom srcu, slavimo Ga i potpuno Mu predamo svoj život. Kada se usredsredimo na to da osnažimo svoj odnos sa Bogom time što ćemo razviti dobru duhovnu disciplinu, kao krajnji rezultat imaćemo više sreće i radosti u životu i bliskiji odnos s Njim.

RAZMOTRITE

- Pronađite prijatelja koji je spreman da bude vaš partner u odgovornosti. Delite svoje probleme i molite se zajedno da vam Bog da snagu da odolite iskušenju.
- Ponovo pročitajte biblijske stihove, koji su navedeni u pouci za ovu sedmicu, i odgovorite na njih u svom molitvenom dnevniku.
- Naučite napamet nekoliko biblijskih stihova koji će vam pomoći kada ste u iskušenju. Tražite od Svetog Duha da vas navede na stihove koji će vam biti od najveće koristi.
- Skicirajte niz slika koje predstavljaju različite oblasti u vašem životu. Uz molitvu razmotrite koje oblasti svog života možda niste u potpunosti predali Bogu.
- Posmatrajte zvezde i pomislite kako će nebo izgledati, kada Bog konačno uništi zlo i iskušenje.
- Sastavite pesmu ili muzički komad koji govori o potpunom predanju Bogu u svakoj oblasti života. Zatim tražite Njegovu snagu za savladavanje iskušenja.

POVEŽITE

1. Korinćanima 9-10.

Put Hristu, 2. poglavlje, "Grešniku je potreban Hristos", str. 17-22. orig.

David G. Benner, *Surrender to Love*, "Surrender and Obedience", pp. 53-69.

John Ortberg, *The Life You've Always Wanted*, "Life Beyond Regret: The Practice of Confession", pp. 127-139.

Kristi Jingling Gis, Fort Vort, Teksas, SAD

Pouka 4

Od 18. do 24. oktobra.

Biti i činiti

»Budite pak tvorci riječi, a ne samo slušači, varajući sami sebe.«

(Jakov 1,22)

"Zašto si tako 'tvrd na ušima'?" To je jedno od retoričkih pitanja koje roditelji na Jamajci često postavljaju svojoj deci kada ih grde. Pametna deca znaju da ne treba da odgovaraju na njega.

U kreolskom narečju (patua) na Jamajci, postoji naročiti izraz koji opisuje nekoga ko odbija da dovoljno brzo reaguje, ili uopšte da odreaguje, na neki zahtev ili niz pravila. U slobodnom prevodu, taj izraz znači biti "tvrd na ušima" u istom smislu kao i biti tvrdoglav. Međutim, to stvarno ne znači da osoba ne čuje ili ima poteškoća sa sluhom, već znači da neko i pored toga što čuje, pa čak i stavlja do znanja da je čuo, i dalje odbija da uradi ono što je ispravno. Jednostavno rečeno, osoba je tvrdoglava. Rezultat je, kao što se da naslutiti iz nekoliko poslovice na tom narečju da će takva deca "zagristi ili pojesti kamen", "jesti so drvenom kašikom," ili "umreti od opekotina od Sunca." Drugim rečima, ništa dobro nikada neće proizaći iz odbijanja saveta.

Vera koja spasava je aktivna vera...

Jakov nas podstiče da ne budemo samo slušači već da zaista i činimo ono što Božja reč kaže. On nam govori da samo intelektualno pristajanje na Božje naloge nije dovoljno da nas spase, iako je to ono što verujemo, onda zavaravamo sami sebe.

To je isto ono na šta se Pavle poziva kada kaže da "vjera biva od propovijedanja, a propovijedanje riječju Božjom". (Rimljanima 10,17) Vera podrazumeva delovanje. To je delo ukazivanja poverenja i postupanja na osnovu onoga što se kaže, čuje, ili pročita. "Bog nam je dao svoju Reč, ne da bismo teoretisali ili razgovarali o njoj, već da bismo je poslušali. Kada, Božjom blagodaću, rado i od srca prihvatimo Očeve propise i zakone, mi stupamo svetlom stazom života i ulazimo u stvarnost svega onoga čime nas je Bog bogato obdario u Hristu."* Vera koja spasava je aktivna vera, vera koja prožima svaki vid našeg života i utiče na sve što činimo i govorimo.

Dok budete proučavali pouku za ovu sedmicu, molite se da vam Bog pomogne ne samo da intelektualno razumete Njegove reči, već i da ih poslušate. Molite se da bolje upoznate Hrista, jer poznavati Njega znači voleti Ga, a voleti Ga znači biti Mu poslušan.

Marliano Smit, Kingston, Jamajka

* C. H. Mackintosh, Quoted in *Record of Christian Work*, vol. 8 (New York: Fleming H. Revell, 1899), p. 559.

Iako predstavlja jedan od najstarijih hrišćanskih spisa, Jakovljeva poslanica je od izuzetne važnosti za nas. Dok hodamo sa Bogom, naš cilj je da vodimo život koji će Njemu biti ugodan. To se postiže čistotom. Jedan od načina na koji se čistota pokazuje je preko naših dela. "Ako koji od vas misli da vjeruje, i ne zauzdava jezika svojega, nego vara srce svoje, njegova je vjera uzalud. Jer vjera čista i bez mane pred Bogom i ocem jest ova: Obilaziti sirote i udovice u njihovijem nevoljama, i držati sebe neopoganjena od svijeta." (Jakov 1, 26.27) U Novom zavetu, grčki izraz kitaros odnosi se na čistotu srca,¹ a amiantos znači neiskvaren². Upotrebljeni zajedno, oni nam daju merilo čistote kome treba da težimo.

Kad služimo drugima, mi u stvari služimo Isusu.

Treba da razumemo da biti hrišćanin ne podrazumeva samo dela kao što su molitva, post, proučavanje Biblije i davanje desetka. Tu spada i ono što činimo za druge – dela koja potiču iz srca. Treba da se staramo za ljude koji su ranjiviji od nas, da pomažemo onima koji su u nevolji. Ako to ne činimo, onda ne dopuštamo da Božje reči u potpunosti promene naše srce i život.

Isus kaže: "Jer ogladnjih, i daste Mi da jedem; ožednjih, i napojiste Me; gost bijah i primiste Me; go bijah i odjenuste Me; bolestan bijah, i obidoste Me; u tamnici bijah, i dođoste k Meni" (Matej 25,35.36) Kada se staramo o ljudima koji su u nevolji ne ponoseći se i ne hvaleći se time, pokazujemo da volimo Gospoda i da smo posvećeni Njegovim Duhom. Zapravo, Isus kaže da sve što činimo za druge, u stvari činimo za Njega (Matej 25,40). Kad služimo drugima, mi u stvari služimo Isusu. Isto tako, kad povređujemo druge, povređujemo Isusa. Ne možemo hodati s Njim ako ne živimo na ispravan način, ako se ne držimo neokaljanim od sveta, ako ne pomažemo drugima i ne postupamo ljubavno prema njima. Naš način života i dobra dela koja činimo otkrivaju našu veru i posvećenost Njemu.

ODGOVORITE

1. Kako lično možete pomoći ljudima koji su ranjiviji od vas?
2. Na koje još načine možete pokazati čistotu srca?

Šanika Bendžamin, Tornton Hit, Surej, Ujedinjeno Kraljevstvo

1. StudyLight.org–"Katharos", <http://www.studylight.org/ls/gt/index.cgi?a=16>.

2. Strong's Concordance–"Undeified", <http://biblesuite.com/greek/283.htm>.

ŠTA JE "SAVRŠENI ZAKON SLOBODE"?

LOGOS (Mihej 6,8; Jovan 13,22-35; Rimljanima 12,9-21; Jakov 1,25)

Posmatrati svoj odraz (Jakov 1,22-25)

U Jakovljevoj poslanici 1,22-25. zakon slobode je upoređen sa ogledalom. Razmislite o ulozi koju ogledalo ima u svakodnevnom životu. Većina od nas ogleda se da bi se uverila da li izgleda dovoljno dobro da bi se pojavila u javnosti. Želimo da ispravimo nedostatke pre nego što izađemo iz kuće! Isto tako, Hristov karakter i nadahnuta reč Božja služe kao ogledalo koje nam pomaže da odredimo kakav je naš život. U tom svetlu treba da pažljivo i iskreno osmotrimo svoj odraz. Dok razmišljamo kakav je naš život u odnosu na Hrista i Bibliju, suočavamo se sa dve mogućnosti: (1) ili ćemo utvrditi da je način na koji živimo u skladu sa Božjim zakonom, ili (2) ćemo prepoznati nedostatke u svom karakteru i tražiti od Boga da nam pomogne da se promenimo.

Zakon ljubavi (5. Mojsijeva 28,1-14; Matej 5,3-12; Jovan 1,1-5)

Zakon slobode je zakon Neba. On je isto tako i zakon ljubavi koju Božji narod treba da ispoljava u ovom uporno zlom svetu. Iako je delo koje treba obaviti mnogo puta u suprotnosti sa normama i opšte prihvaćenim vrednostima i shvatanjima ovog sveta, tekstovi u Jevanđelju po Mateju 5,3-12 i 5. Mojsijeva 28,1-14. opisuju blagoslove koje ćemo imati dok budemo aktivno živeli po Božjem zakonu. Kada budemo činili sve da Hristu damo prvo mesto u svemu što radimo i govorimo, svaka naša reč i delo biće utemeljeni za Zakonu. Tako ispunjavamo Zakon.

Biće trenutaka na ovoj zemlji kada nećemo moći odmah da vidimo uticaj našeg življenja za Hrista. Čak i ako ne primimo neposrednu nagradu koja često proističe iz življenja po Božjem zakonu, moramo imati na umu ono na šta je Pavle mislio kad je pisao: "Meni je pripravljen vijenac pravde, koji će mi dati Gospod u Dan onaj, pravedni Sudija; ali ne samo meni, nego i svima koji se raduju Njegovu dolasku." (2. Timotiju 4,8)

"Najveći od svih darova" (Rimljanima 12,9-21)

Kada uvidimo da je potrebno da menjamo svoj život, moramo imati na umu da se ta promena delimično odnosi na način kako postupamo prema drugim ljudima, a da način na koji se ophodimo prema drugima zavisi od promene našeg srca, uma i karaktera (Filipljanima 2,3-7). Još jedan način da se taj zakon iskaže pojmovima stvarnog života može se naći u Rimljanima 12,9-21. U ovim stihovima Pavle "poučava vernike kako da pokažu najveći od svih darova i osnovno načelo pravog hrišćanstva – ljubav. Tako u 1. Korinćanima 12,13. nadovezujući se na razgovor o duhovnim darovima, Pavle upućuje na ljubav.

Vrline koje on navodi u Rimljanima 12,9-21. samo su spoljašnji izraz iskrene hrišćanske ljubavi.”¹

“Pokazao ti je... što je dobro...” (Mihej 6,8)

Neki zastupaju ideju da smo slobodni ako živimo unutar granica zakona. Ali kako je to moguće? Na koji način je ograničenje našeg života na niz pravila i smernica u uzajamnoj vezi sa slobodom? Mihej to ovako analizira: “Šta Gospod ište od tebe osim da činiš što je pravo i da ljubiš milost i da hodiš smjerno s Bogom svojim?” (Mihej 6,8) Može li nešto biti jasnije od toga? Tekst iz Knjige proroka Miheja 6,8. odnosi se na držanje Deset zapovesti. Prve četiri zapovesti odnose se na našu ljubav prema Bogu. Drugih šest zapovesti odnose se na ljubav prema našim bližnjima. “Ljubav prema Bogu i našim bližnjima koja se pokazuje na delu je to ‘dobro’. To je sve što Bog traži jer je ‘ljubav izvršenje zakona’”. (Rimljanima 13,10)²

Življenje u skladu sa tim načelima oslobađa nas od nekoliko problema. Pre svega, slobodni smo da delujemo u Božje ime, a to znači da nismo opterećeni mnogim brigama i strahovima, koji pritiskaju one koji nisu hrišćani. Kada smo slobodni da delujemo u Božje ime, oslobođeni smo svojih strahova, potreba i želja. Slobodni smo od duševnog bola i robovanja, i od onih pojmova koji mogu vrlo lako da savladaju prosečnog pojedinca. Konačno, kada živimo u skladu sa Božjim zakonom, naša nada, vera, mir i sigurnost počivaju u Hristovim rukama.

Kada živimo u skladu sa Božjim zakonom, naša nada, vera, mir i sigurnost počivaju u Hristovim rukama.

ODGOVORITE

1. Kada pogledate u svoje srce i um da biste videli kakav je vaš odnos sa Hristom, šta vam vaš “odraz” govori o tome ko ste vi u stvari?
2. Setite se nekih situacija kada ste osećali potrebu da nešto kažete ili učinite, ali niste. Da li žalite što ništa niste preduzeli? Ako ne, zašto? Ako žalite, šta biste mogli da učinite povodom toga?
3. Razmislite kakav je trenutno vaš svakodnevni život. Da li to što vidite odgovara onome što je Bog zacrtao u svojoj Reči? Ako ne odgovara, šta možete preduzeti povodom toga?

Edvard T. Gudman IV, Nju Market, Alabama, SAD

1. *The Seventh-day Bible Commentary*, 2nd ed., vol. 6, p. 620.

2. Isto, tom 4, str. 1028.

"Prava vera znači živeti u skladu sa Rečju u svom praktičnom životu. Naše ispovedanje vere nema nikakvu vrednost bez praktičnog primenjivanja Reči."¹

"Razlog zašto pripadnici našeg naroda nemaju više sile leži u tome što oni samo ispovedaju istinu, ali je ne sprovode u delo. Vrlo je malo vere i pouzdanja u Boga... Gospod traži snagu uma, kostiju i mišića, ali to Mu se često uskraćuje, a poklanja ovom svetu. Služenje Bogu dobija drugostepeni značaj, dok se interesima ovog sveta poklanja najveća pažnja. Tako se ono što je neznatno po svojim posledicama smatra važnim, dok se Božji zahtevi, i ono što je duhovno i večno smatra beznačajnim, kao nešto što se može uzeti ili ostaviti, kako kome odgovara. Da su misli usmerene Bogu, da istina svojim posvećujućim uticajem oplemenjuje srce, sopstveno 'ja' bilo bi sakriveno u Hristu. Kad bismo zaista shvatili važnost istine koju ispovedamo, osetili bismo i svetost misije koja nam

Praktična vera svuda širi svoj miris.

je poverena kao i odgovornost koja povlači za sobom večne posledice."²

"Šta ako bismo izašli na ulicu i umazali svoju odeću blatom, a onda došli kući i, posmatrajući svoje prljavo odelo u ogledalu, rekli: 'Očisti me od prljavštine', da li bi nas ono zaista očistilo? To nije svrha ogledala. Sve što je u njegovoj moći je da nam otkrije da nam je odeća prljava, ali ono ne može da ukloni prljavštinu."³ Tako je i sa Božjim zakonom. On ukazuje na nedostatke u karakteru. Prema tome, naša je odgovornost da, u Božjoj sili, postupamo ispravno da bismo bili pravedni pred Bogom i ljudima.

"Praktična vera svuda širi svoj miris. Ona daje draž životu."⁴

ODGOVORITE

1. Zbog čega je tako lako slušati i proučavati Božju reč, a tako teško primeniti je u svom životu? Dok budete razmišljali o tome šta je potrebno da biste zaista živeli u skladu sa Božjom rečju, setite se priče o lozi i čokotu zapisanu u Jevanđelju po Jovanu 15,1-8.
2. Razmislite kako biste mogli da pokažete veru na delu. Na primer, kako možete pomoći drugima koristeći izvore koje vam je Bog dao?

Piter Bejli, Sent Ketrin, Jamajka

1. *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, Ellen G. White Comments, p. 935.

2. *Testimonies for the Church*, vol. 4, pp. 613, 614.

3. *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, Ellen G. White Comments, p. 935.

4. Isto, tom 3, str. 1157.

"POKORITE SE BOGU, A PROTIVITE SE ĐAVOLU..."

Sr

PRIMENA (Jakov 4,7)

Sotona želi da nas izrešeta kao pšenicu (Luka 22,31). On je tako spreman da nijedan čovek, bez Hristove pomoći, ne može uspešno da se odupre njegovom uticaju. Prema tome, ključ za protivljenje đavolu je da se, u molitvi, iskreno i neprekidno približavamo Bogu da bi se i On približio nama (Jakov 4,8). Božja reč nas uverava da će đavo, ako mu se protivimo, pobeći od nas (Jakov 4,7). To obećanje je, međutim, jasno upućeno onima koji su spremni da se pokore Bogu. Dok se pripremamo za Hristov dolazak, ne smemo razmišljati onako kako sotona razmišlja, niti raditi ono što on radi. Materijalna dobra i "ponos života" (1. Jovanova 2,16) postaće beznačajni kad se pokorimo Bogu.

Kako možemo predati svoj život Bogu?

Moramo biti poslušni Božjoj reči. David je pisao: "Kako su slatke jeziku mojemu riječi Tvoje, slađe od meda ustima mojima!" (Psalam 119,103). "U srce svoje zatvorio sam riječ Tvoju, da Ti ne griješim!" (Psalam 119,11). Jov je uzviknuo: "Čuvao sam riječi usta Njegovijeh više nego svoj užitak." (O Jovu 23,12) Ako se verom držimo Boga i Njegove reči i u molitvi se pozivamo na Njegova obećanja, đavo neće imati drugog izbora osim da pobegne od nas.

Sećate li se kako se Hristos usprotivio sotoni u pustinji (vidi: Luka 4,1-14)? Ista sila koju je Isus upotrebio da bi se odupro sotoni i nama je danas na raspolaganju. Reči "pisano je" (Matej 4,4) mogu biti i naše oružje protiv đavola. Božja reč nam daje silu, snagu i izdržljivost da savladamo đavola.

Potčinite se Bogu. Preko proroka On kaže: "I uši će tvoje slušati riječ iza tebe gdje govori: To je put, idite njim, ako biste svrnuli nadesno ili nalijevo." (Isaija 30,21) Takvo vođstvo je delo Svetog Duha, koji nas usmerava i ispravlja kada odlutamo sa staze pravедnosti. "Svi koji žele mogu da čuju... samo ako hoće da slušaju."*

ODGOVORITE

1. Objasnite svojim rečima, kao da razgovarate sa prijateljem, zašto je važno pokoriti se Bogu.
2. Ako je Božja reč od presudne važnosti za naše spasenje, zašto je tako mnogo mladih ne čita toliko često koliko bi trebalo?

Kemar Mekdonald, Kingston, Jamajka

* *The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 4, p. 220.*

Tekst zapisan u Jakovljevoj poslanici 1,22-27. upozorava nas da motrimo na našeg najopasnijeg, tajanstvenog i mnogo puta neprepoznatljivog neprijatelja – nas same. Mi nismo pozvani da samo slušamo i navodimo Sveto pismo, već i da živimo u skladu s njim. Nismo pozvani samo da govorimo ono što je pravo, već i da to sprovedemo u delo. Ne možemo samo da govorimo o Pismu. Moramo i da živimo po njemu. Da bismo od sveg srca služili Bogu, ne smemo samo verovati u Njegovu reč. Moramo je i izvršavati.

Po mom mišljenju, međutim, biti tvorac reči nije lako. Da bismo bili tvorci moramo i poznavati Bibliju i živeti po njoj. Mladi poglavar koji je posetio Isusa smatrao je to naročito teškim. On je mogao da citira Pismo bez problema, ali kad mu je Isus rekao da proda celo svoje imanje, on to nije mogao. On je umeo ispravno da govori, ali nije mogao da to sprovede u delo. Čak se i Petar iz straha odrekao Hrista i potčinio se neprijatelju. Ako je čak i Petar, koji je živeo sa Isusom, mogao da Ga se odrekne, zašto bismo mi bili nešto jači?

Ako smo u stanju da poverimo Bogu da nam pomogne da postanemo “tvorci” Njegove reči, onda ćemo primiti velike blagoslove (Jakov 1,25). Jakov povezuje umeće slušanja Pisma sa sprovođenjem u delo onoga o čemu ono govori. Bog nije imao obavezu da nam bilo šta obećava, ali je to ipak učinio zato što nas voli! Na isti način, i mi moramo Njemu služiti zato što Ga volimo, a ne zbog onoga što bismo mogli da dobijemo. Jakov je pisao da ćemo poštovanjem zakona biti oslobođeni greha da bismo sledili Hrista i služili Mu. Svako od nas će Mu služiti drugačije što zavisi od darova i talenata kojima smo blagosloveni (1. Petrova 4,10).

Govoriti i činiti ono što je pravo uopšte nije lako. Međutim, ako predamo svoj život Hristu i dopustimo Mu da nas vodi, možemo postati tvorci Reči u sili Njegove ljubavi.

ODGOVORITE

1. Da li čekate da vas neko pozove da služite ili se sami prihvatate posla? Da li služite radosnog srca ili se ustežete da pomognete?
2. Služenje drugima ne mora predstavljati neki veliki poduhvat. Pridržati neko me vrata, izgovoriti tihu molitvu, ili se jednostavno nasmešiti – sve su to načini službe! Možete li se setiti još nekih jednostavnih, ali značajnih načina da pomognete drugima?
3. Da li zagrevate klupu u svojoj crkvi ili srce vašeg bližnjeg?

ZAKLJUČAK

Živeti punim plućima znači postići sklad između onoga što jesmo i onoga što činimo. S obzirom da su verovanja i vrednosti važni, oni se moraju primeniti u životu. Lako je usredsrediti se samo na ono što verujemo. Međutim, prava vera je aktivna i duboko prožima srce i dušu, preobražavajući naš način života. Da, vera nas preobražava. Vera vas pokreće da ispunimo namere koje Bog ima sa nama. Vera nas uvodi u saosećanje, a saosećanje uvek u akciju. Vera će učiniti da se naš život ceni.

RAZMOTRITE

- Upotrebite konkordans da biste potražili biblijske stihove koji u sebi sadrže reč sažaljenje. Kako vas ti stihovi nadahnjuju da budete sažaljivi? Naučite napamet jedan ili dva takva stiha.
- Napravite listu potreba u svojoj društvenoj zajednici i pokrenite ljude da izađu u susret tim potrebama.
- Razmišljajte o rečima himne "Trust and Obey"/"Veruj i poslušaj"/. Možete ih naći na vebajtu: <http://www.hymnsite.com/lyrics/umh467.sht>.
- Napišite kratak esej na temu "Vera koja radi".
- Vodite dnevnik o odlukama koje ste doneli, a koje su zahtevale posebno poverenje u Boga. Kako su vam molitva i proučavanje Biblije pomogli u donošenju takvih odluka? Kako su odgovori na molitve i proučavanje osnažili vašu veru?
- Pođite na kratko misionarsko putovanje i podnesite izveštaj svojoj crkvi, koji će sadržati svedočenje kako je to putovanje povećalo vašu veru u Boga i vašu ljubav prema Njemu i ljudima kojima je On potreban. Ako ne možete da ođete na takvo putovanje, pronađite neki projekat u svojoj društvenoj zajednici, kao što je posluživanje u narodnoj kuhinji ili držanje časova nekom detetu koje ima problema sa matematikom ili čitanjem.

POVEŽITE

Isaija 58, zapazite posebno stihove 5-11.

Ellen G. White, *Welfare Ministry*, pp. 169-177.

Live Your Life Well, "How Helping Others Helps You, <http://www.liveyourlifefewell.org/go/live-your-life-well/others>.

Serdo Tores, Maitland, Florida, SAD

Pouka 5

Od 25. do 31. oktobra.

Ljubav i zakon

»Jer će onome biti sud bez milosti koji ne čini milosti; i hvali se milost na sudu.«

(Jakov 2,13)

Sirena zavija dok uspaničena supruga prati ambulatna kola. Suze se sli-vaju niz njene obraze. Nije u stanju da gleda svog voljenog na nosilima i da i dalje sluša njegov glasan i uporan kašalj. U sebi neprekidno ponavlja: *Džone, moraš da preživiš!* Pošto ne može da uđe u ograđeni bolnički krug, nervozno korača gore-dole.

Posle nekoliko časova, lekar dolazi da porazgovara sa njom. Tračak nade svetli u njenom srcu, ali ona ipak pomišlja na najgore oslanjajući e na televi-zijske emisije i tekstove sa Interneta koje je gledala, dok je čekala. Lekar seda pored nje i smireno je uverava da će Džonu biti dobro i da je njen strah da mu je život ugrožen preteran. Njen muž dobiće terapiju koja će mu omogućiti da živi dugo i u dobrom zdravlju.

I vama bi laknulo da je reč o nekome ko vam je drag. Ipak, u duhovnom smislu, koliko puta smo postavili "dijagnozu" o duhovnom zdravlju svojih prijatelja i članova porodice, a da ih nismo ni odveli u "bolnicu" poznatiju kao "crkva"? Kada Božji zakon koristimo kao malj prema onima koji su svetovni i sekularni, mi propuštamo da zapazimo da je suština svega: "Boga se boj, i zapovijesti Njegove drži" (Propovednik 12,13) i da se "hva-li milost na sudu." (Jakov 2,13) Ono što Bog želi od nas, kada doživimo Njegovu čudesnu blagodat, je da Ga zavolimo, da sledimo Njegove zapovesti i budemo milostivi prema drugima.

Pouka za ovu sedmicu bavi se onim što Jakovljeva poslanica ima da kaže o preobražavajućem odnosu između iskrene ljubavi i Božjeg zakona. Da li su ta dva pojma jedno te isto, ili su različiti? Baš kao što je supruga u ovoj priči bila puna nade iako je, na osnovu sopstvene dijagnoze, očekivala ono najgore, i mi treba da "plačemo" za grešnicima i da ih dovedemo Velikom Lekar. Tada će On uveriti bolesnika (izraz ljubavi), precizno odrediti njegovu bolest (upotrebiće zakon da bi otkrio greh), i konačno obezbediti odgovarajući lek (prihvatanje Njegove smrti na krstu). Takvo lečenje ne samo da pomaže bolesniku, već daje nadu i onima koji ga vole. Međutim, imajte na umu da, s obzirom da se greh ispoljava drugačije kod svakoga, svako će dobiti poseban lek zasnovan na sa-stavljanju Božjeg zakona i ljubavi.

**Ona odmah
pomišlja na najgore
oslanjajući se na
televizijske emisije i
tekstove sa Interneta.**

Ifitule Mlanga, Dablin, Irska

Čovek sa zlatnim prstenom (Marko 2,16; Luka 11,43; Jakov 2,1-4)

Martin Luther King Mlađi je 28. avgusta 1963. godine, ispred spomenika američkom predsedniku Linkolnu u Vašingtonu, održao svoj čuveni govor "Imam jedan san". On je tom prilikom izrazio želju da se ljudima više ne sudi prema boji kože, već prema osobinama njihovog karaktera.

Od tog vremena, rasizam je donekle smanjen u pojedinim delovima sveta, ali činjenica je da se o mnogim ljudima još uvek sudi na osnovu njihove odeće, kuće u kojoj žive, nivoa obrazovanja i, naravno, boje kože. Tekst iz Jakovljeve poslanice 2,1-4. iznosi primer dvojice ljudi prema kojima se različito postupalo kada su se pojavili u crkvi. Razlika u postupanju nije se zasnivala na osobinama njihovog karaktera, već na osnovu spoljašnjeg izgleda. Čovek koji je nosio zlatan prsten i skupu odeću bio je pozvan da sedne na mesto odvojeno za ugledne posetioce. Drugom čoveku, koji je nosio jeftinu, pohabanu odeću, rečeno je da sedne na pod.

Jedan komentar na događaj opisan u Jakovljevoj poslanici 2,1-4. glasi ovako: "Praviti razliku između ljudi prema njihovom društvenom ili materijalnom stanju znači suditi iz zlih pobuda, postati onaj koji sudi sa zlim namerama. Život prema hrišćanskoj veri i život prema svetovnim merilima ovde su prikazani u oštroj suprotnosti. Vera koja ima svoj izvor u Isusu Hristu utire razlike na osnovu rođenja, rase, imovinskog stanja ili pola (uporedi: Galatima 3,28)."¹

Pouka za ovu sedmicu govori o tome da su svi ljudi važni i da se prema svima treba ophoditi sa poštovanjem. Iako možda imamo više novca nego naše kolege, iako možda bolje razumemo Jevanđelje od svojih drugova iz razreda, ne bi trebalo da budemo oholi i neučtivi. Zašto? Zato što nam blagoslovi koje posedujemo i poznavanje Pisma nisu dati zbog naše pravednosti, već zato što nam ih je Bog poverio po svojoj blagodati.

Budite oličjenje promene koju želite da vidite (3. Mojsijeva 19,17.18; Matej 5,43-45; Jakov 2,8.9)

Jedan mladić pozvao je policiju da prijavi da mu je neko obio stan i ukrao skupu kameru. Kada je policija pronašla kameru i proverila njen serijski broj, ispostavilo se da je ona dve sedmice ranije ukradena iz fotografskog studija, koji se nalazio nekoliko ulica dalje. Ovaj mladić je tražio da mu se vrati nešto što je on ukrao od drugih!

Treba da se zapitamo koliko često i mi tako postupamo. Na primer, mi želimo da nam prijatelji oprostite kad smo neiskreni prema njima, ali često i sami odbijamo da oprostimo onima koji su nas slagali. Najbolji način da promenimo svet je da promenimo osobu koju vidimo u ogledalu. Moramo prestati da po-

kušavamo da menjamo druge i početi da gledamo u sebe da bismo videli šta treba da promenimo u sopstvenom životu.

U 3. Mojsijevoj 19,18. Bog nam zapoveda da volimo svoje bližnje kao sebe same. Božja osobina koja je dostojna divljenja ogleda se u činjenici da nas On uči na osnovu ličnog primera. On nikada neće tražiti od nas da učinimo nešto što On sam ne bi učinio. Tekst iz Jevanđelja po Jovanu 3,16. podseća nas da je Bog dao svog Sina jedinca da umre za naše grehe. Prema Isusu se postupalo onako kako mi zaslužujemo, da bi se prema nama postupalo onako kako On zaslužuje. Reč bližnji uglavnom se odnosi na nekoga ko živi u našoj blizini. Taj društveni odnos zasniva se, dakle, na geografskom položaju. Međutim, u suštini, naš bližnji je svako kome je zaista potrebna pomoć, bez obzira ko je i gde živi. "Hrišćansko ponašanje mora biti dosledno, jer se ono, po svojoj prilici, nalazi pod kontrolom jednog glavnog motiva. Prema tome, ljubav prema jednome, ne podrazumeva potcenjivanje drugoga."²

Bog često svakoga od nas postavlja na određeno mesto u određeno vreme da bismo pomogli nekome kome je to potrebno. Važno je da ljudi čuju Pismo, ali je još važnije da u našem životu vide Pismo na delu. Ljubav i dobrotu prema drugima često su najbolji način za svedočenje.

Sve ili ništa (Jakov 2,10.11)

Plata za greh je smrt, a greh je prekršaj Zakona. Kao ljudi, skloni smo da ocenjujemo ozbiljnost svojih grehova prema svetovnim merilima. Ozbiljnost tih grehova opet se ogleda u veličini kazne koju sudija određuje. Često se tešimo govoreći da naši gresi nisu tako veliki kao gresi naših bližnjih. Međutim, tekst u Jakovljevoj poslanici 2,10.11. kaže da ako smo krivi za jedan greh, onda smo krivi za sve. Greh je greh. S druge strane, Božja ljubav i blagodat je Božja ljubav i blagodat – za svu večnost.

ODGOVORITE

1. Kako opravdavate grehe koje činite?
2. Da li biste bili srećni ako bi se Bog prema vama ophodio onako kako se vi ophodite prema bivšem dečku (ili bivšoj devojci) koji vas je varao? Zašto?
3. Koje pobude se nalaze iza vaših dobrih dela? Da li pomažete drugima, čak i ako ne očekujete ništa zauzvrat?

Solvazi Kumalo, Kejptaun, Južna Afrika

1. *The Interpreter's Bible*, 1st ed., vol. 12 (Nashville, Tenn.: Abingdon Press, 1957), p. 35.

2. Isto, str. 38.

Božji zakon se zasniva na ljubavi bez obzira na duhovno stanje bilo kog pojedinca, nacije, ili grupe ljude. Kad Božji zakon vlada u našem srcu, mi nećemo krasti od svojih bližnjih, nećemo ih ubijati, niti ćemo im zavideti na onome što poseduju.

“Ovog puta Zakon nije bio izgovoren /sa Sinaja/ isključivo na blagoslov Jevrejima. Bog im je ukazao čast da budu čuvari i zaštitnici Njegovog zakona, ali je trebalo da ovaj sveti zalog drže u ime celoga sveta. Propisi Dekaloga prilagođeni su celom čovečanstvu, i bili su objavljeni za pouku i upravljanje svima. Deset propisa, deset kratkih, razumljivih i autoritativnih propisa, pokrivaju dužnosti čovekove prema Bogu i prema bližnjima; utemeljeni su na velikom, osnovnom načelu ljubavi.”¹

“Obe ove zapovesti [o ljubavi prema Bogu i prema bližnjima] predstavljaju izraz načela ljubavi. Prva ne može da se drži, a da se druga krši. Kada Bog ima svoje pravo mesto na prestolu srca, pravo mesto dobiće i naš bližnji. Mi ćemo ga voleti kao sebe same. I samo ako ljubimo Boga iznad svega, moguće je da nepristrasno volimo i našeg bližnjeg.

Obe ove zapovesti predstavljaju izraz načela ljubavi.

Pošto su sve zapovesti sažete u ljubavi prema Bogu i čoveku, to znači da se nijedna zapovest ne može prekršiti bez kršenja ovog načela. Tako je Hristos učio svoje slušaoce da Božji zakon nije sastavljen od mnogih posebnih zapovesti, od kojih neke imaju veći značaj, a druge manju važnost pa se mogu nekažnjeno omalovažavati. Naš Gospod predstavlja prve četiri i poslednjih šest zapovesti kao božansku celinu i uči da će se ljubav prema Bogu pokazati u poslušnosti prema svim Njegovim zapovestima.”² Jer, sam Hristos nas opominje: “Ako imate ljubav k meni, zapovijesti moje držite.” (Jovan 14,15)

sebnih zapovesti, od kojih neke imaju veći značaj, a druge manju važnost pa se mogu nekažnjeno omalovažavati. Naš Gospod predstavlja prve četiri i poslednjih šest zapovesti kao božansku celinu i uči da će se ljubav prema Bogu pokazati u poslušnosti prema svim Njegovim zapovestima.”² Jer, sam Hristos nas opominje: “Ako imate ljubav k meni, zapovijesti moje držite.” (Jovan 14,15)

ODGOVORITE

1. U nekim delovima sveta ljudi umiru zbog svog verovanja u Hrista. Da ste vi izgubili nekog milog i dragog na taj način, da li bi vam bilo lako da oprostite njegovim ubicama? Zašto ili zašto ne?
2. U svetlu Božje zapovesti da treba da volimo čak i neprijatelje, kako biste pomogli prijatelju, koji gaji predrasude prema nekome.

Tekla P. Kumalo, Pretorija, Južna Afrika

1. Elen G. Vajt, *Stvaranje, patrijarsi i proroci*, str. 305. orig.
2. Vajt, *Čežnja vekova*, str. 607. orig

Nakon smrti cara Solomuna, Izrael se podelio na dva carstva. "Severno carstvo koje se zvalo Izrael, osnovalo je bio svoju prestonicu prvo u Sihemu, poštovanom mestu u jevrejskoj istoriji, a kasnije u Samariji, gradu koji je smešten na vrhu brda. Asirija je godine 722. pre Hrista, pokorila Izrael i većinu stanovništva odvela u ropstvo... U međuvremenu, južno carstvo, Juda, palo je pod vlast Vavilona 600. godine pre Hrista. Narod je takođe odveden u zarobljeništvo. Međutim, 70 godina kasnije, ostatku od 43.000 ljudi bilo je dopušteno da se vrati i obnovi Jerusalim. Narod koji je tada naseljavao bivše severno carstvo – Samarjani – energično se suprotstavljao tome i podirivao pokušaje da se obnovi judejski narod i njegova država. Monoteistički Jevreji su, sa svoje strane, prezirali mešovite brakove i bogoslužjenje svojih severnih srodnika. Tako su podignuti zidovi ogorčenja sa obe strane koji su, tokom narednih 550 godina, postajali sve čvršći."

Samopravednost ih je tako zaslepila da nisu uvideli pravu prirodu Zakona, a to je ljubav.

Još od vremena kada je Izrael putovao kroz pustinju, Bog je odvojio sveštenike da Mu služe u Svetinji (2. Mojsijeva 28). Sveštenici, koji su nosili posebnu odeću, napravljenu prema Božjim uputstvima, bili su duboko poštovani kao ljudi koji stoje između Boga i Njegovog naroda. Leviti su bili odvojeni da se staraju o svetom posudu i Šatoru od sastanka. Oni su bili zaduženi da ga sklapaju i ponovo rasklapaju prilikom putovanja (4. Mojsijeva 1,47-51). I sveštenici i Leviti imali su svetu službu i bili dobro poznati sa Svetim pismom.

Isus je izneo priču o Milostivom Samarjaninu, kao odgovor na pitanje koje je postavio jedan zakonik koji je želeo da sazna ko je njegov bližnji (Luka 10,25-37). Jevreji nisu smatrali da se pagani, stranci, ili Samarjani mogu naći u istoj kategoriji kao "bližnji". Oni su mrzeli Samarjane i nisu se mešali s njima (Jovan 4,9). Bili su dobro upoznati sa zahtevima Božjeg zakona, ali njihova netrpeljivost i samopravednost ih je toliko zaslepila da nisu uvideli pravu prirodu Zakona, a to je ljubav. U svom strahu da se ne uprljaju i tako naruše sopstvenu važnost, oni su prošli pored ranjenog čoveka, ostavljajući jednog od svojih sunarodnika da umre.

Ranjeni Jevrejin, levit, sveštenik i omraženi Samarjanin – koji je od njih živio u skladu sa ljubavlju po merilu Zakona? Onima koji su slušali postalo je jasno da je Samarjanin bolje držao Zakon od onih koji su ispovedali da to čine. Isus je živio životom koji je ukazivao na zakon ljubavi.

ODGOVORITE

Na koji način mi, kao adventistički hrišćani, upadamo u istu zamku kao sveštenik i levit iz Hristove priče?

Nonlanla Mlalazi, Kejptaun, Južna Afrika

* "Hatred Between Jews and Samaritans", <http://bible.org/illustration/hatred-between-jews-and-samaritans>.

Jedna od osnovnih zapovesti u Bibliji je voleti Boga celim srcem, dušom i umom (Matej 22,37). Kako to možemo da ostvarimo?

Moramo poznavati Boga. "Znamo da Sin Božij dođe, i dao nam je razum da poznamo Boga istinoga, i da budemo u istinome Sinu njegovom Isusu Hristu. Ovo je istiniti Bog i život vječni." (1. Jovanova 5,20) Za razliku od drugih oblika znanja, poznavanje Boga je isto toliko stvar srca koliko i uma. Kako onda možemo biti otvoreni za Svetog Duha? Kako da poželimo da činimo ono što je po Božjoj volji?

Moramo želeti plodove Duha. Ti plodovi su: "Ljubav, radost, mir, trpljenje, dobrota, milost, vjera, krotost, uzdržanje." (Galatima 5,22.23). "A koja je premudrost odozgo ona je najprije čista, a potom mirna, krotka, pokorna, puna milosti i dobrih plodova, bez hatera, i nelicemjerna." (Jakov 3,17)

Ono što Bogu treba od nas je samopožrtvovana ljubav.

Moramo biti čisti u srcu. Isus je rekao da će oni koji su čisti u srcu videti Boga (Matej 5,8). Oni će imati i plodove Duha. Ono što Bogu treba od nas je samopožrtvovana ljubav, princip na kome počiva Božji karakter. Hristovi sledbenici takvu mudrost mogu samo primiti odozgo (Jakov 3,17).

Moramo sedeti kod Isusovih nogu. Jednog dana, žena sa alabasterskom posudom punom mirisnog ulja pomazala je Isusove noge (Luka 7,36-50). Ona je očajnički želela da Spasitelj deluje u njenom životu. Isus joj je oprostio grehe rekavši: "Vjera tvoja pomože ti." (50. stih) Kada ponizno sedimo kod Isusovih nogu, dobijamo uverenje da smo spaseni, da su naši gresi izbrisani, a naše želje uslišene.

Zakon osuđuje. S obzirom da smo svi prekršili Zakon, sada nam je potrebna Isusova spasonosna pravednost koja nam se verom uračunava. "Tražite Gospoda svi koji ste krotki u zemlji, koji činite što je naredio; tražite pravdu, tražite krotost, eda biste se sakrili na dan gnjeva Gospodnjega." (Sofonija 2.3)

ODGOVORITE

1. Prepričajte svojim rečima šta tekst u Sofoniji 2,3. kaže o tome šta je ispravno pred Gospodom?
2. Kako se možemo usavršavati iako živimo u grešnom svetu?

Sinsengani Nkube, Pretorija, Južna Afrika

30. oktobar 2014.

MODERNA PROROČANSTVA O HRISTOVOM DRUGOM DOLASKU

Če

MIŠLJENJE (Matej 24,29-51; 25,1-13)

U Getsimanskom vrtu Isus je zamolio svoje učenike da straže i da se mole s Njim. Ali, kad se vratio do njih, našao ih je kako spavaju. Zato On pita Petra: "Zar ne mogoste jedan čas postražiti sa mnom?... Jer je duh srčan, ali je tijelo slabo." (Matej 26,40.41)

Da li postoji neka nova svetlost u vezi sa Hristovim drugim dolaskom? Ponekad hrišćani upadaju u zabludu u vezi sa pitanjima koja se tiču Zakona i Isusovog drugog dolaska. Međutim, mi treba da crpemo sigurnost iz činjenice da je On pored nas, spreman da odgovori na naša pitanja i pozabavi se našim brigama. Moramo biti budni i moliti se da bi nam On pomogao da steknemo ispravno razumevanje.

Bog će nam otkriti ono što treba da znamo, onda kada bude potrebno da znamo.

"Uzvišena načela Božjeg zakona uobličena su u Deset zapovesti i potvrđena Hristovim životom. Ona izražavaju Božju ljubav, volju i ciljeve u vezi sa ljudskim ponašanjem i odnosima i obavezuju sve ljude u svim vremenskim razdobljima. Ova pravila su osnova Božjeg zaveta sa Njegovim narodom i merilo Božjeg suda. Posredstvom Svetoga Duha ona ukazuju na greh i bude potrebu za Spasiteljem. Spasenje je samo od milosti, a ne od dela, a njegov plod je poslušnost Zapovestima... Ona je dokaz naše ljubavi prema Gospodu i naše brige za bližnje."^{*}

Hrišćani ne smeju da se umore od straženja i molitve. Bog će nam otkriti ono što treba da znamo, onda kada bude potrebno da znamo. Proročanstva u vezi sa Isusovim drugim dolaskom nalaze se u Pismu. Svako drugo proročanstvo o Njegovom povratku je lažno. Uzdamo se u Njega i sve što nam je objasnio o svom povratku. Nema druge istine o tom slavnom događaju osim one koju nalazimo u Bibliji.

ODGOVORITE

Da li je razumno tražiti istinu ako ne živite u istini? Objasnite svoj odgovor.?

Bafana Hadebe, Pretorija, Južna Afrika

^{*} Adventistički hrišćani veruju..., str. 294

ZAKLJUČAK

Isus voli svakog čoveka za koga je umro. Ko smo onda mi da stavljamo zakon i sud iznad ljubavi koja je Njega navela da prolije svoju krv za nas? Ako pokušamo na silu da "hranimo" svoje bližnje zakonom, oni će se samo razboleti. Umesto toga, trebalo bi da im pokažemo ljubav, tako što ćemo ih "hraniti" blagodaću i milošću. To mora biti na prvom mestu. To je ono što je Isus činio. Mi treba da sledimo Njegov primer i ne izostavljamo ljubav iz te jednačine. Zakon ima smisla jedino ako ga ljubav prati. Tekst u Jakovljevoj poslanici 1,22. nas podseća: "Budite pak tvorci riječi, a ne samo slušači, varajući sami sebe." Biblija govori o ljubavi. Stoga idite i činite tako.

RAZMOTRITE

- Odredite neki dan u sedmici u kome ćete raditi nešto za siromašne u svom kraju osim uobičajene posete prihvatilištu za beskućnike subotom popodne. Mi hrišćani nismo pozvani da svedočimo samo jedanput nedeljno. Taj prekid u uobičajenom rasporedu možda će vam pružiti veće zadovoljstvo i razumevanje šta "žrtvovanje svog vremena" zaista znači.
- Postavite sebi tridesetodnevni izazov da pomognete ili ohrabrite jednu osobu svakog dana. Objavite izveštaje o svojim dnevnim "susretima ljubaznosti" na Fejsbuku ili na blogu nadahnjujući i druge da prihvate takav izazov.
- Učestvujte na maratonu da biste pomogli da se prikupi novac za vašu društvenu zajednicu ili neku međunarodnu ustanovu ili organizaciju. Pozovite neke prijatelje da vam se pridruže. Ne samo da ćete drugima pomoći tom aktivnošću, već ćete se i sami dobro oznojiti.
- Zasadijte vrt u dvorištu svoje crkve i ohrabrite svoju crkvenu porodicu da provodi vreme zajedno negujući biljke. Ta zajednička aktivnost izneće na videlo vašu međusobnu ljubav i ljubav prema prirodi koju je Bog stvorio, tako da je svi mogu videti. Doslovno.
- Molite se dodatno za one koji nikad ne upućuju zahtev za molitvu, kada im ponudite da se molite za njih. To što vernici crkve, bliski prijatelji ili rođaci možda ne traže da se molite za njih ne znači da oni ne pate u sebi. Možda su upravo to ljudi kojima je najpotrebija molitva i podrška.
- Razgovarajte sa svojim kolegama tokom pauze za ručak o razlici između ljubavi i zakona. To možda izgleda kao neostvarljiv zadatak, ali ovaj svet ima mnogo "kratkih priča" iz svakodnevnog života, koje možete upotrebiti da biste uporedili ova dva pojma (ratovi, politika vlade, glad, filmovi, itd).

POVEŽITE

Rimljanima 9,16; 1. Korinćanima 13. poglavlje

Ellen G. White, *Reflecting Christ*, p. 46.

Elyse Fitzpatrick and Jessica Thompson, *Give Them Grace: Dazzling Your Kids with the Love of Jesus* (Wheaton, Ill.: Crossway, 2011).

Pouka 6

Od 1. do 7. novembra.

Vera koja deluje

*»Jer kao što je tijelo bez duha mrtvo, tako je i vjera bez
dobrih djela mrtva.«*

(Jakov 2,26)

Šta vam je dragocenije: (1) vaša vera u Boga, ili (2) vaše iskustvo sa Bogom?

Sada kada ste razmislili o tom pitanju, evo jednog sličnog – koja faza srčanog otkucaja je važnija: (1) ona koja dovodi krv u srce, ili (2) ona koja pumpa krv iz srca? Pretpostavljam da ste uvideli koliko je ovo drugo pitanje besmisleno. Zašto? Zato što su obe faze srčanog otkucaja neophodne za život. One su neodvojivo povezane. Što se tiče prvog pitanja, i ono pokušava da odvoji nešto što je neodvojivo. Drugim rečima, naša vera u Boga je neodvojivo povezana sa našim postupcima.

Jednog leta moja porodica je uživala u poseti zabavnom parku. U ponudi vodenog dela parka, između ostalog, bila su i tri tobogana. Prvi je bio potpuno ograđen i pun krivina. Drugi je bio otvoren sa velikim ispučenjem u sredini, dok je treći bio prav, visok kao šestospratnica, i brzinom pada od 88,5 kilometara na sat. Dogovorio sam se sa svojim trinaestogodišnjim sinom da se zajedno spustimo sa tog najvišeg. Za nekoga to ne bi bilo ništa posebno. Za mene je itekako bilo, jer nisam baš neki ljubitelj visine!

Dakle, u čemu je suština?

Da li sam verovao da je tobogan postavljen tako da mi obezbedi sigurnost, dok se pretvaram u moker ljudski projektil? Kako sam mogao da budem siguran? Ako bih vam rekao da verujem da je spuštanje niz taj tobogan potpuno bezbedno, da li biste mi poverovali? Ili bih morao i sam da "preuzmem taj rizik" da biste mi verovali? Znete onu staru izreku da "dela govore glasnije od reči".

Povezanost između verovanja i ponašanja možda izgleda sasvim logično. Međutim, i pored očigledne povezanosti, Bog je podstakao Jakova da u svoje pismo vernicima uključi i sledeće životno načelo: "Jer kao što je tijelo bez duha mrtvo, tako je i vjera bez dobrih djela mrtva." (Jakov 2,26) Dakle, u čemu je suština? Naša dela pokazuju našu veru. Drugi način da to saopštimo jeste da je vera vidljiva. Smatram da se ta izjava krije u izrazima koje su Matej, Marko, i Luka koristili da bi opisali one koji su oduzetog čoveka spustili preko krova da bi Isus mogao da ga izleči. Svaki od njih je zapisao: "Vidjevši Isus vjeru njihov..." (Matej 9,2)

Dok budemo proučavali pouku za ovu sedmicu, rastimo u razumevanju i doživljaju vere. Uzgred, u zabavnom parku, ovo "uplašeno pile" se otisnulo. Želeo bih to isto da učinim i tokom svog putovanja sa Isusom.

Majkl Dema, Boni Lejk, Vašington, SAD

SAZDANI U HRISTU ISUSU

DOKAZ (Jakov 2,19.20)

Ne

Jakovljeva poslanica je pismo Božjoj deci rasejanoj izvan granica Palestine. Jakov ne piše o opravdanju ili spasenju verom i delima. Umesto toga, on piše o živoj veri, veri koja deluje. "Ali hoćeš li razumjeti, o čovječe sujetni, da je vjera bez djela mrtva?" (Jakov 2,20)

Đavo namerava da nas privuče na svoju stranu tako što će nas navesti da poverujemo da možemo sami zaraditi svoje spasenje. Isus nam je, međutim, jasno stavio do znanja da smo nemoćni da spasemo sebe kada je rekao: "Ja sam Put i Istina i Život; niko neće doći k Ocu do kroza Me." (Jovan 14,6) A Petar je izjavio da "nema drugoga Imena pod nebom danoga ljudima kojijem bismo se mi mogli spasti", osim Isusovog imena. (Dela apostolska 4,12)

Mi nismo u stanju da se spasemo...

Da. Mi nismo u stanju da se spasemo, jer nismo u stanju da držimo Božji zakon. Da smo bili u stanju da sami održimo Božji zakon, Hristos ne bi morao da dođe na Zemlju da bi nam pokazao kako da živimo, niti bi morao da umre za nas. Jedino uzdajući se u Njegovu pravednost možemo postići svetost. Jedino prihvatanjem Njegove smrti za sebe možemo biti spaseni.

Kada smo spaseni, Sveti Duh boravi u našem srcu i pomaže nam da razvijemo hristoliki karakter i činimo ono što je ispravno prema Božjem svetom zakonu. Na taj način donosimo plod Hristovog karaktera (Galatima 5,22.23), i tako postajemo "Njegovo delo, sazdani u Hristu Isusu za djela dobra, koja Bog naprijed pripravi da u njima hodimo". (Efescima 2,10)

Kao glina u grnčarevim rukama, mi treba da predamo sebe Hristu, jer samo On može da nas spase. Zato, dopustite Svetom Duhu da ojača vašu veru i povede vas da činite dobra dela.

ODGOVORITE

1. Kako nam proučavanje Biblije, molitva, služba i razmišljanje o Božjoj reči pomaže da ojačamo svoju veru i uzdanje u Njega?
2. Koja dobra dela se pominju u Efescima 2,10?
3. Čitajte Galatima 5,25. Taj stih nas uči da svaka oblast našeg života mora biti posvećena Bogu. Razmislite o različitim vidovima svog života. Koje od njih ste posvetili Bogu? Koje tek treba da Mu posvetite?

Edvin Sante, Lilongve, Malavi

Moja baka je imala desetine skupih sveća koje je nakupovala tokom godina da bi ih upotrebila u posebnim prilikama. Kada je preminula, u njenoj šupi smo pronašli čitave kutije neupotrebljenih sveća. Iako je njen život bio pun posebnih događaja i uspomena, izvesan broj sveća ipak je ostao neupotrebljen. Srećom, ona je verovala u Gospoda što se videlo po načinu na koji je živela. Međutim, tužno je što neki ljudi, kao sveće odložene u šupi, sakrivaju svoju veru tako da niko drugi ne može da uživa u njoj.

Koja vrsta vere? (Jakov 2,18-24; 19,20)

“Ti vjeruješ da je jedan Bog; dobro činiš; i đavoli vjeruju, i dršču” (Jakov 2,19). Da li ste ikada razmišljali o veri demona? Kada je Hristos isterivao demone, oni su Ga slušali. Kada su apostoli, u Hristovo ime, pokušali da učine isto, uspjeli su. Čak je i sotona služio Bogu, pre nego što se pobunio. Šta to znači za našu veru ako čak i demoni prepoznaju Hristovu prisutnost i slušaju Njegove zapovesti? Kako bi, onda, naša vera trebalo da se ispoljava? Koja vrsta vere nam je potrebna da bismo se mogli smatrati Hristovim učenicima?

Jakov ukazuje na odgovor koji se nalazi u priči o Avramu. Kada je patrijarh bio pozvan da pokaže svoju veru tako što će žrtvovati rođenog sina, on je poslušao. Međutim, moramo imati na umu u kom kontekstu je on pokazao takvu veru. Bog mu je više puta obećao da će biti otac mnogim narodima. Ipak, dok

Gospodnje delo je ljubav.

su Avram i Sara očekivali dete za kojim su čeznuli, to je sve više ličilo na prazno obećanje. Konačno, rođenje Avramovog i Sarinog zakonitog sina, Isaka, predstavljalo je ispunjenje Božjeg zaveta. Prema tome, Gospodnja zapovest da se Isak žrtvuje, nije predstavljala običan poziv na ubistvo Avramovog voljenog sina, već i neposrednu pretnju ispunjenju zaveta koji je ispunjen na tako čudesan način. Gospod je doslovno tražio da Avram žrtvuje svog sina i poništi obećanje koje mu je lično dao. Međutim, Avram je bio spreman da poslušā, iako je izgledalo da ga je Gospod napustio. On je verovao da je nešto mnogo veće u pitanju i postupio je u skladu sa tim.

Pavle objašnjava Avramovo veliko iskušenje u Rimljanima 4,2.3: “Avraam / se/ djelima opravda... Vjerova Avraam Bogu, i primi mu se u pravdu.” Avram nije imao plitku veru u Božje postojanje. On nije slušao Boga iz straha kao što čine demoni. Umesto toga, on je svoje srce, um i dušu usmerio službi Gospodu delima nadahnutim verom. Isak je preživeo i mnogi narodi su nastali preko njega.

Gospodnje delo (Jakov 5,19,20)

Ironično je što moj omiljeni hrišćanin u istoriji uopšte nije bio hrišćanin. Kada je Mahatma Gandhi poveo svoj narod u borbu za slobodu i protiv Britan-

ske imperije, odlučio je da to učini nenasilnim putem. Težio je "potpunoj harmoniji misli, reči i dela."¹ Želeo je da dozvoli da njegova vera u Boga oblikuje njegov život.

Ono što mnogi ne znaju o Gandiju, to je da je on celog života bio poštova-lac i prijatelj hrišćanima, pisca Lava Tolstoja. Oni su se često dopisivali i podr-žavali jedan drugog u veri. Gandi, marljivi proučavalac Biblije, voleo je Hrista i Njegovu poruku. Kada je izjavio da "morate biti oličenje promene koju želite da vidite u svetu"² on je zapravo pozivao svoje slušaoce da aktivno pokažu veru. Čak i preko kulturnih i religioznih granica, prava vera u Hristovu ličnost može se videti u delima vernih.

Istinska vera u Gospoda podstiče vernika na akciju. Znamo da je Gospod-nje delo na ovom svetu da pomogne čovečanstvu u ovozemaljskom sukobu sa grehom i oslobodi nas za život koji nam je namenjen u Njegovom carstvu. U petom poglavlju Jakovljeve poslanice opisuje se čisto srce – srce u kome vera i dela skladno deluju da bi pomogli ljudima da prihvate Hrista. U 1. Petrovoj 1,22. apostol ističe tu formulu opisujući ljude koji su, poslušanjem istine, stekli čisto srce puno ljubavi. Opisujući kako vera i dela čine da imamo srce puno ljubavi, on nudi sledeći recept za život: "Od čista srca ljubite dobro jedan dru-goga." Da. Gospodnje delo je ljubav.

Pravi Hristovi sledbenici (Efescima 2,8-10)

Jedan uspešan lekar, koji je bio i aktivan vernik svoje crkve, pronađen je mrtav u svom stanu, jer se predozirao psihoaktivnim supstancama. Bio je i ljubi-telj pornografije. Ono što posebno uznemiruje nije samo potpuni nedostatak iskrenosti ovog čoveka, već i činjenica da je tako užasne sklonosti gajio u svom srcu. Takvo licemerje je žalosno. Hrišćansko licemerje mnoge ljude odvratilo je od Boga. Naša dela treba da odražavaju Hristova dela. Pravi Hristovi sledbenici živeće životom službe.

ODGOVORITE

1. Koje metafore možete da se setite da biste objasnili odnos između vere i dela?
2. Kome je u vašem svetu potrebno da doživi pravu hrišćansku iskrenost?
3. Razmišljajte o činjenici da ste u trenutku kada prihvatite Hristovu blagodat spaseni i vaši gresi su trajno izbrisani iz vaše prošlosti kao da ih nikada niste uči-nili. Šta poželite da učinite kad razmišljate o toj istini?

Kreg Matson, Lejk Taps, Vašington, SAD

1. Mahatma Gandhi, Brainy Quote, <http://www.brainyquote.com/quotes/quotes/m/mahatmagan134822.html>.

2. Isto, <http://www.brainyquote.com/quotes/quotes/m/mahatmagan109075.html>.

“Takozvana vera koja ne radi kroz ljubav i ne čisti dušu neće opravdati nikoga. ‘Vidite li dakle’, kaže apostol, ‘da se djelima pravda čovjek, a ne samom vjerom.’ (Jakov 2,24) Avram je verovao Bogu. Kako znamo da Mu je verovao? Njegova dela su svedočila o karakteru njegove vere i ta vera mu je uračunata kao pravednost. Nama je danas potrebna Avramova vera da bismo svetleli u tami koja nas okružuje zaklanjajući slatku Sunčevu svetlost Božje ljubavi i sprečavajući duhovni rast. Naša vera treba da obiluje dobrim delima, jer je vera bez dela mrtva.”¹

“Istinska vera ispoljiće se i u dobrim delima, jer su dobra dela plod vere. Kada Bog deluje u srcu, a čovek Mu preda svoju volju i sarađuje sa Njim, on će pokazivati u svom životu ono što Bog radi u njemu delovanjem Svetog Duha i ostvariti sklad između namera srca i praktičnog života. Moramo se odreći svakog greha kao nečeg morskog što je razapelo Gospoda života i slave i vernik mora da napreduje u svom verskom iskustvu tako što će neprekidno činiti Hristova dela. Jedino stalnim predanjem volje i poslušnošću može se zadržati blagoslov opravdanja.”²

Istinska vera se iskazuje u posvećenom životu.

“Oni koji su opravdani verom moraju imati srce spremno da ostane na Gospodnjem putu. To je dokaz da čovek nije opravdan verom ako njegova dela ne odgovaraju onome što on ispoveda. Jakov kaže: ‘Vidiš li da vjera pomaže djelima njegovijem, i kroz djela savršu se vjera.’” (Jakov 2,22)³

“Istinska vera se iskazuje u posvećenom životu. ‘Pošto nas je Bog spasao, neka Mu naša dela budu ugodna. Da li si bogat? Neka se tvoja dobra upotrebe za potrebe siromašnih. Da li si siromašan? Neka tvoja služba bude ugodna bogatima. Ako tvoj rad donosi koristi samo tebi, onda je i služba koju navodno obavljaš za Boga lažna.’”⁴

ODGOVORITE

1. Razvijte neku svakodnevnu aktivnost koja će javno i otvoreno izražavati vašu veru u Boga. Dopustite da ta navika vremenom preraste u verski običaj.
2. Koji vas pojedinac nadahnjuje na vašem hrišćanskom putu? Šta vas u vezi sa tom osobom najviše nadahnjuje? Da li vidite te osobine i u sebi?

M. Lizet Matson de Harper, Lejka Taps, Vašington, SAD

1. Ellen G. White, *The Faith I Live By*, p. 115.
 2. Ellen G. White, *Selected Messages*, vol. 1, p. 397.
 3. Isto.
 4. Elen Vajt, *Velika borba*, str. 152. orig.

Jednog dana sam se probudio obuzet neobičnom idejom, koja mi je zaista pomogla da razumem sebe i objasnim Božju reč drugima. Evo pitanja koje me je mučilo: Kada dva teksta u Bibliji naizgled protivreče jedan drugom, koji je ispravan? Shvatio sam da je odgovor: oba. Bog nikad ne govori nešto što nije istinito. Zašto onda imamo rasprave na temu "spasenje verom nasuprot spase-nju delima"? Koji stav je ispravan? Moj odgovor je: oba! To je upravo ono što tvrdi i tekst u Jakovljevoj poslanici 2,26. Potrebni su nam i vera i dela da bismo ispunili Božji plan za naš život, jer vera bez dela uopšte i nije vera.

Kako onda da to primenimo u svom životu? Bog nas je stvorio za dobra dela. On želi da budemo i tvorci reči, a ne samo slušači. Ali da bismo bili i tvorci i slušači, moramo prvo imati potpuno poverenje u Njega. To je smisao svega toga. Naš Gospod vidi kraj od početka. On poznaje stazu koja će se naći pred nama i smer kojim smo odlučili da idemo u svom životu. Kada se u potpunosti predamo Hristu, delo koje je On planirao za nas biće prirodan ishod te predaje. Sveti Duh će nas osnažiti i nadahnuti da dobra dela postanu naše svakodnevno iskustvo sa Bogom.

**Nikada ne činite
svoja dela iz
koristoljublja.**

Prihvatite se posla! Možete ići u školu, polagati ispite i postati izuzetno uspešni u svojoj odabranoj oblasti, ali ako se ne prijavite za posao posle diplomiranja, kakva je korist od znanja koje ste stekli? To možemo primeniti na odnos između vere i dela. Počivajte na temelju svoje vere u Gospoda, ali zatim radite u Njegovoj službi.

Ne budite nevaljali! Nikada ne činite svoja dela iz koristoljublja. Divno je činiti dobro! Vaša dobra dela mogu vam doneti priznanje pa čak i slavu, ali u tome leži iskušenje da postanete oholi i hvalisavi zbog onoga što ste postigli. Nikada ne gubite iz vida činjenicu da vaša dobra dela predstavljaju zajednički napor između vas i Gospoda. Kada vas neko pohvali zbog vaših dobrih dela, setite se da odate priznanje svome Vođi.

ODGOVORITE

Osvrnite se oko sebe. Koje prilike vam se pružaju da budete od koristi drugima? Šta Bog želi da učinite u vezi sa tim?

Kristal Klemens, Pajalup, Vašington, SAD

Biblija jasno uči o vrednostima koje treba da oblikuju naše ponašanje. Naše spasenje zavisi od pokajanja i vere u Hrista. Za vreme Jakovljevog života, neki su propovedali da je vera sve što nam je potrebno da bismo bili spaseni. Jakov je, međutim, bolje razumeo taj problem, jer je ovako pisao: "No može ko reći: Ti imaš vjeru, a ja imam djela. Pokaži mi vjeru svoju bez djela svojijeh, a ja ću tebi pokazati vjeru svoju iz djela svojijeh." (Jakov 2,18)

"Nemoguće je pokazati veru nezavisno od dela, jer će se vera, koja je u načelu stav uma, uvek otkrivati u spoljašnjem ponašanju. Međutim, onaj ko pokazuje nedostatak dobrih dela, time, takođe, pokazuje i odsustvo istinske vere."¹

Jednom je jedan čovek prišao Isusu i upitao: "Učitelju blagi! kakovo ću dobro da učinim da imam život vječni? A On reče mu: što me zoveš blagijem, niko nije blag osim jednoga Boga. A ako želiš ući u život, drži zapovijesti." (Matej 19,16.17)

"Uzmite za primer parabolu o bombi. Jednog dana dok je držao propoved, pastor je dobio poruku da je neko postavio bombu u crkvi. On je objavio da je bomba podešena da eksplodira kroz pet minuta. Svi su izjavili da veruju u to i da će izaći za pet minuta. Pet minuta kasnije, mogli ste na osnovu njihovog ponašanja da vidite da oni koji su još uvek sedeli u zgradi, pričali i smejali se, očigledno nisu poverovali. Oni koji su napustili zgradu očigledno su poverovali. Jedan čovek je odlučio da, uz pomoć iskustva koje je stekao u vojsci, pronađe bombu i deaktivira je. Oni koji su bili napolju, ne znajući to, zaključili su da ni on nije poverovao jer nije izašao. On u suštini jeste poverovao, jer da nije, ne bi uopšte ništa preduzeo.

U zaključku možemo reći da spasenje počinje u trenutku kada poverujemo. Istinska vera doneće neku vrstu ploda koju ljudi mogu da vide. Mi treba da tražimo taj plod, a ne da gledamo šta neko radi ili ne radi."²

Pravi hrišćani neće odbaciti Božje zapovesti. Delovanjem Svetog Duha u njima, težiće da čine ono što Bog kaže. Pošto Ga vole, držaće zapovesti.

ODGOVORITE

Da li nešto u vašem ponašanju otkriva da ste se priklonili ideji da vas vera u Hrista oslobađa poslušnosti Božjem zakonu?

Sambani Mondiva, Lilongve, Malavi

1. *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, p. 522.

2. "Salvation by Faith Alone," <http://biblefacts.org/bible/salfaith.html>.

ZAKLJUČAK

Šta mislite šta su ljudi primećivali kod Isusa, dok se družio sa drugima? Kako biste želeli da izgleda vaše putovanje sa Njim? Kada ljudi gledaju u vas ili vas izdaleka posmatraju, šta biste želeli da vide ili primete na vama? Da li će videti veru koja je bez dela, dakle veru koja se sastoji samo od pravila: čini ili ne čini? Ili će videti veru koja se ogleda u dobrim delima podstaknutim delovanjem Svetog Duha? Vaši odgovori na ta pitanja pokazaće da li je vaša vera živa ili mrtva!

RAZMOTRITE

- Čitajte tekst u Knjizi proroka Isaije 58,6-11. ili Miheja 6,8. svakog dana u toku jedne sedmice. Koje nove misli vam naviru svaki put kad pročitate tekst koji ste izabrali? Na koja dobra dela vas taj tekst navodi?
- Pretražite Internet da biste otkrili kako činjenje dobrih dela doprinosi boljem zdravlju.
- Posmatrajte izlazak Sunca svakog dana u sedmici. Dok to budete činili, molite se Bogu da vam pokaže kako toga dana možete nekome pomoći.
- Pomozite nekom starijem paru da sredi baštu, ili samohranom roditelju da obavi kućne poslove.
- Poslušajte jedno ili oba izvođenja pesme "Because I Have Been Given Much"/"Zato što mi je mnogo dano": <http://www.youtube.com/watch?v=vuyld4VTotA>; <http://www.youtube.com/watch?v=9X23r4ATIUA>. Kako vas ta pesma nadahnjuje da imate veru koja deluje?
- Napišite poruke ili pošaljite razglednice članovima crkve koji su u bolnici ili primaju neku drugu vrstu posebne nege.

POVEŽITE

Luka 13:10-15; Galatima 6,1.2.

Put Hristu, poglavlje "Život i rad", str. 77-83. orig.

"Volunteering: How Helping Others Helps You", <https://bigfuture.collegeboard.org/get-started/outside-the-classroom/volunteering-how-helping-others-helps-you>.

Lin Bruer, Njujork, SAD

Pouka 7

Od 8. do 14. novembra.

Ukrotiti jezik

»Jer ćeš se svojijem riječima opravdati, i svojijem ćeš se riječima osuditi.«

(Matej 12,37)

Izgubila sam strpljenje. Nisam to više mogla da podnesem i nešto je puklo u meni. Potiskivala sam gnev tako dugo da me je ta sitnica gurnula preko ivice moje potisnute frustracije. Moja drugarica je upotrebila "pogrešnu" kesu za smeće. Ja sam je zgrabila i povikala: "To nije kesa za smeće!" Uvek neka takva glupa sitnica izazove izliv našeg gneva.

Vreme je prolazilo, a ja sam izbegavala da govorim o svojim povređenim osećanjima kojima je ona bila uzrok. Ne razumevajući zašto sam uvek tako loše volje, ona me je jedne večeri otvoreno pitala zašto se tako odnosim prema njoj. Na kraju sam joj rekla neke stvari zbog kojih sam kasnije zažalila. U svom besu i frustraciji, dozvolila sam da moje reči postanu oštre kao nož. Nakon tog iskustva, mnogo jasnije sam shvatila da mi je potrebno da negujem isceljujuće reči – prvo u odnosu prema sebi, a zatim prema mojoj drugarici i ostalim stanarima koji su bili povređeni rečima kojima sam se nepažljivo razbacivala. Tekst u Jakovljevoj poslanici 3,6. glasi: "I jezik je vatra, svijet pun nepravde. Tako i jezik živi među našijem udima, poganeći sve tijelo, i paleći vrijeme života našega, i zapaljujući se od pakla".

To su jake reči za tako sićušan deo našeg tela. Međutim, taj stih savršeno opisuje ono što se te večeri dogodilo između moje drugarice i mene. Naše nekad srećno prijateljstvo izgorelo je u vatri koja nas nije zbližila. Naprotiv, uništila je naše uzajamno poverenje – sve zato što tada još uvek nisam naučila koliko je važno ukrotiti jezik.

Srećom, Hristos deluje kao Iscelitelj, čak i kada naše reči razorno deluju. Uz pomoć savetovanja i mnogo molitve, moja drugarica, ostali stanari i ja uspeli smo da se pomirimo. To se nije dogodilo preko noći, ali naše prijateljstvo i uzajamno poverenje počelo je ponovo da se izgrađuje. I upravo reči su odigrale glavnu ulogu u onome što nas je ponovo zbližilo. Još uvek se jasno sećam te noći kada sam od srca izgovorila te reči pred njom – reči izvinjenja zbog svog ponašanja i reči poštovanja prema njoj. Ona je, takođe, iznela svoje mišljenje. Nalazile smo se u istoj sobi u kojoj smo se posvađale, samo što ovog puta nismo povređivale jedna drugu svojim rečima. Umesto toga, naše reči su ovoga puta obnovile naše prekinuto prijateljstvo.

Obuzdavanje jezika verovatno je jedna od najtežih lekcija koje ćemo kao ljudi morati da naučimo u životu. Zahvalna sam Bogu što tu lekciju nisam naučila po cenu gubitka drage prijateljice i sestre u Hristu.

**Hristos deluje
kao Iscelitelj, čak
i kada naše reči
razorno deluju.**

Snaga Božje reči (Psalam 119,105)

U Psalmu 119,105. čitamo o tome kako nam Božja reč pomaže da se usmerimo u životu. Iako je Sveto pismo napisano pre više hiljada godina, mudrost koja se u njemu nalazi prevazilazi vreme.

Duboko razmišljanje o Božjoj reči je važan način za razvijanje odnosa sa Hristom. To se ne odnosi na površno čitanje tu i tamo ponekog poglavlja. To podrazumeva da to što čitamo primimo k srcu i primenimo u svom životu. Razmišljati možemo kroz pesmu, molitvu ili jednostavno u šetnji u prirodi Subotom popodne.

Jedna od mnogih prednosti svesnog izgrađivanja odnosa sa Bogom je to što preko Njegove reči saznajemo da, šta god da se desi u životu, Bog je tu da nas vodi i štiti u dobrim i teškim vremenima.

Odgovor na ono što govoriš (Jakov 3,1.2)

Jakov upozorava da oni koji su vođe u Crkvi treba da se drže uzvišenih standarda. On jasno napominje da vođe ne treba samo da poučavaju istini, već moraju i da je pokazuju u svom svakodnevnom životu. Bog jasno kaže i u Jevanđelju po Mateju 5,19. da će se oni koji su vođe u Crkvi smatrati odgovornim za ono o čemu poučavaju. Mnogi vernici teže da zauzmu vodeće položaje iz dobrih namera. Međutim, kako vreme prolazi, oni dopuštaju da ponos i sila zauzmu mesto mira i molitve. Neprekidno traženje Božje volje i ponizno držanje je važno za one koji zauzimaju značajne položaje u Crkvi.

Jakov ističe da ćemo se svi u jednom trenutku spotaći i da će nam suditi, ne samo Bog, već i drugi ljudi. Zbog toga je važno da budemo svesni svoga ponašanja. Mi posebno treba da pokažemo Hrista onima koji Ga ne poznaju. Možda ćemo biti jedini primer Hrista koji će oni ikada videti. Kao hrišćani, pozvani smo da imamo uzvišenija merila. Čak i ako ne zauzimamo neki visok položaj u crkvi, bićemo smatrani odgovornim zbog načina na koji se ophodimo prema drugima i predstavljamo Hrista. "Kome je god mnogo dano mnogo će se iskati od njega; a kome predaše najviše, najviše će iskati od njega." (Luka 12,48)

Pripitomite svoj jezik (Luka 9,51-56; Jakov 3,2-5)

Jakov nastavlja da opisuje moć koju ima jezik. On prvo koristi dve analogije da bi nam pomogao da razumemo koliko je jezik moćan, uprkos tome što predstavlja tako mali deo našeg tela. Baš kao što nam se konj pokorava kad mu stavimo uzde i kao što se brodom upravlja uz pomoć kormila, tako i na pravac kojim će krenuti naš život u velikoj meri utiču reči koje potiču iz naših usta. Reči koje izgovaramo ne utiču samo na nas, već i na one koji nas okružuju. Jezik,

mali mišić koji postoji u našim ustima, prenosi naše misli i osećanja koja mogu doneti štetu ili blagoslov.

Važno je imati na umu da često sitnice u našem životu mogu imati najveći uticaj. Mi treba da se ugledamo na Hrista u svemu što govorimo i u načinu na koji to govorimo. "Veličina šume ne predstavlja nikakvu garanciju da je ne može uništiti mali plamen. Isto tako, najvažniji posao pojedinca, ili cele crkve, može biti ugrožen od sila pokrenutih samo jednim kritičkim jezikom."¹ Sledeći put kad budete u iskušenju da nekog ogovarate, setite se da sitnice često na kraju prerastu u nešto krupno.

Blagoslovi i kletve (Jakov 3,9-12)

Da li ste se nekad pred određenom grupom ljudi ponašali na izvestan način, a onda pred drugima na potpuno drugačiji način? U Jakovljevoj poslanici 3,9-12. saznajemo da Bog vidi kako se pretvaramo pred dugima. Njega ne možemo obmanuti. Hristos očekuje od nas, kao hrišćana, da se prema svakome odnosimo s poštovanjem i ljubavlju. Bog ne može da blagoslovi one koji ne pokazuju Hristovu ljubav prema onima koji Ga ne poznaju. Njegov pogled prodire kroz "okrečene zidove" našeg srca.

**Njegov pogled
prodire kroz
"okrečene zidove"
našeg srca.**

"Uprkos tome što je teško ukrotiti jezik, Gospod će delovati u našu korist ukoliko Mu predamo svoju volju. Zapravo, pre nego što obuzdamo jezik, moramo prvo potčiniti svoje misli... ali da bi kontrolisao misli, čovek prvo mora da svoje srce preda Bogu."²

Sledeći put kada u trenutku gneva dođete u iskušenje da uputite oštre reči nekom bratu ili sestri u Hristu, setite se da je i ta osoba, kao i vi, takođe Božje dete. Postavite sebi izazov da u sedmicama koje dolaze govorite lepo o svojoj braći i sestrama u Hristu. Umesto da kritikujemo jedni druge, hvalimo Boga zajedno – svojim rečima i delima.

ODGOVORITE

1. Da li mislite da je Jakovljevi opis jezika tačan? Zašto?
2. Danas se u svetu očekuje da se čovek zalaže za sebe i bude pun samopouzdanja do granice agresivnosti. Kako mi, kao hrišćani, možemo pokazati samopouzdanje na ljubazan i ponizan način?

Kendra Avila, Nešvil, Tenesi, SAD

1. *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, 2nd ed., vol. 2, p. 526.

2. Isto, str. 527.

Jedna od najtežih životnih lekcija je pouka kako da prihvatite kritiku, posebno ako dolazi od iste osobe koju vi kritikujete. Iako smo hrišćani, teško nam je da priznamo da smo izabrali pogrešne reči. Ponekad nam je teško da se nosimo sa tim što nas ljudi, koji ne pripadaju istoj verskoj zajednici, pogrešno razumeju. S druge strane, ponekad možemo učiti i od onih koji ne veruju na isti način kao i mi. Trebalo bi da umemo da prepoznamo kada je u redu citirati Bibliju, a kada ne, što zavisi od prilika i prisutnih.

Isus je verovatno najbolji primer kada je reč o mudrom izboru reči prilikom obraćanja različitim ljudima. On se kretao među carinicima, lopovima, prostitutkama, muškarcima, ženama, decom, sadukejima, farisejima. Iako je bio Bog, nikada nije izgovarao reči na arogantan način.

"Govor je jedan od velikih Božjih darova. To je sredstvo kojim se izražavaju pomisli srca. Jezikom se molimo i slavimo Boga. Jezikom ubeđujemo i nagovaramo. Jezikom tešimo i blagosiljamo, umirujemo izmučenu, ranjenu dušu.

Govor je jedan od velikih Božjih darova.

Jezikom možemo objaviti čuda Božje blagodati. Ali, jezikom možemo izgovarati i izopačenosti, reči koje ujedaju kao guja.

Jezik je mali organ, ali reči koje on oblikuje imaju veliku moć. Gospod kaže: 'Jezika niko od ljudi ne može pripitomiti.' On je okretao narod protiv naroda i izazivao rat i krvoproliće. Reči su često izazivale požar koji je bilo teško ugasiti. One su donosile radost i sreću mnogim srcima. A kad su izgovorene po Božjem nalogu – 'Kaži im riječi Moje', one često izazivaju žalost koja vodi pokajanju."^{*}

Vreme je da mi hrišćani prestanemo da delimo duhovne savete zatvorenih očiju. Moramo ih otvoriti i osvrnuti se na ono što je Bog učinio za nas, jer smo svi oslobođeni od nečega. "Jer svi sagriješiše i izgubili su slavu Božiju." (Rimljanima 3,23)

ODGOVORITE

1. Šta vam grupa reči "pažljivo birajte reči" znači u duhovnom smislu?
2. Kako određene rečenice koje izgovaramo utiču na nekog ko nije hrišćanin?

Loren Foster, Arlington, Teksas, SAD

* Ellen G. White, *The Voice in Speech and Song*, p. 18.

KADA JE BOLJE DA ĆUTIMO?

DOKAZ (Jakov 3,3-10)

Ut

Čvrst, iako mali, jezik je moćan mišić koji može da napravi veliku štetu. On može potpuno da vam promeni raspoloženje ili izazove razdor u vašim odnosima sa drugima. Tekst u Poslanici apostiola Jakova 3,5.6. kaže da je jezik kao vatra. Siguran sam da ste već čuli od svojih roditelja, dede, babe, ili čak prijatelja da treba "dobro da razmislite pre nego što nešto kažete", ili da budete "pažljivi koje reči ćete izgovoriti, jer više nećete moći da ih povučete". Ja mogu da potvrdim da su obe opomene itekako važne.

Kada ste ljuti na nekoga koji vam je učinio nešto nažao, ili je rekao nešto ružno vama ili o vama, da li treba da se osvetite i vratite istom merom? Ne! "Ne vraćajte zla za zlo, ni psovke (uvredu) za psovku." (1. Petrova 3,9) Ponekad je najbolje ništa ne reći. Ne dozvolite da vas gnev savlada, jer ćete reći nešto zbog čega ćete kasnije žaliti. Šta dobijate ili postižete kad uzvratite istom merom? Apsolutno ništa.

Ponekad je najbolje ništa ne reći.

Jedna mlada žena rođena je sa poremećajem zbog koga ne može da postigne odgovarajuću težinu. Dok je pretraživala Internet, naišla je jednog dana, na link na kome se nalazila njena fotografija. Link je vodio jednom video snimku od osam sekundi koji prikazuje nju iz vremena u kome je imala jedanaest godina. Snimak je odgledalo više od četiri miliona gledalaca koji su ostavili hiljade uvredljivih komentara. Pročitala je svaki od njih i bila u iskušenju da ljutito odgovori. "Nisam znala šta da im kažem, ali želela sam da se osećaju loše", kazala je. Međutim, shvatila je da time neće ništa postići. Zato je sve prepustila Bogu.*

Kao hrišćani, suočavaćemo se sa izazovima i teškoćama koji nastaju kada drugi ružno govore o nama. Moraćemo da naučimo da ništa ne kažemo i sve prepustimo Bogu. Mada je to lakše reći nego učiniti, možemo naučiti od Isusa kako da se postavimo u takvim prilikama. "Koji ne psuva kad Ga psovaše; ne prijeti kad strada; nego se oslanjaše na Onoga koji pravo sudi" (1. Petrova 2:23). Poverite se Njemu i On će vam pomoći da ukrotite svoj jezik.

ODGOVORITE

1. Zbog čega je, po vašem mišljenju, lakše reći nešto negativno nego pozitivno o nekome?
2. Koliko morate da se borite sa sobom da ne uzvratite istom merom nekome ko je neprijatan prema vama?

Advoa Abra, Anapolis, Merilend, SAD

* "Devojka proglašena najružnijom na Internetu, održala je iznenađujuće dirljiv i pobožan govor." <http://www.youtube.com/watch?v=R0OV92Yyl20>.

Koliko puta ste u nastupu ljutnje izgovorili nešto što niste mislili? Koliko puta ste u sebi ponovili uvredljive reči koje vam je neko uputio? To negira izreku: "Motke i kamenje mogu da mi slome kosti, ali reči me ne mogu povrediti." Jakov nas upozorava da jezik može biti vrlo opasan. On ga opisuje kao nešto zlo i otrovno (Jakov 3,8). Reči sadrže silu koja čoveka može podići ili oboriti. Izazivačke reči mogu pokrenuti buru osećanja i uticati na to da obično neslaganje preraste u pravi pakao. Ako negativne reči ostavljaju gorak ukus, zašto ih izgovaramo? Kada se nešto izgovori, to više ne može da se povuče.

Dakle, kako možemo pripitomiti jezik?

Važno je da zastanemo, razmislimo i pomolimo se pre nego što odgovorimo. Imajmo na umu da "odgovor blag utišava gnjev, a riječ prijeka podiže srdnju". (Priče Solomunove 15,1) Dok je bio na Zemlji, Hristos je pažljivo birao reči. Nikad nije ogovarao, niti se ružno izražavao, i uvek je slavio svog Oca biranim rečima. Božja reč ohrabruje i smiruje. Ona daje mudrost i blagost duši.

Dok proučavamo Hristov primer, zapažamo da je moguće pripitomiti jezik. Evo nekih načina kako to možemo postići:

1. *Uvek imajmo na umu da kada govorimo, treba pažljivo da biramo reči, čime slavimo Boga.* Usvojimo Davidov moto iz Psalma 34,1: "Blagosiljam Gospoda u svako doba, hvala je Njegova svagda u ustima mojim." Neodrživo je blagosiljati Boga, a kleti ljude istim jezikom (Jakov 3:8-10).

Važno je da zastanemo, razmislimo i pomolimo se pre nego što odgovorimo.

2. *Imajmo na umu da su naše reči proizvod naših misli.* Hristos je bio kušan u svemu kao i mi, ali nije sagrešio. To znači da nečista misao nikad nije prošla kroz Njegov um. Kada osetimo da nailaze negativne misli, moramo ih svesno preusmeriti ka Njemu. "Što je god istinito, što je god pošteno, što je god pravedno, što je god prečisto, što je god preljubavno, što je god slavno, i još ako ima koja dobrodjetelj, i ako ima koja pohvala, to mislite." (Filibljanima 4,8)

3. *Tražimo od Boga da nam pomogne da prebivamo u Njemu.* Molimo Ga za vođstvo. Naša molitva treba uvek da bude: "Da su Ti riječi usta mojih ugodne, i pomisao srca mojega pred Tobom, Gospode, Krjeposti moja i Izbavitelju moj." (Psalam 19,14).

ODGOVORITE

1. Kako naš izbor reči utiče na naše spasenje?
2. Šta je Pavle mislio kada je pisao: "Jer je živa riječ Božija, i jaka, i oštija od svakoga mača, oštra s obje strane..." (Jevrejima 4,12)?

DELOVANJE MOTKE I KAMENA

MIŠLJENJE (Jakov 3,1.2)

Da li vam je poznata izreka: "Motke i kamenje mogu da mi slome kosti, ali reči me ne mogu povrediti"? Ne znam odakle ona potiče, ali ako je primenimo, to ponekad može smiriti naša osećanja, kada nas neko verbalno povredi. Ironično je da nas reči zaista povređuju i da šteta koja potiče od grubih reči može rđavo da utiče na našu porodicu, prijatelje, pa čak i neprijatelje.

Međutim, kao hrišćani pozvani smo da živimo u skladu sa višim standardima. Oni koji tvrde da slede Hrista treba da dokažu tu tvrdnju u svom životu. Hristova najveća zapovest u osnovi je da volimo i Boga i ljude (Matej 22,36-40). U pouci za ovu sedmicu videli smo kako reči mogu biti moćne i da ih, kada jednom izađu iz naših usta, koliko god se trudili, ne možemo više povući.

Ako možda smatrate da reči, ipak, nisu tako moćne kao što ljudi tvrde, setite se kako je Bog, prilikom Stvaranja, dozvao Zemlju u postojanje silom svojih reči. Zatim razmotrite činjenicu da On želi da mi oblikujemo život Njegovе dece tako što ćemo izgovarati reči ohrabrenja, ukora u ljubavi – reči koje pomažu. Koliko je samo suprotno da blagosiljamo Boga, a onda istim ustima kunemo Njegov narod! Hristos želi da volimo jedni druge i da jedni drugima pomazemo da bi, svakog novog dana, postajali sve sličniji Njemu. Čak i kada je izgovarao oštre reči, On nije vređao. On je ukoravao svoju porodicu u ljubavi. Treba da učimo od svog Učitelja i koristimo svoje reči kako bismo što više ljudi uputili Njemu.

**Neka vaše reči
budu kanal koji će
ljude voditi Hristu.**

Razmislite o tome. Da li biste želeli da budete u društvu ljudi koji tvrde da su hrišćani, ali svaki put kad ih sretnete govore nešto ružno drugim ljudima? Neka vaše reči budu kanal koji će ljude voditi Hristu. Koristite svoje reči ne samo da biste izrazili ljubav koju osećate prema Bogu, već i da biste blagoslovali Njegov narod.

ODGOVORITE

1. Kako koristite reči u svakodnevnom životu?
2. Kako možete ljude ukoravati u ljubavi, umesto da ih osuđujete?

Donet Čembers, Ostin, Teksas, SAD

ZAKLJUČAK

Kad sam bila mlada, naučila sam pesmu savremenog hrišćanskog muzičara Stiva Grina /Steve Green/ koja je glasila “Čuvaj jezik svoj od zla... I usne svoje da ne govore laž. Čuvaj jezik svoj od zla, čuvaj jezik svoj!”* Sada mi ta jednostavna dečja melodija padne na um u svakoj prilici u kojoj sam u opasnosti da me jezik dovede u nepriliku. Pouka za ovu sedmicu podseća nas da, iako mali, jezik ima ogromnu moć. Kao Božja deca, imamo odgovornost da Ga predstavljamo u svim svojim odnosima sa drugima. Od ključne je važnosti da naučimo kako da ukrotimo jezik da bismo mogli da budemo pravi ambasadori nebeskog Cara.

RAZMOTRITE

- Napišite pismo ili pozovite telefonom prijatelja sa kojim ste imali nesuglasice, pažljivo upotrebljavaj te reči da biste obnovili svoje prijateljstvo.
- Ocenite reči koje koristite na svom radnom mestu i u društvu sa prijateljima. Napravite listu načina na koji možete prilagoditi svoje reči i dela tako da njima predstavljate Boga u pravom svetlu. Zatim počnite da unosite te promene.
- Naučite napamet neki stih iz Pisma koji vas podseća na moć jezika. (U pouci za ovu sedmicu ima mnogo takvih primera.) Svaki put kada ste u iskušenju da upotrebite svoj jezik za zlo, izrecitujte taj stih.
- Molite se za svoj odnos sa nekom osobom koji je narušen zbog oštrog jezika. Pitajte na koji stvaran način možete popraviti taj odnos i pokušajte da postupite u skladu sa onim što vam Gospod otkrije.
- Napravite skeč ili scenski prikaz koji pokazuje koliko je važno kontrolisati svoje reči. Neka ga vaš subotnoškolski razred izvede. Možete i da ga snimate i postavite na Internet da bi i drugi mogli da ga vide. (Prethodno se postarajte da dobijete pristanak ljudi koji su na snimku.).

POVEŽITE

Matej 12,33-37; Jakov 4; 1. Petrova 2.

Elen G. Vajt, *Temelji srećnog doma*, str. 434-443.

Think Before You Speak Quotes and Sayings, http://www.searchquotes.com/quotes/about/Think_Before_You_Speak/.

Alison Sosedo, Dejton, Ohajo, SAD

* “Hide Em In Your Heart Vol. 1”, Steve Green. EMI CMG, 2003, http://www.searchquotes.com/quotes/about/Think_Before_You_Speak/

Pouka 8

Od 15. do 21. novembra.

Poniznost nebeske mudrosti

»Ponizite se pred Gospodom, i podignuće vas.«

(Jakov 4,10)

Nedavno sam od jedne useljenice saznao nešto o istoriji mog naroda. Bila je to zanimljiva činjenica, ali ne i neko senzacionalno otkriće. Ipak, moja poznanica se uznemirila zato što nisam znao tu beznačajnost. Ona smatra da je dobro poznavanje sopstvene nacionalne istorije čvrsto povezano sa nečijim identitetom. Posmatrano iz određenog ugla, to naizgled ima smisla. Razumevanje istorijskih događaja može doprineti sprečavanju budućih grešaka. Od mladosti do odraslog doba neprekidno težimo da izgradimo svoju individualnost preko mode, hobija, onoga što volimo i što ne volimo, mišljenja i karijere. Zašto ne bismo preko znanja povezali svoj identitet i sa patriotizmom?

Da li će mi Bog suditi na osnovu političke partije kojoj pripadam?

Nikad nisam bio veliki patriota. Iako sam zadovoljan zemljom u kojoj sam rođen, ona me ne definiše. Ja sam stranac na ovoj zemlji i molim se da jednog dana vidim svoj pravi dom u Carstvu nebeskom. Ali, šta ja znam?

Znam da nisam uvek u pravu. Zapravo, često nisam u pravu. Kada razmenjujem svoje misli sa drugima, stavljam im do znanja da možda grešim i da sam spreman da sagledam stvari iz druge perspektive. Kada se ljudi raspituju o mojim političkim uverenjima, uvek se pitam: "Zašto?" Često izgleda da oni očekuju neku vrstu rasprave. Međutim, ja nisam spreman za to. Nemam potrebu da uzdižem sebe, dok istovremeno verbalno napadam tuđa uverenja. Da li će mi Bog suditi na osnovu političke partije kojoj pripadam? Ne. Verujem da će mi On suditi na osnovu mog odnosa sa Hristom i moje vernosti Njemu. Ali, šta ja znam?

Jedan od mojih prijatelja zahvalio mi je na dobrom savetu koji sam mu dao nekoliko dana ranije. Ne sećam se tačno šta sam mu rekao, ali verujem da ako je išta dobro sišlo sa mojih usana, to mora da je došlo od Boga, a zaista ne od mene. Kada dajem savete molim se da oni ne odvuku ljude od Boga, već da ih približe Njemu, i da nijedna mudrost koju izgovaram ne bude od mene nego od Gospoda. Mi ne poznajemo sopstveno srce i saveti koje dajemo mogu podsvesno biti pokrenuti koristoljubljem. Svoje želje moramo prepustiti Bogu i izuzeti sebe iz jednačine. Neki ljudi možda deluju mudro, ali ako se ne boje Boga i ne veruju Mu, koliko mudri onda zaista mogu biti? Ali, šta ja znam?

Znam da će se Hristos, naš Gospod i Spasitelj, vratiti i izvršiti svoj konačni sud. To je ono što znam. Dok ove sedmice budemo proučavali o poniznosti nebeske mudrosti, zapitajte se koliko dobro poznajete Hrista, svog Gospoda i Spasitelja.

“Ko je među vama mudar i pametan neka pokaže od dobra življenja djela svoja u krotosti i premudrosti.” (Jakov 3,13) Svako u određenim trenucima svog života želi da bude ili se pretvara da jeste mudar. Međutim, ono što mu u tim trenucima posljednje pada na pamet, to je poniznost. Izgleda da se ta dva pojma uzajamno isključuju. Međutim, po Jakovu, pobožna mudrost i poniznost idu ruku pod ruku.

Jevrejska reč kana' znači “biti ponizan, ponižen, potčinjen, oboren, slab, na nižem položaju, biti podvrgnut nečemu”¹ To može izgledati prilično loše osim ako se ta reč ne upotrebljava da opiše poniznost pred Bogom i potčinjenost Njemu (2. Dnevnika 7,14; Isaija 57,15).

Mudrost praćena poniznošću ukloniće svaki trag sebičnosti

Na hebrejskom, chokma znači “mudrost”² To se odnosi na “sposobnost zdravog rasuđivanja razvijenu na osnovu iskustva, posmatranja i razmišljanja. Mudrost je osobina uvežbanog uma, za koju biblijski pisci kažu da dolazi od Gospoda (O Jovu 28,20.23.27; Psalam 111,10) i koju oni povezuju sa poslušnošću Njegovim zapovestima (Psalam 37,30; Priče Solomonove 2,1.2).”³ Takva mudrost je neophodna za donošenje bilo koje odluke.

Kada razmotrimo izraze kana' i chokma u svetlu službe Bogu, uviđamo da smo pozvani da pokažemo poniznost i mudrost u rečima, životu i delima. Bogobojzna mudrost i poniznost pomažu nam da prihvatimo spasenje i naša ponizna srca poučavaće primerom na poslu, u crkvi, u kući, u školi.

Ponizna mudrost učiniće nas zaista mudrima. Ona će se otkriti u našim ubeđenjima i načinu na koji ljubazno, ali ipak čvrsto upravljamo svojim životom i poslovima. Ona će omekšati naš duh dopuštajući nam da ono što treba da činimo, činimo na miran i promišljen način. Ona nam neće dopustiti da bismo arogantni i zli. Mudrost praćena poniznošću ukloniće svaki trag sebičnosti.

ODGOVORITE

1. Da li smatrate da je neophodno poznavati Boga da bismo imali mudrost, a ipak bili ponizni? Objasnite svoj odgovor.
2. Ocenite kako iskazujete poniznu mudrost na poslu, u školi, u kući.
3. Kakve su bile posledice kad bogobojzna, ponizna mudrost nije bila prisutna?

Gladis S. Gerero, Silver Spring, Merilend

1. Bible Study Tools.com. Kana'. <http://www.biblestudytools.com/lexicons/hebrew/kjv/kana.html>.
2. *The Seventy-day Adventist Bible Dictionary*, s.v. “Wisdom.”
3. Isto.

Poniznost mudrih (Jakov 3,13)

Pitanje koje se postavlja u Poslanici apostola Jakova 3,13. zaslužuje da mu posvetimo posebnu pažnju. Reč mudar u ovom stihu ne odnosi se na mudrost o kojoj Bog govori kao o ludosti (1. Korinćanima 1,20). Ona se odnosi na shvatanje morala koje se ogleda u praktičnom ponašanju. Ljudi koji su zaista mudri neće samo pričati o mudrosti i smatrati sebe mudrima. Oni će pokazati mudrost u svom svakodnevnom životu. Ljudi koji poseduju tu vrstu mudrosti poseduju i sposobnost razumevanja – poimanja Božje mudrosti koja se može steći jedino na osnovu iskustva i ličnog odnosa sa Njim. Obeležje takve mudrosti je poniznost. Ona nije koristoljubiva, arogantna ili ohola. Umesto toga, ona je pokorna Božjoj sili. Kao što je jedan autor iskazao: "Poniznost je potpuna zavisnost od Boga, po samoj prirodi stvari, prva dužnost i najviša vrlina stvorenja i koren svake druge vrline."¹

Dve vrste mudrosti (Jakov 3,:13-18)

Mudrost koja je opisana u Poslanici apostola Jakova 3,13-16. potiče od sone. Takva mudrost je koristoljubiva i izaziva gorčinu i zavist. Lucifer je zbačen zato što je posedovao takvu mudrost. "Srce se tvoje ponese ljepotom tvojom, ti pokvari mudrost svoju svjetlošću svojom; baciću te na zemlju." (Jezekilj 28,17) Takva zavist može da nas navede da se odrekemo Isusa. Takva zavist religiozne vođe Isusovog vremena podstakla je da Ga ubiju (Jovan 11,47-53).

Za razliku od toga, Božja mudrost je "najprije čista, a potom mirna, krotka, pokorna, puna milosti i dobrih plodova, bez hatera, i nelicemjerna." (Jakov 3,17) Takva mudrost donosi obilje blagoslova onome ko je primi. Ona rađa dobar plod. Ona govori i čini ono što je pravo. U njoj nema sebičnih interesa i sukoba.

Uzrok sukoba i svađa (Jakov 4,1-3)

Zbog ljudskih "slasti", nastupaju sukobi i svađe čak i među vernicima. Grčka reč prevedena kao "slasti" slična je savremenoj reči hedonizam, koja označava pogled na svet po kome je zadovoljstvo glavna svrha života.² Tekst u Jevanđelju po Luki 8,14. koristi istu reč kada opisuje ljude koji slušaju Božju reč, ali onda "od brige i bogatstva i slasti ovoga života zaguše se, i rod ne sazri". I vernici se bore sa tim, ali hvala Bogu koji nas može izbaviti od takvog ponašanja.

"Slast" se odnosi na nešto što žarko želimo ili na zavist zbog nečega što ne možemo da imamo. To je često nešto što nije ni dobro za nas. U 2. i 3. Stihu apostol Jakov iznosi dve zapanjujuće istine: (1) njegovi čitaoci nemaju zato što ne traže, i (2) "ištete, i ne primete, jer zlo ištete, da u slastima svojijem trošite".

Kada tražimo nešto od Boga, to treba da bude u skladu sa Njegovom voljom. U suprotnom, On ne može da odgovori na naše molitve (1. Jovanova 5,14.15).

Predati se Bogu (Jakov 4,7-10)

Da bismo se predali Bogu potrebno je da svoju volju potčinimo Njegovoj. To ćemo postići kad celim svojim srcem i umom poverujemo da je On neuporedivo moćniji, mudriji i iskusniji nego što ćemo mi ikada biti. Odupirati se đavolu znači predavati Bogu svoju sklonost ka grehu. Poslušnost Njegovoj reči i svakodnevno razmišljanje o njoj pomoći će nam u trenucima kada nas sotona kuša. Isus se svaki put kada je đavo pokušao da Ga napadne na svoj lukav način branio rečima: "Pisano je" (Matej 4,1-11).

Približiti se Bogu znači pristupiti Mu u poniznosti, odavanjem hvale i časti. Kad se mi približimo Njemu, i On će se približiti nama. U tom procesu učimo da hodamo u novini života, jer se gledanjem menjamo (Rimljanima 8,9; 2. Korinćanima 3,18). Božja svetost nam pomaže da uvidimo svoju potrebu za očišćenjem od greha. Psalmista je pisao: "Ko će izaći na goru Gospodnju, i ko će stati na svetom mjestu Njegovu? U koga su čiste ruke i srce bezazleno, ko ne izriče imena Njegova uzalud i ne kune se lažno. On će dobiti blagoslov od Gospoda, i milost od Boga spasa svojega." (Psalam 24,3-5) Jakov nas podseća da očistimo svoje ruke i srce, što je jedino moguće kada svoj život predamo Bogu.

Oholost je izazvala njegov pad

Jakov zaključuje ovaj odeljak zapovešću: "Ponizite se pred Gospodom, i podignuće vas." (Jakov 4,10) Kratka priča o fariseju i cariniku živopisno dočarava ovu zapovest (Luka 18,9-14). Carinik, na koga se gledalo kao na velikog grešnika, bio je ponizan i spreman da se potčini Bogu, i tako je pokazao da je mudriji od fariseja koji, iako su ga svi smatrali čovekom vere, nije imao poniznosti u svom srcu. Oholost je izazvala njegov pad. Prema tome, carinik je bio mudriji od ove dvojice ljudi, jer je bio spreman da se približi Bogu u poniznosti i predanju.

ODGOVORITE

1. Na koji način iskazujete božansku mudrost?
2. Kako predanje Bogu stvara promene u karakteru?

Huan Cabrera, Bartonsvil, Merilend, SAD

-
1. Andrew Murray, *Humility: The Beauty of Holiness* (London: James Nisbet & Company, 1896, p. 12).
 2. T. D. Lea, *New Testament Commentary: Hebrews, James*, vol. 10 (Nashville, Tenn.: Broadman & Holman Publishers, 1999 (p. 318).

“Kakvom mjerom mjerite, onakvom će vam se mjeriti. ‘Jer će onome biti sud bez milosti koji ne čini milosti.’ Bog ne daje pomilovanje onome čije pokajanje ne vodi poniznosti i čija vera ne radi kroz ljubav da očisti dušu. Mi treba da proučavamo primer Onoga koji je bio krotak i ponizan, i koji, kada su Ga ružili, nije uzvraćao ruženjem. Pravi hrišćanin neće se prepuštati osvetoljubivom duhu. Roditelji treba da uče svoju decu da strpljivo podnose uvrede. Učite ih tom čudesnom pravilu koje nalazimo u Gospodnjoj molitvi – da treba da opraštamo drugima da bi i nama bilo oprošteno. Onome ko poseduje Hristov Duh nikad neće biti teško da oprostí.”¹

“Iznosim pred vas život našeg božanskog Učitelja, život pun samoodricanja, poniznosti i požrtvovanja. Veličanstvo neba, Car slave, ostavio je svoje bogatstvo, sjaj, počasti i slavu da spase grešnog čoveka, spustio se do života punog poniženja, siromaštva i srama. ‘Koji mesto određene sebi radosti pretrplje krst ne mareći za sramotu.’ O, zašto smo tako osetljivi prema iskušenjima i prebacivanjima, sramoti i patnji, kad nam je naš Gospod ostavio isključivo takav primer? Zar možemo očekivati da uđemo u radost svoga Gospodara, ako ne želimo da podnosimo patnje kao što je On podnosio?... Moje srce govori: Hoću da delim s Hristom Njegove patnje, da bih na kraju sudelovala i u Njegovoj slavi.

Božja istina nikada nije bila popularna u svetu. Telesno srce se čak i protiviti istini. Zahvaljujem Bogu što se moramo odreći ljubavi ovoga sveta, taštine srca i svega što vodi u idolopoklonstvo da bismo mogli biti sledbenici Čoveka sa Golgote. Svet nikada neće voleti niti poštovati one koji se pokoravaju istini. Sa usana božanskog Učitelja, dok se u poniznosti kretao među decom čovečijom, sišle su sledeće reči: ‘Ko hoće da ide za Mnom neka... uzme krst svoj i ide za Mnom.’”²

ODGOVORITE

Istraživanje pokazuje da se ljudi više plaše da govore u javnosti nego što se plaše smrti.* Da li ste spremni da govorite o Bogu isto kao što ste spremni da umrete za Njega?

Elizabet Darbi Votson, Grinsboro, Severna Karolina, SAD

1. *Review and Herald*, May 7, 1895.

2. Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 2, pp. 490, 491.

Glenn Croston, “The Thing We Fear More Than Death”, *Psychology Today*, <http://www.psychologytoday.com/blog/the-real-story-risk/201211/the-thing-we-fear-more-death>.

BUDITE PONIZNI BEZ GUNĐANJA!

PRIMENA (Priče Solomunove 16,18; 1. Korinćanima 4,6; 13,4; Kološanima 2,18; Jakov 4,10)

Sr

Jedna između činjenica koje nam najteže padaju jeste uzdržavanje od sklonosti koju svi imamo da se uvek uzdižemo u očima drugih ljudi. Biblija tu sklonost naziva "nadimanjem" ili ohološću (1. Korinćanima 4,6; 13,4; Kološanima 2,18). Kada dopustimo da na nas utiču vrednosti, mišljenja i ideje ovoga sveta, to nas navodi da se ispunjavamo ponosom i zaboravljamo da "oholost dolazi pred pogibao". (Priče Solomunove 16,18) Ako želimo da izbegnemo sve negativne posledice koje Jakov opisuje u 3. i 4. poglavlju, onda je važno da tražimo "premudrost odozgo", jer nas ona savetuje da budemo krotki. Kako da tražimo takvu mudrost?

**Budite ponizni
bez gunđanja –
moralne vrednosti
ne mogu propasti!**

Saznajte o Bogu sve što možete preko Njegove reči. Što više učimo o tome šta Biblija govori o Bogu i Njegovom Sinu, više saznajemo i o sebi samima i o tome šta utiče na nas da činimo dobro. Postaćemo isto tako svesni i svoje grešne prirode.

Priznajte činjenicu da smo bez Boga bezvredni. Ako naša grešna priroda ostane bez nadzora, ona predstavlja neograđeno polje kome sotona lako može da pristupi da bi nas uništio.

Svakog dana odlučite da se predate Svetom Duhu. Neka vam On pomogne da razvijete rod Duha (Galatima 5,22.23). To je jedini način na koji možemo da živimo tako da Bog može da nas blagoslovi.

Budite ponizni bez gunđanja – moralne vrednosti ne mogu propasti!

Budite ponizni bez gunđanja – dobre prilike neće vam promaći!

Budite ponizni bez gunđanja – u vašem svetu neće biti zbrke!

Budite ponizni bez gunđanja – negativna mišljenja o vama tada su samo obično mrmljanje!

Budite ponizni bez gunđanja – poštedite sebe odnosa koji izazivaju nemir!

Budite ponizni bez gunđanja – sotonine mreže i zamke neće vas navesti na pad!

Budite ponizni bez gunđanja – budite u Božjem carstvu još pre nego što svet doživi svoj kraj!

ODGOVORITE

1. Šta možete učiniti da biste svakoga dana obezbedili značajno vreme za proučavanje Božje reči?
2. Šta činite da biste se oslobodili od svetovnih uticaja koji se nalaze oko vas i u vama?

Ljudi imaju prirodnu sklonost da se zbližavaju sa onima sa kojima dele slična zanimanja. Postoji stara izreka koja kaže: "Svaka ptica svome jat u leti", i u tome ima mnogo istine. To uglavnom ne predstavlja neki problem. Logično je da budemo s ljudima sa kojima imamo dosta zajedničkog. Ali, šta se događa kada naša težnja da budemo prihvaćeni stremi isključivanju drugih? Često se dešava da se na poslu, u školi, u crkvi osetite usamljenim i isključenim. Možda kolege sa posla odlaze zajedno na ručak, ali bez vas. Ili se vaši drugovi iz razreda okupe oko neke aktivnosti, a ne pozovu vas.

"Šta je sa mnom", pitate se. "Zar ne zaslužujem da budem pozvan?" Takva pitanja možda ostaju neizgovorena, ali ona su itekako važna. Možda to isključivanje ne smatramo omalovažavanjem, ali ipak ne možemo da se ne osetimo pomalo usamljenim kada nas izostave. Neko bi pomislio da do takvog isključivanja ne može doći u crkvi. Međutim, nažalost, može. Čak i tu vidimo podele. Među Božjim narodom vrlo lako se nađe opravdanje da se neko izostavi. Ponekad smatramo opravdanim da nekoga prihvatimo ili ne prihvatimo na osnovu toga kako se oblači ili razgovara, kraja u kome živi, ili nivoa obrazovanja koje poseduje ili ne poseduje.

**Hristos je
nastojao da
pokaže da Božji
plan obuhvata
svakoga**

Takvo ponašanje ne predstavlja u pravom svetlu našeg Stvoritelja, niti pomaže Crkvi u njenoj misiji da ljude privuče Isusu. Isključivanje drugih može ih, zapravo, navesti na gnev i prezir prema onima koji tako postupaju. To ih čak može navesti i da se svete na brojne načine. Setite se kako su učenici pitali Hrista da li mogu da zabrane nekom čoveku da radi Božje delo zato što nije bio "jedan od njih" (Luka 9,49.50). Setite se, takođe, kako su se verske vođe iz tog vremena podsmevale Hristu zbog društva u kom se kretao (Matej 9:9-13). U svakom slučaju, On je nastojao da pokaže da Božji plan obuhvata svakoga. On ne želi da bilo ko bude izostavljen.

ODGOVORITE

1. Šta je, prema vašem mišljenju, Hristos mislio kada je rekao da On ima i "druge ovce" koje mora da pozove?
2. Koliko često zateknete sebe da u načinu na koji postupate prema ljudima, sledite primer ovog sveta umesto Hristovog primera?

Rikardo Kortez Taker Jr., Pittsburg, Pensilvanija, SAD

ZAKLJUČAK

Prava mudrost priklanja se Božjem sudu. Blisko povezana sa bogobojažnom mudročću je i poniznost – svest o tome da je svako od nas potčinjen Bogu i zavisan od Njega. Jakov poredi svetovno shvatanje “mudrosti” sa Božjim konceptom “mudrog” ponašanja. On naglašava rezultate približavanja Bogu i potčinjavanja Njemu: izbegavanje zamke oholosti, prihvatanje drugih, postupanje prema njima sa poštovanjem i uživanje u zdravim odnosima među vernicima.

RAZMOTRITE

- Uz molitvu slušajte pesme “Give us Clean Hands” / “Daj nam čiste ruke” / od Čarlija Hola /Charlie Hall/ i “Humble Thyself in the Sight of the Lord” / “Ponizi se u Božjim očima” / od Boba Hadsona /Bob Hudson/. (Možete ih naći na Jutjubu.)
- Zapišite stih iz Priča Solomunovih 9,10. na jednoj strani kartice, a na drugoj strani stih iz Poslanice apostola Jakova 3,17. Ukrasite karticu ako želite i koristite je kao marker za knjige.
- Uporedite biblijsku mudrost o kojoj govori Jakovljeva poslanica sa onom u knjigama Sedam navika izuzetno uspešnih ljudi (Stiven Kovej), Kako steći prijatelje i uticati na ljude (Dejl Karnegi), ili drugim tehnikama samopomoći. (Potražite informacije na Internetu.)
- Napravite poster koji pokazuje karakteristike božanske mudrosti, koja je opisana u Poslanici apostola Jakova 3,17. Pogledajte taj tekst u nekoliko različitih prevoda Biblije da biste dobili dodatne reči, i pokažite kako se ti atributi nadovezuju.
- Navedite i odbacite pet ili više pogrešnih shvatanja o poniznosti kao što je: “Biti ponizan znači nikad se ne isticati ničim dobrim.” Primenite biblijske primere tamo gde je moguće.
- Postavite nekolicini prijatelja sledeće pitanje (ili ga postavite na svojoj Fejsbuk stranici): “Kakvu vezu vidite između mudrosti i poniznosti? Koju osobu možete da predstavite kao savremeni primer mudrosti i/ili poniznosti?”
- Proverite tokom sedmice nekoliko stavova za molitvu: kleknite, padnite ničice, podignite ruke, itd. Kako svaki od tih položaja utiče na vaš stav kad prilazite Bogu?

POVEŽITE

Psalam 111,10; Priče Solomunove 1,5; 3,7; 19,7.

Elen G. Vajt, *Istorija proroka i careva*, 1. poglavlje.

Mark DeMoss, *The Little Red Book of Wisdom* (Thomas Nelson, 2011).

Hannah Hurnard, *Hinds' Feet on High Places* (Barbour Publishing, 2000).

C. J. Mahaney, *Humility: True Greatness* (Multnomah Press, 2005).

Pouka 9

Od 22. do 28. novembra.

Jedan je Zakonodavac i Sudija

»Jedan je Zakonodavac i Sudija, koji može spasti i pogubiti; a ti ko si što drugoga osuđuješ.«

(Jakov 4,12)

Bio je jednom jedan mladi bračni par koji se uselio u kuću koja je bila preko puta one u kojoj je stanovala jedna starija udovica. Dok je jednog jutra prala sudove, mlada žena je pogledala kroz prozor i zapazila kako njena susedka prostire veš da se suši.

“Dođi da vidiš veš koji naša susedka kači o žicu – još uvek je prljav”, doviknula je mlada žena svom supругu. “Očigledno ga nije dobro oprala. Zašto bi iko kačio prljav veš da se suši? Možda postaje senilna.” Njen muž se nasmejao, ali nije ništa rekao.

Taj prizor ponavljao se skoro tri sedmice. Svaki put mlada žena pravila je iste komentare, dok je posmatrala kako njena susedka prostire prljav veš. Svaki put njen muž se jednostavno nasmejao, ali ništa nije rekao.

Međutim, jednog jutra, kada je mlada žena pogledala kroz prozor, odmah je zapazila promenu. “Pogledaj”, doviknula je svom mužu. “Izgleda da je naša susedka konačno naučila kako da pere veš. Pitam se ko joj je pomogao?”

Njen muž se nasmejao. “Draga, jutros sam ustao rano i konačno oprao naš kuhinjski prozor.”

Da li ste ikada imali slično iskustvo? Da li ste ikada donosili sud o nekome na osnovu svih informacija do kojih ste mogli da dođete preko svojih čula, a ipak se kasnije ispostavilo koliko ste bili u zabludi? Kada pokušavamo da sudimo drugima iz sopstvene perspektive, mi ih posmatramo kroz prljave prozore, jer smo svi zgrešili i izgubili slavu Božju (Rimljanima 3,23). Naš tekst za pamćenje izabran za ovu sedmicu to najbolje izražava: “Jedan je Zakonodavac i Sudija, koji može spasti i pogubiti; a ti ko si što drugoga osuđuješ?” (Jakov 4,12)

Ove sedmice istraživaćemo različite načine na koje se odnosimo prema Zakonu i našem Zakonodavcu i način na koji to utiče na naše odnose sa drugim ljudima. Kakav je biblijski model pravednog suđenja i kako to utiče na način na koji sudimo o drugima? Razmatrajući pouke iz Starog zaveta i gledajući Isusov primer, proučićemo šta Biblija govori o suđenju i nama i drugima.

Dok budete čitali pouku, odvojite malo vremena i razmislite o odnosima koje trenutno imate sa drugima: vašem odnosu sa Bogom, prijateljima, porodicom, pa čak i sa vašim poznanicima. Kada vidite da ti ljudi ne žive po Zakonu, da li je vaša prva misao da ih osudite ili da ih uzdignete Hristu?

Čanel Vud, Vancouver, Britiš Kolumbija, Kanada

Originalni pronalazač tuđih mana (1. Mojsijeva 3,1-6; Jezekilj 28,17; 1. Timotiju 3,6)

“Lucifer, najuzvišenije biće u anđeoskom svetu, uzoholio se... Nezasadovoljan svojim položajem u Božjoj vladavini... počeo je da priželjkuje mesto samoga Boga (Isaija 14,12-14). U pokušaju da zavlada svemirom, ovaj pali anđeo sejao je seme nezadovoljstva među anđelima i pridobio mnoge koji su mu se pokorili.”¹ Zato je Bog bio primoran da Lucifera i njegove sledbenike zbaci sa Neba. Međutim, to nije sprečilo Lucifera da izazove još veće posledice. Tako je, u liku zmije, ubedio Evu da jede plod sa drveta Poznanja dobra i zla. Ona je zatim podelila nešto od tih plodova sa Adamom, a ostalo pripada istoriji.

Lucifer je pao zbog svoje oholosti. Adam i Eva su pali, jer su verovali svojim čulima više nego Božjoj reči. Pogrešno su poverovali da im On uskraćuje nešto što je dobro za njih. Tako je narušeno načelo ljubavi na kome počiva Božji zakon.

Osuđivanje zakona (Jakov 4,11.12)

“Ne opadajte jedan drugoga, braćo; jer ko opada brata ili osuđuje brata svojega opada Zakon i osuđuje Zakon, a ako Zakon osuđuješ, nijesi tvorac Zakona, nego sudija.” (Jakov 4,11)

Osoba koja osuđuje drugu osobu “zaključuje da se Zakon ne može primeniti na taj slučaj. Ona praktično kaže da nema Zakona koji bi zaštitio oklevetanog brata i da nijedna zapovest ne osuđuje njen kritični duh...”

Svaki vernik Crkve treba da oseća ličnu obavezu da se prepusti da bude vođen duhom Božjeg zakona bez obzira na prirodu spoljašnjih izazova kojima je možda izložen...

Nepoštovanjem nadležnosti Božjeg zakona nad svim ljudima, kritički raspoloženi pronalazač tuđih mana teži da bude zakonodavac, a ne poštovaoc Zakona. Često se uzrok za pronalaženje mana nalazi u ličnim standardima ponašanja onoga koji kritikuje, ili u njegovom ličnom tumačenju Biblije, što ga navodi da osuđuje sve koji se ne slažu s njim.”²

U svojoj Poslanici, u 4. poglavlju, 12. stihu, “Jakov ističe koliko je apsurdno da jedan čovek sudi drugom u svetlu činjenice da čovek ne može da proceni tuđe pobude. Na ovaj ili onaj način svi ljudi su prekršioci istog Zakona, a sebična oholost nagoni čoveka da svojim rečima omalovažava i povređuje druge”³

Božji zakon proglašavamo nevažećim ili nebitnim kada ga zamenjujemo ličnim mišljenjima. Sumnjati u Božji zakon znači sumnjati u verodostojnost Onoga koji je naš Stvoritelj i Otkupitelj, Onoga ko sedi na nebeskom prestolu.

Rušenje đavoljeg carstva (1. Mojsijeva 3; Jevrejima 3,12-14; Jakov 4,8.12)

Dok čitamo 3. poglavlje iz 1. Mojsijeva, ne možemo da ne primetimo da nam Bog nikad nije dopustio da istražujemo namere tuđeg srca. To je običaj

koji je uvela zmija. Dakle, kada sudimo drugome, dopuštamo sotoni da upravlja našim umom i srcem. To je potpuno suprotno Božjoj nameri za nas. "Jer nas Bog ne postavi za gnjev, nego da dobijemo spasenije kroz Gospoda svojega Isusa Hrista, koji umrije za nas da mi, stražili ili spavali, zajedno s njim živimo. Toga radi utješavajte jedan drugoga, i popravljajte svaki bližnjega, kao što i činite." (1. Solunjanima 5,9-11)

Tekst u poslanici apostola Jakova 4,8. kaže da ako se mi približimo Bogu, i On će se približiti nama. Približiti se Bogu "tajna je uspešnog odupiranja sotoni... Iako Bog 'nije daleko ni od jednoga nas' (Dela apostolska 17,27), On ipak očekuje da Ga tražimo... Mi se približavamo Bogu verom... i iskrenim pokajanjem..."⁴

Slediti Isusa podrazumeva samoodricanje. To znači odustati od ličnih mišljenja o tome kakav život treba da bude i živeti u skladu sa Njegovim učenjima. Kad na taj način živimo, naši odnosi sa drugima postaju kao slatki miomiris. Ljudi tako bivaju privučeni Hristovim učenjima i Njegovoj spasonosnoj sili.

ODGOVORITE

1. Preispitajte svoj način života. U skladu sa onim što ste pronašli, mislite li da ljudi mogu da vide Isusa u vama?
2. Na koji način možemo da se promenimo da bismo bili onakvi kakvi Bog želi da budemo? Kakvu ulogu ima Sveti Duh u podsticanju te promene?

Tando Mlalazi, London, Engleska

1. *Adventistički hrišćani veruju...*, str. 117.

2. *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, p. 533.

3. Isto, str. 534.

4. Isto, str. 532.

“Otac je predstavnik božanskog Zakonodavca u svojoj porodici. On je Božji pomagač koji ostvaruje Božje milostive namere i u život dece ugrađuje sveta načela, pomažući im da izgrade čist i svet karakter, i obogaćujući ih onim što će im pomoći da poštuju svoje ne samo zemaljske roditelje nego i svoga nebeskog Oca.”¹

“Svi članovi porodice sjedinjuju se u ocu. On je zakonodavac pokazujući svojim muževnim držanjem ozbiljne vrline: energiju, poštenje, čestitost, strpljenje, hrabrost, marljivost i korisnost. Otac je u izvesnom smislu sveštenik u

**“Hristov dolazak
je bliže nego što
smo u početku
verovali.”**

porodici koji na Božji oltar prinosi jutarnje i večernje žrtve. Supruga i deca treba da se sjedine u ovim prinosima i uzmu učešća u pesama hvale. Ujutru i uveče, otac, kao sveštenik u porodici, treba da prizna Bogu grehe koje su učinili on i njegova deca u toku dana. Treba da prizna one grehe za koje zna, kao i one koji su tajni, koje vidi samo Božje oko. Blagoslovi će se izliti na porodicu, ako otac ovo pravilo postupanja verno primenjuje kada je prisutan, ili majka ako je on odsutan.”²

“Hristov dolazak je bliže nego što smo u početku verovali. Velika borba bliži se svom kraju. Božji sudovi se izlivaaju. Oni predstavljaju ozbiljno upozorenje koje glasi: ‘Zato i vi budite gotovi, jer u koji čas ne mislite doći će Sin Čovječij’” (Matej 24,44)³

“Hristov dolazak je bliže nego što smo u početku verovali. Velika borba bliži se svom kraju. Božji sudovi se izlivaaju. Oni predstavljaju ozbiljno upozorenje koje glasi: ‘Zato i vi budite gotovi, jer u koji čas ne mislite doći će Sin Čovječij’” (Matej 24,44)³

Božji zakon je “ogledalo koje pokazuje savršenstvo pravednog karaktera i omogućava mu da sagleda mane svog karaktera.”⁴ Ohrabrite se. Oslonite se na Božju snagu i molite se da vam On pomogne da se odreknete sebe. Dok posmatramo Zakonodavca, neka naša ljubav i vera rastu.

ODGOVORITE

1. Na koji način Božji zakon možete staviti iznad svakog zemaljskog zakona?
2. Sada kad ste sagledali sebe u Božjem ogledalu, koje promene ćete sprovesti?
3. Kako možete ohrabriti nekoga ko ne zna na koji način će se sud odigrati?

Kevin K. Vakangu, Valsal, Engleska

1. Elen G. Vajt, *Temelji srećnog doma*, str. 172.

2. Isto. str. 172.

3. Ellen White, *Counsels for the Church*, p. 356.

4. Elen Vajt, *Velika borba*, str. 467 orig.

25. novembar 2014.

PRAVEDNE PRESUDE? ILI JEDNOSTAVNO – NIKAKVE PRESUDE?

Ut

DOKAZ (Sudije 2,18; 21,25; Jovan 5,30; Efescima 4,11-13; Jakov 4,12)

U Starom zavetu, u prvobitnom značenju – sudija je osoba koja bi saslušala žalbe ili probleme ljudi, iznela ih pred Boga i Njegov sud prenela ljudima. Kao što Knjiga o sudijama opisuje: "I kad im Gospod podizaše sudije, bijaše Gospod sa svakim sudijom." (Sudije 2,18) Na taj način, sudije su prenosile presude zasnovane na Božjoj mudrosti i ljubavi. Na primer, Mojsije kaže: "Kad je raspra među ljudima, pa dođu na sud da im sude, tada pravoga neka opravdaju a krivoga neka osude." (5. Mojsijeva 25,1)

Međutim, Biblija kanije opisuje da je nastupilo jedno vreme kad "svaki činjaše što mu bješe drago". (Sudije 21,25) Sud više nije neposredno prenosio Božje presude, već su se zasnivale na ljudskom shvatanju "mudrosti".

Mi smo, takođe, često daleko od toga da čujemo Božji glas koji nam govori kako da sudimo o ljudima ili određenim prilikama. Kao i ljudi o kojima je Jakov pisao u svojoj poslanici u 4. poglavlju, 12. stihu, mi se postavljamo na Božje mesto, presuđujući između ljudi, osuđujući jedne i prihvatajući druge. Međutim, dok je Isus bio na zemlji, On je ljude uputio u to kako da sude. "Sud je Moj pravedan; jer ne tražim volje svoje nego volju Oca koji Me je poslao." (Jovan 5,30) Kao i u Isusovom slučaju, to je način na koji i naš sud može biti pravedan: ako težimo da činimo ono što je po Božjoj volji.

Šta je Očeva volja? Pavle nam kaže: "Poučavajte neuredne, utješavajte malodušne, branite slabe, snosite svakoga." (1. Solunjanima 5,14) Efescima je pisao: "Da se sveti pripreve za djelo službe, na sazidanje tijela Hristova; dokle dostignemo svi u jedinstvo vjere i poznanje sina Božijega, u čovjeka savršena, u mjeru rasta visine Hristove." (Efescima 4,12.13) To je tekst koji menja život. Odvojte vreme da ga ponovo pročitate i razmišljate o njemu.

Treba da se usredsredimo na to da poučavamo jedni druge i pomažemo jedni drugima da razvijamo hristoliki karakter. Kada razmišljamo kao Isus, kao što Pavle opisuje u stihovima koje smo naveli, vratićemo se na pravu definiciju suda, suda koji želi ono što je najbolje za druge, koji teži da osnaži slabe i nada se da zajedno sa drugima uzraste do Hristovog savršenog karaktera.

ODGOVORITE

Setite se neke osobe koju mnogo kritikujete. Kako vam tekst u Efescima 4,12.13. pomaže da promenite svoj stav prema njoj?

**Treba da se
usredsredimo na to
da poučavamo jedni
druge...**

Džesika Karvahal, Delta, Britiš Kolumbija, Kanada

Da li biste išli okolo noseći ogledalo da ljudima ukažete na nedostatke u njihovom izgledu? Nažalost, to je ono što smo skloni da činimo sa Božjim zakonom. Božji zakon je ogledalo koje ukazuje na nedostatke u našem karakteru, ali mi ga često koristimo da bismo ukazali na tuđe nedostatke. Čineći to, mi se mešamo u posao Boga koji je jedini pravedan Ssudija.

Kao ljudi, imamo prirodnu sklonost da uzdižemo sebe. To ne može nestati na magičan način, kad postanemo hrišćani. Ponekad, zbog svog društvenog statusa ili pozicije u crkvi možemo se osećati kao da smo iznad drugih. Isus je ukazao na taj problem u svojoj priči o fariseju i cariniku. On je znao da, ako ne razumemo svoje pravo stanje i ne ponizimo se, mi ćemo se uzdati u svoju ličnu pravednost.

Koje korake možemo preduzeti da bismo shvatili da imamo problem?

Imajte na umu da smo svi u istom čamcu. Koliko god daleko da plovimo, ako nismo u zajednici sa Bogom, uvek ćemo se nalaziti na "brodu koji tone". Nikad neće nastupiti trenutak u kome ćemo moći sami da se spasemo. Kada to budemo zaista shvatili, nestaće svako samouzvišenje (Jeremija 13,23; Rimljanima 3,23).

Jedino Bog može da sagleda celu sliku.

Mi ne znamo sve (1. Korinćanima 2,11). Ponekad možemo videti da ljudi proživljavaju teška vremena i možda čak i dožive pad. Ipak, čak ni tada nismo u položaju da sudimo o njihovim pobudama. Da li znate o čemu razmišlja vaš bližnji? Da li zaista razumete njegovu situaciju? Jedino Bog može da sagleda celu sliku. Kada to budemo razumeli, to će nas sprečiti da druge hrišćane obeshrabrujemo svojim kritikizmom.

Sedište (Jovan 21,21.22; 2. Korinćanima 3,18). Mnogo puta usredsređujemo se na druge ljude. To ne doprinosi prosvetljenju Crkve i našem duhovnom životu. Međutim, kad se usredsredimo na Hrista, Sveti Duh će nas osposobiti da živimo kao što je On živio dok je bio na zemlji. Kad budemo više ličili na Njega, ohrabrićemo druge hrišćane umesto da ih kritikujemo.

ODGOVORITE

1. Zašto, prema vašem mišljenju, društveni status ili položaj čine da se osećamo kao da smo iznad drugih ljudi?
2. Zbog čega smo skloni da se usredsredimo na tuđe nedostatke, umesto da ih izgrađujemo?
3. Na koji način stalna kritika drugih vernika ne utiče samo na njihov duhovni život već i naš

PLANIRANJE UNAPRED

MIŠLJENJE (Matej 24,35; Jakov 4,13-15; 5,16; 2. Petrova 3,9)

Tekst u Poslanici apostola Jakova 4,14. tvrdi da je život "para, koja se zamalo pokaže, a potom je nestane". To je naročito istinito ako propustite da uvedete Boga u svoje planove. Važno je imati plan za svoj život jer vam to daje ciljeve kojima treba da stremite. Međutim, važno je da zapamtite dve činjenice u vezi sa svojim planom: (1) neka vaš plan obavezno uključuje Boga, i (2) uvek imajte na umu da će najverovatnije biti trenutaka kada će Bog preusmeriti vaš plan.

"Bog je svakom narodu i svakom pojedincu danas odredio mesto u svom velikom planu. Ljudi i narodi danas se mere viskom u ruci Onoga koji ne čini pogreške. Svi oni vlastitim izborom određuju svoju sudbinu, a Bog sve vodi tako da se ispunjavaju Njegove namere."^{*}

Dok sam još bila vrlo mlada, odlučila sam da ću ići na fakultet. Međutim, to nije bilo nešto što sam mogla da ostvarim bez plana. Prvi korak je bio da se molim Bogu da mi pomogne da vredno učim da bih mogla da dobijem dobre ocene. Sledeći korak bio je da Ga pitam da li je pohađanje univerziteta bilo ono što On zaista želi od mene. Uskoro su moji planovi došli na svoje mesto i, slava Bogu, mogla sam da se upišem.

Planiranje je dobro, ali, bez Boga, to je put u razočaranje. Uvek treba da Ga pitamo: "Da li je to zaista ono što želiš od mene?" Kada svoje planove u molitvi iznesemo Bogu, prilike će se odvijati bolje nego što smo mogli da pretpostavimo. On nikad ne kasni sa odgovorom na naše molitve. On nam daje strpljenje kada nam je potrebno. Kao naš Zakonodavac i Sudija, Bog zna šta je najbolje za nas. Preko proroka Jeremije, On je jevrejskom narodu koji se nalazio u Vavilonskom ropstvu uputio sledeću poruku: "Jer Ja znam misli koje mislim za vas, govori Gospod, misli dobre a ne zle, da vam dam posledak kakav čekate." (Jeremija 29,11) To obećanje odnosi se i na nas.

**Kao naš
Zakonodavac i
Sudija, Bog zna
šta je najbolje
za nas**

ODGOVORITE

1. Kako možete uvesti Boga u svoje svakodnevne planove?
2. Kako možete biti sigurni da su vaši planovi i Božji planovi?
3. Kako je Bog održao svoje obećanje da će vam pomoći da napredujete?

Polin V. Vakangu, Skarboro, Engleska

* Elen G. Vajt, *Vaspitanje*, str. 178. original

ZAKLJUČAK

Jevanđelje slama elitizam, favorizovanje i egocentričnost. Svesni smo da, odvojeno od Isusa, "nijednoga nema pravedna" (Rimljanima 3,10). Iako se hrišćanstvo smatra religijom gledanja sa visine i osuđivanja drugih, Biblija zahteva poniznost. Petar je izjavio da Bog nema miljenike (Dela apostolska 10:34). Jakov postavlja pitanje: "A ti ko si što drugoga osuđuješ?" (Jakov 4,12) Činjenica je da bismo, bez Isusa, svi bili izgubljeni. Moramo bezuslovno voleti druge – kao što Isus voli nas. Moramo izgrađivati i ohrabrivati druge – kao što Sveti Duh čini za nas. Moramo paziti jedni na druge, jer iako nismo jedni drugima sudije, ipak smo jedni drugima čuvari.

RAZMOTRITE

- Navedite različite načine na koje ljudi svrstavaju i podređuju jedni druge.
- Napravite skeč koji se bavi pristrasnošću.
- Proučite načine na koje možete dosegnuti ljude koje su društvo i Crkva marginalizovali, a zatim primenite makar jedan od tih načina u praksi.
- Upoznajte se lično sa nekim od onih koje ste prezirali. Kako se vaše mišljenje o toj osobi menja, dok je upoznajete?
- Razmotrite na koje su vas sve načine ljudi iznenađivali u životu.
- Razmislite koliko podataka o sebi krijete od drugih, šta ističete i kako biste mogli da budete iskreniji u životu.

POVEŽITE

Luka 5,27-31; 6,37-42; Rimljanima 2,1-4.

Elen G. Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, str. 70-75 orig; Help in Daily Living, p. 35.

Pedrito Maynard-Reid, *The Abundant Life Bible Amplifier: James*, chap. 8.

Tompol Viler, Nešvil, Tenesi, SAD

Pouka 10

Od 29. novembra do 5. decembra.

Plačite i ridajte!

»Jer gdje je vaše blago, ondje će biti i srce vaše.«

(Matej 6,21)

Da li ste ikada poželeti da se jednog dana probudite i da ne morate da idete na posao, ni da plaćate račune? Šta ako vas jednog jutra probudi zvonjava telefona i jave vam da ste upravo dobili milion dolara? Zar vas to ne bi obradovalo?

Jednog dana sam pored kuće svog suseda ugledao kombi za isporuku koji mu je dostavljao novi dušek. Moja urođena ljubopitljivost nagnala me je da priđem i to malo istražim. Sused mi je rekao da je kupio najnoviji model duška od memorijske pene. Te noći jedva sam uspeo da zaspim zbog nestrpljenja da saznam kako će se novi dušek pokazati. Čim sam se sledećeg jutra probudio,

požurio sam susedu da ga pitam kako mu se svideo dušek. On je zadovoljno izjavio: "Spavao sam bolje nego ikad!" Već sledećeg dana izašao sam i kupio isti takav dušek, smatrajući da ako je toliko usrećio mog suseda, sigurno će i mene. Međutim, to se nije dogodilo.

**Toliko se bavimo
onim što je
sporedno, da
propuštamo da
uvidimo šta je zaista
važno u životu**

Metju Rikard /Matthieu Ricard/, "najsrećniji čovek na svetu", dobio je tu titulu nakon niza laboratorijskih testova urađenih 2004. godine koji su pokazali njegovu izuzetnu sposobnost da

doživi radost. Rikard i drugi monasi koji se bave meditacijom pokazali su u laboratoriji vrh u aktivnosti prefrontalnog korteksa, oblasti koja je povezana sa pozitivnim emocijama kao što je osećanje sreće. "Istinska sreća", kaže on, "nije samo niz prijatnih osećanja. To je više skup vrlina koje možemo razviti kao veštine – kao što je otvorenost, iskrena nesebična ljubav, saosećanje, unutrašnja snaga i unutrašnji mir."^{*}

Mi provodimo svoj život jureći za bogatstvom i materijalnim dobrima koja će se jednog dana pretvoriti u prah. Ono za čime šta se grabimo i za čime težimo nije ništa bolje od bogatstva bezumnog čoveka. Toliko se bavimo onim što je sporedno, da propuštamo da uvidimo šta je zaista važno u životu – ljubav, mir, vera, nada, oprostjenje i zadovoljstvo onim što imamo.

U celoj Bibliji nalazimo priče o velikim ljudima i ženama, koji su na sebičan način i sami tragali za srećom. David je počinio ubistvo zbog svoje požude prema Urijinoj ženi. Samson nije poslušao svoje roditelje koji su želeli da se oženi devojkom iz izrailjskog naroda, već je izabrao Dalidu. Međutim, na kraju je to platio glavom. U čitavoj pouci za ovu sedmicu usredsredićemo se na strašne posledice koje uz sebe nose pohlepa i požuda.

Soloman Danijel Kupusami, Feniks, Durban, Južna Afrika

* Paige Kilponen, "The Happiest Man in the World," <http://www.rdasia.com.ph/the-happiest-man-in-the-world>

“I kad zaradite više od milion dolara, to je još uvek isti hamburger”, rekao je Bil Gejts, osnivač Majkrosofta. U ovom svetu, novac je najtraženija roba. To je kao da smo još od detinjstva programirani da verujemo kako imati više novca znači imati više sreće.

Ni tokom biblijskih vremena nije bilo mnogo drugačije. Apostol Jakov u 5. poglavlju svoje poslanice ukazuje da su čak i tada ljudi bili toliko prevareni da su verovali da im gomilanje bogatstva može obezbediti trajnu sreću. Tekst u Knjizi propovednikovoj 5,10 glasi: “Ko ljubi novce, neće se nasititi novaca; i ko ljubi bogatstvo, neće imati koristi od njega. I to je taština.”

Apostol Jakov nas upozorava na neke od najvećih zamki – kao što je pokušaj da nađemo sigurnost i sreću u novcu umesto u Bogu, i pribegavanje nepoštenim sredstvima samo da se stekne više novca. Mnogi od nas su pali u zamku pokušavajući da duboke emotivne potrebe zadovolje kupovanjem stvari. Tipičan primer su ljudi koji odlaze u kupovinu pokušavajući da popune prazninu nastalu zbog porušenih odnosa ili negativnih osećanja. Takvo ponašanje zove se “šoping terapija”.

Međutim, jedini način da ostvarimo duboku, trajnu sreću i životnu svrhu nalazi se u Bogu. To je jednostavna, ali duboka istina kojoj apostol Jakov pokušava da nauči Božju decu. Imati novca nije problem i Bog sigurno nije protiv materijalnih blagoslova. Biblija pominje mnoge bogate ljude ne vezujući ništa negativno uz njihovo bogatstvo. Na primer, to su bili Avram, Jov, Solomun... Nema ničeg pogrešnog u tome da naporno radimo i uživamo u plodovima svog rada bez osećanja krivice. Međutim, u Jakovljevo vreme pojedinci su otišli predaleko. Kada su ljudi zaokupljeni razmišljanjem o tome kako da, na svaki mogući način povećaju svoje bogatstvo, to odvlači njihovu pažnju od Boga, koji je sposoban da zadovolji sve naše potrebe. Ljubav prema novcu stvara začarani krug nezadovoljstva. Što više imate, to više želite. Kao što je bio slučaj u Jakovljevo vreme, ljudi još uvek iskorišćavaju radnike, koji im pomažu da steknu bogatstvo. Oni koji zarađuju zakidajući drugima ono što im po pravu pripada možda će steći materijalno bogatstvo, ali izgubiće svoju čestitost. To je previsoka cena za tako prolaznu sreću!

Ljubav prema novcu stvara začarani krug nezadovoljstva

ODGOVORITE

1. Da li postoji biblijski način za razlikovanje stvarnih potreba od pohlepe?
2. Kako možemo naučiti da cenimo ono što je zaista važno u životu?

Pravda će biti zadovoljena (Jakov 5,1-12)

Neki od znakova poslednjeg vremena su pohlepa, ljubav prema novcu i borba za lični interes (2. Timotiju 3,1.2). Danas vidimo veliku nejednakost, kada je reč o uslovima života u kojima ljudi žive, a koren toga je često ljubav prema novcu. Kada nas Bog blagoslovi bilo kojom vrstom dobra, naša hrišćanska dužnost je da pomognemo ljudima koji imaju manje od nas. Ako zanemarimo tu dužnost, čućemo reči: "Idite od Mene prokleti u oganj vječni pripravljeni đavolu i anđelima njegovijem." (Matej 25,41) Prema tome, važno je da nas udobnost i bogatstvo koje uživamo ne navedu da zaboravimo da smo smrtna bića.

Sveti Duh uvek otkriva Božju volju za nas.

Čitajte tekst u Poslanici apostola Jakova 1,1-12. U tim stihovima, "Jakov pokušava da uporedi ogromno bogatstvo Božje milosti i prolaznost ovozemaljsih poseda (pogledati: 1. Jovanova 2,16.17). Ima više sigurnosti u zreлом hrišćanskom iskustvu nego u sveukupnom blagu ovog sveta. Oni koji su naučili da na životne probleme gledaju iz Božje perspektive, koji su stekli 'premudrost' o kojoj Jakov govori (5. stih), uzdižu se iznad svakog iskušenja koje može doći na njih."¹

Kada bogatstvo postane bezvredno (Jakov 5,2.3)

Novcem se ne može sve kupiti, ali kreditnim karticama u današnje vreme izgleda da može. Tekst u Delima apostolskim 3,2-10. svedoči u prilog činjenici da se isceljenje ne može platiti novcem. Priča o Navalu pokazuje da, ako niste mudri, bogatstvo može da vam oduzme život (1. Samuilova 25,1-38). Kao što se vidi u slučaju cara Jezekije, bogatstvo nije garantovalo zaštitu Izrailju (2. O carevima 20,12-17). To su samo neki od primera iz stvarnog života koji nas podsećaju da bogatstvo može postati bezvredno, a bez Božje pomoći, svako će to i postati.

Bogatstvo "je bezvredno jer neguje samozadovoljstvo, a stiće se uskraćivanjem ličnih prava drugima (vidi: Jakov 5,4). I pored svega tog zemaljskog blaga, neobraćeni bogataš 'ne bogati se u Boga'."²

Vika siromašnih (Jakov 5:4)

Tekst u Jakovu 5:4 "živo opisuje jedan od načina na koji su 'bogati' sakupili svoje bogatstvo. Nepoštenje i kašnjenje sa isplatom zarade je naročito zabranjeno u Bogati misle da gomilaju 'zlato', a u stvari možda spremaju 'oganj' za sebe na dan suda."³

Usrdne molitve siromašnih, bilo u duhu ili kada su u pitanju ovozemaljske potrebe, najverovatnije se upućuju, kada su oni najočajnji – očajni za fizičkim isceljenjem, očajni kada se suoče sa progonstvom zbog držanja Subote, očajni

kad se mole za novac da bi platili račune ili kupili hranu. U 5. Mojsijevoj 24,14.15. Bog nas uči da vodimo računa o svakodnevnim potrebama siromašnih. Tekst u 3. Mojsijevoj 19,13. dalje obrazlaže koliko je važno da ne zakidamo siromašnima.

Srećni i zadovoljni za sada (Jakov 5,5)

Što manje zavisimo od Boga za svoje svakodnevne potrebe, lakše nam je da počnemo da se oslanjamo na sebe. Utoliko nam je lakše i da potpuno zaboravimo na Boga, da se zadovoljimo životnim udobnostima i zanemarimo svoju hrišćansku dužnost da pomažemo drugima (Matej 25,25-30). Ljudima u Sodomu ništa nije nedostajalo. Bili su ispunjeni ponosom. Postojalo je obilje hleba i mogućnosti da se uživa u dokolici. Osim toga, nisu pomagali siromašnima (Jezekilj 16,49). Jedno kratko vreme, stanovnici Sodoma smatrali su da dobro žive. Međutim, njihova propast je večna.

Izvučimo jednu važnu pouku iz života apostola Pavla, koji je pisao: "Ja navikoh biti dovoljan onijem u čemu sam. Znam se i poniziti, znam i izobilovati; u svemu i svakojako navikoh, i sit biti, i gladovati, i izobilovati, i nemati. Sve mogu u Isusu Hristu, koji mi moć daje." (Filibljanima 4,11-13) Tako je i u našem životu – Hristos nas štiti da se ne uzoholimo.

Okriviti žrtvu (Jakov 5,6)

Kao ljudi, skloni smo da mislimo da ako neki naš postupak ne nailazi na otpor, ni na osudu, onda je u suštini ispravan. Međutim, ponekad neki nepravedan postupak možda neće naići na otpor, ni na osudu zato što je žrtva odlučila da okrene i drugi obraz (Matej 5,38-42). Merilo za ono što je ispravno i pogrešno, koje imamo kao hrišćani, ne zasniva se na reakcijama žrtve, niti na mišljenju bilo koje osobe. Naš sud treba da se zasniva samo na Hristu, preko uveravanja Svetog Duha. "Uši će tvoje slušati riječ iza tebe gdje govori: To je put, idite njim, ako biste svrnuli nadesno ili nalijevo." (Isaija 30,21) Sveti Duh uvek otkriva Božju volju za nas.

ODGOVORITE

1. Šta za vas znači okrenuti i drugi obraz? Da li se to odnosi na naše ponašanje i misli o osobi koja nam je učinila nažao? Objasnite zašto ponekad možda ne treba da okrenemo drugi obraz.
2. Da li je okretanje drugog obraza nešto što treba čutke učiniti? Objasnite svoj odgovor.
3. Ako ste poslodavac, kako je ova pouka uticala na vaše mišljenje o tome kako neki od vaših zaposlenih možda gledaju na nagrade i olakšice?

Maksin Grimet, Morningsajd, Durban, Južna Afrika

1. *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, sec. ed., p. 508.

2. Isto, str. 536. 537.

3. Isto, str. 537.

“Bog nikoga ne prisiljava da Ga voli, niti da drži Njegov zakon. On je u planu spasenja pokazao neizrecivu ljubav prema čoveku. On je izlio bogatstvo svoje mudrosti, i dao najdragoceniji nebeski dar da bi nas pozvao da Ga zavolimo, i uskladimo se sa Njegovom voljom. Ako odbacimo takvu ljubav, i ne želimo da On vlada nad nama, mi izazivamo sopstvenu propast i na kraju ćemo pretrpeti večni gubitak.”¹

“Zašto je bogatstvo nazvano nepravednim blagom [mamonom]?”

“Hristovi sledbenici ne treba da preziru bogatstvo. Oni treba da gledaju na bogatstvo kao na talanat poveren od Gospoda. Mudrom upotrebom tog dara, oni mogu ostvariti večnu korist, ali treba da imamo na umu činjenicu da nam Bog ne daje bogatstvo da ga koristimo kako se nama sviđa, da se prepuštamo osećanjima, da dajemo ili uskraćujemo po svojoj volji. Ne treba da koristimo bogatstvo na sebičan način, da ga isključivo posvetimo sopstvenom uživanju. Takvo ponašanje nije

ispravno prema Bogu i našim bližnjima, i na kraju će doneti samo nedoumice i probleme.

Svet daje prednost bogatima i posmatra ih kao one koji imaju veću vrednost od poštenog siromašnog čoveka, a bogati razvijaju svoj karakter u skladu sa načinom na koji koriste poverene darove. Tako postaje očigledno hoće li ili neće biti bezbedno da im se poveri večno blago. I bogati i siromašni odlučuju o svojoj večnoj sudbini i dokazuju da li su podesni kandidati za nasledstvo svetih u svetlosti...

Zašto je bogatstvo nazvano nepravednim blagom [mamonom]? – Zato što sotona koristi ovozemaljsko blago da bi zarobio, prevario i zaveo duše, da bi izazvao njihovu propast. Bog je dao smernice za ispravno raspolaganje Njegovim dobrima u ublažavanju patnji čovečanstva, u unapređivanju Njegovog dela, u izgrađivanju Njegovog carstva u svetu, za slanje misionara u daleke krajeve, za širenje znanja o Hristu u svim delovima sveta. Ako se sredstva koja nam je Bog poverio ne koriste na taj način, zar nam Bog neće suditi zbog toga? Duše su ostavljene da propadnu u svojim gresima, dok vernici Crkve koji tvrde da su hrišćani koriste Božja sveta poverena sredstva za zadovoljavanje neposvećenog apetita i ugađanje sebi.²

ODGOVORITE

1. Kako možete upotrebiti svoje bogatstvo da biste unapredili Božje delo?
2. Na koje biblijsko obećanje se možete osloniti, dok se žrtvujete za Božje delo?

Jovan Govender, Tongat, Durban, Južna Afrika

1. Ellen G. White, *Counsels on Stewardship*, p. 127.

2. Isto, str. 133.

BOGATSTVO NESTAJE

PRIMENA (Dela apostolska 3,1-10; Jakov 5,2,3)

Sr

Nije loše želeti da budemo bogati, ali ono što sad imamo i ono što ćemo kasnije steći na kraju će izgubiti svu svoju vrednost. Možemo reći da treba da budemo uspešni u svemu što radimo, da treba da zaradimo određenu sumu novca jer je to jedini način da preživimo. Međutim, čineći to možemo praviti male kompromise koji se na kraju nagomilaju. Možda nameravamo da radimo samo te Subote ili da prepisujemo samo na tom jednom ispitu da bismo dobili bolju ocenu. Moramo obratiti pažnju na sitnice u svom životu koje nas mogu skrenuti sa staze. "Bogati i siromah sretaju se; obojicu je Gospod stvorio. Pametan čovjek vidi zlo i skloni se, a ljudi idu dalje i plaćaju." (Priče Solomonove 22,2,3)

Kako se možemo usredsrediti na večnost umesto na prolazne vrednosti ovoga sveta?

Provodite što više vremena sa Bogom. Tražite od Njega da vas vodi. To u početku može biti teško, jer smo u svom užurbanom životu skloni da zaboravimo da smo jedino zahvaljujući Bogu živi i dišemo (Jeremija 29,11).

Molite se. Tražite od Boga da vam pomogne u važnom odlučivanju. Pitajte Ga da li je po Njegovoj želji da vam da to što tražite. Ako vam to ne daje, to je zato što ima bolji plan (Priče Solomonove 15,29).

Budite oni koji pomažu drugima. Tokom božićnih praznika koji su pred nama, možda se radujemo što ćemo provesti vreme sa svojom porodicom i razmaziti sebe bogatom trpezom. Međutim, ne možemo izgubiti iz vida ljude koji su u oskudici. U vašoj društvenoj zajednici ima mnogo onih kojima nedostaju osnovne životne potrebe. Ako možete da im date makar i malu sumu, to će im verovatno mnogo značiti.

Odvojte svoje vreme da biste nekome pomogli.

Posvetite svoje vreme. Odvojte svoje vreme da biste nekome pomogli. Mnogim starijim ljudima teško je da odu na lekarski pregled ili da uredе kuću ili stan. Pričuvajte dete samohranom majci, koja se vratila u školu da bi stekla diplomu. Ima bezbroj mogućnosti za pomoć ljudima.

ODGOVORITE

1. Na koje još načine se vi lično možete usredsrediti na večnost umesto na stvari ovog sveta?
2. Kakvu utehu nam pruža tekst u poslanici apostola Jakova 5,7,8. kad vidimo kako bogati eksploatišu siromašne?
3. Na koji još način možemo naučiti da skupljamo blago na Nebu?

Većina ljudi povezuje uspeh sa prelepim kućama, skupim sportskim automobilima i dizajniranom garderobom. Multimilionski filmski projekti i muzička industrija pokušavaju da nas uvere da uspeh znači biti najbolji, imati najviše i živeti u najboljim mogućim uslovima. Ne treba da nas iznenadi to što Božja reč protivreči takvim ispraznim verovanjima. Čitajte: Matej 6,24; 19,24 i Jakov 5,1.

Tekst u 1. Timotiju 6,10. upozorava nas da je ljubav prema novcu koren svakog zla. Zatim nas 11. stih poziva da idemo za pravednošću, pobožnošću, verom, ljubavlju, strpljenjem i krotošću. U Jevandelju po Mateju 6,19-33. saznajemo da kad tome najpre težimo, onda nam se i sva ostala ovozemaljska dobra dodaju. Tekst iz 2. Dnevnika 1,11.12. tvrdi to isto.

“Često smo skloni da materijalna dobra učinimo onim za čime najviše težimo u svom životu, uzalud se nadajući da će nam Bog biti popustljiv i, na kraju životnog putovanja, dodati našem kratkom trajanju od šezdeset ili sedamdeset godina večno carstvo. Hristos želi da ono što je najvažnije stavimo na prvo mesto i uverava nas da će stvari od značaja i vrednosti biti obezbeđene svakome u skladu sa njegovim potrebama.”¹

Dar uspeha koji nam Sveti Duh daje je neprocenljiv.

Da li je moguće razliku između blaga i uspeha sagledati kao razliku između spoljašnje sreće i unutrašnje radosti? Dok dar bogatstva ima ograničenu vrednost, dar uspeha koji nam Sveti Duh daje je neprocenljiv. Kako neko može oceniti ljubav, mir, veru i pobožnost? Ralf Valdo Emerson napisao je poznatu definiciju uspeha: “Smejati se mnogo i često; zadržati poštovanje pametnih ljudi i ljubav dece; steći pohvale iskrenih kritičara i podneti izdajstvo lažnih prijatelja; poštovati lepotu, pronaći najbolje u drugima; ostaviti za sobom nešto što će svet učiniti makar malo boljim – zdravo dete, baštu, bolje društvene uslove – znati da je makar neko disao lakše zato što ste vi živeli. To je pravo značenje uspeha.”²

ODGOVORITE

1. Zapazite da Emerson uopšte ne pominje novac. Da li to znači da čak i siromašna osoba može biti uspešna? Objasnite svoj odgovor.
2. Biblija nas upozorava na zamke koje može postaviti bogatstvo. Kako onda da objasnimo činjenicu da su mnogi hrišćani u određenim delovima sveta bogati?

Rajli Pilej, Kejptaun, Južna Afrika

1. *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 5, p. 352.

2. Ralph Waldo Emerson, <http://www.quote-world.org/quotes/11640>

NOVCEM SE NE MOŽE KUPITI SREĆA

ISTRAŽIVANJE (Matej 6,21)

Pe

ZAKLJUČAK

Novac sam po sebi nije loš. On počinje da bude loš kad postane najvažniji u našem životu. Novac može da nas odvraća od onoga što je zaista važno – od života sa Isusom i služenja Njemu. Ako se usredsredimo na to da imamo sve više i više novca, nikada nećemo biti zadovoljni. To nas navodi da se u zadovoljavanju svojih potreba oslanjamo na sebe umesto na Boga. On želi da budemo zadovoljni onim što imamo. On želi da koristimo svoje izvore dobara ne za ličnu sreću, već da bismo ljude uputili Isusu – Jedinom čija ljubav i prijateljstvo donose pravu sreću.

RAZMOTRITE

- Uzmite časove finansijskog planiranja iz hrišćanske perspektive da biste naučili kako da postignete više sredstvima koje vam je Bog dao.
- Razmišljajte o tome kako se Bog brine o prirodi i kako će se pobrinuti i za vaše novčane potrebe. Čitajte tekst iz Jevanđelja po Mateju 6. u nekom lepom i bezbednom okruženju.
- Napravite ručak za porodicu koja nema mnogo finansijskih sredstava.
- Razgovarajte sa prijateljima šta biste mogli da učinite da olakšate teret nekome u svom okruženju koji je u teškoćama.
- Pišite o svom odnosu prema novcu i u molitvi tražite od Boga da vas približi svom gledištu u vezi sa tim, a da vas udalji od svetovnog gledišta.
- Čitajte neku knjigu ili članak o blagoslovima koji proizlaze iz davanja drugima. Dok čitate, razmišljajte o mogućnosti da povećate svoja darivanja.
- Odlučite se za neki program porodičnog darivanja i napravite kutiju koju ćete držati u kući i skupljati novac za taj projekat. Ako ste u školu, pokušajte to sa svojim drugovima.

POVEŽITE

1. Timotiju 6, u prevodu koji vam je najbliškiji.

Apostolska crkva - Hristovim tragom, "Opomena protiv licemerja", str. 70-76. orig.

Dave Ramsey, Financial Peace Revisited, "Understanding the Spiritual Aspects of Money", pp. 23-25. **33.**

Kristi Jingling Gis, Fort Vort, Teksas, SAD

Pouka 11

Od 6. do 12. decembra 2014.

Priprema za žetvu

*»Trpite dakle i vi, i utvrdite srca svoja, jer se dolazak
Gospodnji približi.«
(Jakov 5,8)*

Sećate li se uzbuđenja koje ste kao dete osećali dok ste očekivali Božić? Ne samo zbog njegovog religijskog značaja, proslavljanja Isusovog dolaska na Zemlju, već i zbog božićnih svetiljki, jelke, crkvenih pesama – sve je vodilo do vrhunca, konačnog događaja, samog Božića. Deci je teško da na Badnje večer odu rano na spavanje. Želela bi da ostanu budna, da ništa ne propuste i da uživaju u svakom trenutku.

Tako su se verovatno osećali i sledbenici Viljema Milera kada su ga čuli kako propoveda da će Isus ponovo doći 22. oktobra 1844. godine. Mnogi su prodali svoje kuće i ostavili polja nepožnjevena, sigurni da im ovozemaljska dobra više neće biti potrebna. Ljudi koji su učinili nešto nažao svojim bližnjima svojski su se trudili da to isprave.

A sada zamislite da se probudite na Božić i saznate da je on otkazan. Možda će se to i dogoditi jednog dana u budućnosti, ali niko ne zna kad. Kako biste se osećali? Pretpostavljam da biste bili razočarani, ljuti, frustrirani.

Upravo tako su se ljudi osećali 23. oktobra 1844. To je poznato kao “Veliko razočaranje”. Elen Vajt je proživela te teške i oštrabrujuće trenutke. Pisala je: “Razočaranje Božjeg naroda koji je čekao bilo je veliko. Rugači su trijumfovali privukavši i slabiće i kukavice u svoje redove. Za neke koji su izgledali kao da iskreno veruju pokazalo se da su u stvari bili samo pod uticajem straha. Sada im se, sa prolaskom vremena, hrabrost vratila i odvažno su se pridružili rugačima. Izjavljivali su da nikada nisu ni bili nasamareni da zaista poveruju u Milerovu doktrinu, koji je običan fanatik. Drugi, po prirodi popustljivi i nesigurni, tiho su napustili pokret.”*

**Zamislite da se
probudite na
Božić i saznate da
je on otkazan.**

Još otkad je Isus prvi put došao na zemlju, hrišćani su više ili manje strpljivo očekivali Njegov povratak. Ponekad smo u iskušenju da odustanemo ili da se prepustimo nestrpljenju i frustraciji. Međutim, u pouci za ovu sedmicu, saznaćemo od apostola Jakova za drugačiji put – nauči da čekaš. Strpljivo

ODGOVORITE

1. Kako biste reagovali na Veliko razočaranje? Da li biste odustali i otišli? Zašto ili zašto ne?
2. Da li je moguće biti uzbuđen zbog izgleda da Isus ponovo dođe, a ne biti frustriran zbog odlaganja? Objasnite svoj odgovor.

Dženi Voler, Reding, Engleska

* Arthur L. White, Ellen G. White: *The Early Years, 1827-1862* (Review & Herald Pub. Assoc., Hagerstown, Md., 1985), p. 47.

Isus će ponovo doći (Jeremija 14,22; Osija 6,3; Joil 2,23; Jakov 5,7.8)

Koliko god da je sve neizvesno na ovom svetu, Jakov nam kaže da u jedno možemo biti sigurni – Isus će se vratiti (Jakov 5,7). Štaviše, on kaže da se “dolazak Gospodnji približi” (8. stih). Možda nam se čini da on greši u tome. Konačno, već 2.000 godina čekamo da Isus dođe. Ali, Jakov ne govori o tačnom datumu Isusovog povratka. On smatra da je Drugi dolazak isto toliko duhovna stvarnost koliko i fizička. Ako verujemo u njega, on daje pečat našem iskustvu u svako doba i omogućava nam da sagledamo život iz drugačije perspektive.

Primer zemljoradnika (Jakov 5,7)

Jakov upoređuje hrišćanina koji čeka Isusov povratak sa zemljoradnikom koji gaji svoje useve. Kada posadi seme, on ne očekuje da odmah nastupi žetva. Svestan je da mora da čeka na kišu da bi zrno moglo da proklija. U Palestini, to se odnosi na ranu kišu koja pada u oktobru i kasnu kišu u novembru. U međuvremenu, zemljoradnik ograđuje zemlju, čupa korov, uklanja štetočine i prehranjuje tlo. Zatim treba uzorati zemlju, posaditi seme i brinuti se za biljke. Konačno, “plemeniti rod iz zemlje” (Jakov 5,7) biva spreman za žetvu.

Adventistički hrišćani, kao i drugi proučavaoci Biblije, veruju da “slika ranog i poznog dažda može da se primeni na poslednja dva moćna delovanja Duha unutar Crkve: jedno se odnosi na iskustvo Pedesetnice, a drugo na događaje koji će nastupiti neposredno pre Hristovog drugog dolaska”.¹

Dok čekamo na pozni dažd, treba da nastavimo naporno da radimo kao zemljoradnik iz našeg primera. Treba da budemo sigurni da će žetva doći.

Jovov primer (O Jovu 2,10; 14,13-15; 19,23-27; Jakov 5,10.11)

Jakov navodi još neke primere ljudi koji su znali kako da strpljivo čekaju Boga. Starozavetni proroci uglavnom predstavljaju dobar primer onih koji su pokazali strpljenje suočivši se sa stradanjima (Jakov 5,10). Zatim, tu je i Jov (Jakov 5,11). Čak i kad je izgubio bogatstvo, zdravlje i porodicu, on je izrazio veru u Boga rečima: “Gospod dade, Gospod uze; da je blagosloveno ime Gospodnje.” (O Jovu 1,21) Kada je njegova žena izgubila strpljenje i predložila mu da prokune Boga i umre, Jov je odgovorio: “Govoriš kao luda žena; dobro smo primali od Boga, a zla zar nećemo primiti? Uza sve to ne sagriješi Jov usnama svojim.” (O Jovu 2,10)

Na kraju je Jovova vernost bila nagrađena i njegovo bogatstvo obnovljeno. Njegova priča dodaje dve nove dimenzije primeru zemljoradnika: (1) Jov pokazuje i sposobnost trpljenja isto kao i strpljenje. On pati dok čeka. Jakov nas podseća da čekanje na Isusov povratak neće biti lako. (2) Vremenski element je značajan u ovoj priči. Baš kao što je Jov morao da čeka do svoje starosti

dok nije obnovio svoje bogatstvo i porodicu, tako i mi moramo da čekamo na Drugi dolazak.

Problemi povezani sa čekanjem (O Jovu 3,1; Luka 7,36-50; Jakov 5,9-12)

Osим što nam je ponudio kao uzor ljude koji su znali da čekaju i trpe, Jakov se bavi i nekim problemima vezanim za čekanje. On hrišćanima koji čekaju Hristov dolazak kaže da budu tolerantni i otvoreni u svom međusobnom op-
hođenju. Tekst u Jakovu 5,9. bavi se problemom "uzdisanja" zbog nekih vernika Crkve, ili nečim što mi ponekad zovemo "crkvenom politikom". Živimo u poslednjim danima i Sudija je pred vratima. Jakov nas podseća da sad nije vreme da se bavimo međusobnim sukobima.

On nas podstiče da se setimo Jovovog strpljenja, ali i toga da je čak i on imao trenutke očajanja: "Potom otvori usta svoja Jov i stade kleti dan svoj." (O Jovu 3,1) Međutim, važno je da se ne preпустimo razočaranju i ozlojeđenosti. Isus je uvek prisutan, On uzima u obzir nepravde koje su nam učinjene i obećava da će se sve ispraviti na sudu. U stvari, Jakov kaže: "Ne dozvolite da nezadovoljstvo i osetljivost zbog ugnjetavanja spolja nađu oduška u vašem međusobnom nestrpljenju i gundanju."²

U 5. poglavlju, 12. stihu, Jakov nas podstiče da budemo otvoreni i poštteni jedni prema drugima. Iako je davanje zakletvi bilo nešto uobičajeno u to vreme, Jakov smatra da je to neprikladno za hrišćane. Za nas je važno da budemo pouzdani – da naše "da" znači "da", a "ne" – "ne". Da li stvarno verujemo u Isusov dolazak može se videti na osnovu reči koje upotrebljavamo, kao svakog drugog aspekta našeg života.

Sad nije vreme da se bavimo međusobnim sukobima.

ODGOVORITE

1. Koji su vaši prioriteti u životu upravo sada? Da li se Drugi dolazak nalazi na toj listi?
2. U kojoj meri delite Jovov stav u vezi sa stradanjem?
3. Da li uvek mislite upravo ono što kažete? Objasnite?

Dženifer Rouds, Milton Kejns, Engleska

1. Ángel Manuel Rodríguez, "Images of the Holy Spirit (Latter Rain)," Biblical Research Institute, <https://adventistbiblicalresearch.org/materials/holy-spirit/images-holy-spirit-latter-rain>.
2. John Dummelow, "Commentary on the Bible: James 5, <http://www.studylight.org/com/dcb/print.cgi?bk=58&ch=5&vs=1>.

“Hristos kaže: ‘Trgujte dok se Ja vratim.’ (Luka 19,13) Možda će proteći samo nekoliko godina do kraja istorije našeg života, ali do tada moramo da radimo.”¹

“Neki koji su nedavno pristupili veri pali su u zabludu u pogledu onih koji su umrli nakon svog obraćenja. Nadali su se da će svi zajedno prisustvovati Hristovom drugom dolasku. Ali kada su vernici jedan za drugim počeli da podležu sili smrti, zbog čega im je bilo nemoguće da posmatraju taj događaj za kojim su čeznuli – Hristov dolazak na oblacima – oni su osećali ogromnu žalost.

Neki, koji su pali u zabludu da će Hristos doći u njihovo vreme, prihvatili su fanatičnu ideju da je pohvalno pokazati svoju veru odricanjem od posla i prepuštanjem dokonom čekanju na taj veliki događaj za koji su smatrali da je pred vratima.”²

“Hristos bi želeo da se svako od nas nauči da trezveno razmišlja o Njegovom drugom dolasku. Svi, svakoga dana, treba da pretražuju Božju reč, ali ne smeju da zaborave sadašnje dužnosti.

Hristos naglašava da će neki od Njegovih čecalaca u vreme Drugog dolaska biti zauzeti poslovnim poduhvatima. Neki će sejati njive, drugi žeti i prikupljati plodove, ili mleti u mlinovima. Bogu nije po volji da Njegovi izabranici zapostavljaju životne dužnosti i odgovornosti i da se prepuštaju besposlenom meditiranju, obuzeti religijskim snovima.”³

“Hristos je svojim sledbenicima poverio lični posao...”

“Hristos je svojim sledbenicima poverio lični posao – posao koji ne može da obavi zamenik. Služenje bolesnima, iznošenje Jevanđelja izgubljenima,

ne treba prepustiti odborima i organizovanim dobrotvornim društvima. Lična odgovornost, lični napor, lična žrtva zahtev je Jevanđelja.”⁴

ODGOVORITE

1. Da li i vi možda “živite u nekom religijskom snu”? Objasnite svoj odgovor.
2. Zašto nije u redu da pasivno čekamo Gospodnji dolazak?
3. Može li biti previše dobrih dela u vašem životu? Objasnite svoj odgovor.
4. Da li Isusov nalog da “trgujemo dok se On vrati” obuhvata i brigu o prirodi? Ako će svet ionako biti uništen, da li je važno da se tim bavimo? Kako tekst u Otkrivenju 11,18. utiče na vaše odgovore?

Erika Hol, Binfield, Engleska

1. Elen G. Vajt, *Događaji poslednjih dana*, p. 76.

2. White, *Sketches From the Life of Paul*, p. 110.

3. Vajt, *Događaji poslednjih dana*, p. 76.

4. Vajt, *U potrazi za boljim životom*, p. 147.

Tekst u Poslanici apostola Jakova 5,9. podseća nas da "Sudija" – ili Isus – "stoji pred vratima". Time se naglašava potreba za ličnom odgovornošću u jednom širem kontekstu "čekanja da se isprave nepravde."¹ Nesumnjivo, vreme u kome je apostol Jakov pisao takođe je imalo svoje nepravilnosti. Većina "braće" kojoj on upućuje svoju poslanicu bili su verovatno siromašni, iskorišćavani radnici. Politička korupcija bila je takođe široko rasprostranjena. U Jerusalimu je još uvek bio na vlasti stari red sveštenika, koje je Isus u jednom trenutku proglasio licemerima, okrećenim grobovima i aspidama.

Jakov svoje savete o življenju hrišćanskim životom stavlja u kontekst "dolaska Gospodnjega". (7. stih) U Jevanđeljima, Isusova proročanstva o razorenju Jerusalima i kraju sveta kao da se spajaju u jedno (vidi: Matej 24,9-14). Kao rezultat toga, "po svemu sudeći, čak ni apostoli i drugi pisci Novog zaveta u početku nisu shvatali da će između ta dva događaja postojati ogromna vremenska udaljenost."² Verovatno je da apostol Jakov ovde prvenstveno govori o razorenju Jerusalima za kojim će, po njegovom mišljenju, ubrzo uslediti Drugi dolazak. Iako taj vremenski okvir ne umanjuje vrednost njegovih saveta, koji se odnose na sve generacije hrišćana, on im, ipak, daje posebno osećanje hitnosti.

**Tekst u Poslanici
apostola Jakova
5,7-12. može u
pravom smislu biti
poziv na akciju...**

Prema jednoj turskoj poslovice "strpljenje je ključ raja". Ali, šta tačno znači strpljenje u ovom misaonom okruženju? Jakov upotrebljava dve različite grčke reči, a obe se prevode kao "trpljenje". U 7. stihu, on koristi reč makrothymia koja se u većini današnjih Biblija prevodi kao "biti strpljiv".³ Ta reč ima smisao čekanja i nepostupanja u žurbi. Međutim, hypomone, druga reč koju Jakov upotrebljava za trpljenje, ne podrazumeva prosto prepuštanje okolnostima.⁴ Više komentatora ide čak toliko daleko da pretpostavlja kako se Jakov zapravo zalaže za odlučnost – čak i neku vrstu 'orbene gotovosti!'"

Sve u svemu, tekst u poslanici apostola Jakova 5,7-12. može u pravom smislu biti poziv na akciju, na ustajanje protiv korupcije i nepravde tog vremena i verovanje u stvarnost jednog boljeg sveta!

Margaret Arbukl Paterson, Braknel, Ujedinjeno Kraljevstvo

1. Dr. Richard J. Krejcir, "Bible Study Notes, James 5,7-12", <http://70030.netministry.com/apps/articles/?articleid=33643&columnid=3803>.
2. James Burton Coffman, "Coffman's Commentaries on the Bible: James 5", <http://www.studylight.org/com/bcc/print.cgi?bk=58&ch=5&vs=1>.
3. Biblehub.com, s. v. "Makrothymia", http://biblesuite.com/greek/makrothymia_3115.htm.
4. Blueletterbible.org, s. v. "Hypomone", <http://www.blueletterbible.org/lang/lexicon/lexicon.cfm?strong=G5281>.

Jasno je da u Bibliji strpljenje predstavlja vrlinu. Pavle strpljenje naziva jednim od duhovnih rodova duha zajedno sa ljubavlju, radošću, mirom, ljubaznošću, dobrotom, vernošću, krotošću i uzdržanjem /samokontrolom/ (Galatima 5,22.23). David je i samog Boga opisao kao nekoga ko je "milostiv... i dobar... spor na gnjev i veoma blag". (Psalam 103,8)

Ako smo strpljivi, manja je verovatnoća da ćemo uleteti u nešto za šta nismo spremni. Strpljenje može da nas spreči da ishitreno postupimo. Ono nam pomaže da prihvatimo svoja ograničenja i ponovo pokušamo. Naše strpljenje je dobro i za druge ljude. Nikome nije lako da izađe na kraj s nekim ko je uvek zabrinut i pod stresom, ko nikad nema vremena za gubljenje.

Međutim, nije uvek lako biti strpljiv. Ponekad to moramo da naučimo. Evo nekoliko saveta kako da postanemo strpljivi:

Mi nismo savršeni.

Loše stvari se dešavaju.

Budite svesni šta vas čini nestrpljivim. Obično smo nestrpljivi kada što smo u žurbi ili pod nekom vrstom pritiska. Šta vas čini nestrpljivima?

Naučite da se opustite. Ako smo nestrpljivi, potrebno je da naučimo da duboko dišemo, da se opustimo i zaboravimo na ono što nas brine.

Budite pozitivni. Setite se da Bog ima plan za svakog od nas. Sve će se srediti.

Sagledajte širu sliku. Ljudi danas govore o "gorućim problemima sveta". To su problemi kojima se bave samo privilegovani ljudi. Mi treba da sagledamo širu sliku i oslobodimo se sitnih briga. Na primer, možda nam se ne sviđa šta imamo za doručak, ali treba da budemo srećni što ga uopšte imamo.

Napravite pauzu. To podrazumeva dve stvari. Prvo, treba da pravimo kratke pauze tokom dana da bismo mirno sedeli i razmišljali. Drugo, treba da bude svesni da svet nije savršen. Mi nismo savršeni. Loše stvari se dešavaju.

Dobre stvari se možda ne dešavaju uvek onima koji ih očekuju, ali najveći broj dobrih stvari koje se dešavaju, ne dešavaju se odmah. Konačno, Izrailjci su proveli 40 godina u pustinji, pre nego što su bili spremni da uđu u Obećanu zemlju. To je strpljenje!

ODGOVORITE

1. Kada ste poslednji put izgubili strpljenje sa nekim ili nečim? Šta ste učinili? Kako ste se osećali posle toga? U čemu ćete sledeći put postupiti drugačije, kad osetite da gubite strpljenje?
2. Kako se osećate kad su ljudi nestrpljivi prema vama? Kako vam to može pomoći da budete strpljivi prema drugima?
3. Koji su to "gorući svetski problemi", koji nas čine tako nestrpljivim?

Šarlot Voler, Reding, Engleska

STRPLJENJE I REVNOST

MIŠLJENJE (Matej 5,1-12; 21,12.13)

Če

Jakovljevo naglašavanje potrebe da budemo strpljivi i istrajni, podseća nas na Isusove reči iz Besede na gori (Matej 5,1-5), koje je jedan propovednik opisao kao "čas o nežnosti održan na planini."¹ To je ona Isusova strana koju je Čarls Vesli ovekovečio u svojoj himni napisanoj 1742. godine: "Nežni Isuse, krotki i blagi, pogledaj na ovo malo dete, sažali se na moju skromnost, dozvoli mi da dođem Tebi."²

Međutim, dok Isus u Blaženstvima kaže: "Blago krotkima, jer će naslijediti zemlju" (5. stih), u 21. poglavlju Matejevog Jevanđelja On zauzima drugačiji stav. Kada je video da se ljudi koji prinose žrtve u Hramu zloupotrebljavaju, izgubio je strpljenje i "ispremeta trpeze onih što mijenjahu novce i klupe onih što prodavaju golubove. I reče im: U pismu stoji: Dom Moj dom molitve neka se zove; a vi načiniste od njega pećinu hajdučku". (Matej 21,12.13) Ovde On revnuje protiv nepravde. On nije spreman da stoji po strani dok se drugi iskorišćavaju, čak i ako je to značilo suprotstaviti se crkvenoj hijerarhiji i dovesti sopstveni život u opasnost.

Dakle, šta je važnije: strpljenje ili revnost? Istina je da su obe osobine neophodne za duhovno vođstvo. Potrebna nam je revnost da bismo se prihvatili dela i borili za njega, ali potrebno nam je i strpljenje da bismo ga dovršili. I u naše vreme ima mnogo primera strpljivih i istrajnih vođa. Uzmite, na primer, Mahatmu Gandija, koji se borio za građanska prava indijskog naroda upotrebom nenasilnih metoda. Iako je postao svetski lider, nastavio je da živi skromno. Zatim, tu je i Nelson Mandela, koji je u zatvoru proveo 27 godina pre nego što je, 1994. godine, postao prvi demokratski izabrani predsednik Južne Afrike. U novije vreme, imamo brojne primere onih koji se suprotstavljaju različitim zloupotrebama /whistle-blowers*, doslovno – zviždači/ i koji su spremni da se izlože opasnosti da bi izneli na videlo neprijatne istine.

Jakov nas savetuje da ne gubimo vreme u besmislenom gundanju i nezadovoljstvu. Ponekad to znači da budemo strpljivi, a ponekad i da treba da stupimo u akciju.

ODGOVORITE

1. Treba li da učestvujemo u pokušajima da se ovaj svet učini boljim, ili da to prepustimo Bogu? Potrudite se da objasnite svoj odgovor na osnovu Biblije i Isusovog primera.

2. Kojim kriterijumima treba da se vodimo prilikom izbora dobrotvornog rada u koji ćemo se uključiti?

Elizabet Rodes, Havant, Engleska

1. Ross Cochrane, "Matthew 5–Part 4–Gentle Jesus, Meek and Mild - NOT!" <http://www.sermoncentral.com/sermons/matthew-5--part-4--gentle-jesus-meek-and-mild--not-ross-cochrane-sermon-on-christian-disciplines-142359.asp>.

2. "Gentle Jesus, Meek and Mild", <http://wordwiseshymns.com/2013/07/12/gentle-jesus-meek-and-mild/>.

* Osobe koje razotkrivaju nepravilnosti, nepošteno ili nezakonito delovanje unutar neke organizacije.

ZAKLJUČAK

Kad čekamo nešto, to obično znači da mi ne treba da radimo ništa. Međutim, dok čekamo Hristov povratak, treba da budemo aktivni u korist drugih. Ako ne budemo, postaćemo prezauzeti sopstvenom spremnošću do te mere da ćemo zaboraviti na potrebe drugih. Dok čekamo, možemo aktivno učestvovati u pomaganju svetu koji pati. Uvek imajte na umu da će Isus, kad se vrati, reći svom narodu: "Hodite blagosloveni Oca Mojega; primite Carstvo koje vam je pripravljeno od postanja svijeta. Jer ogladnjih, i daste Mi da jedem; ožednjih, i napojiste Me; gost bijah i primiste Me; go bijah i odjenuste Me; bolestan bijah, i obidoste Me; u tamnici bijah, i dođoste k Meni." (Matej 25,34-36)

RAZMOTRITE

- Volontirajte mesec dana u lokalnom prihvatilištu za beskućnike.
- Napišite pismo prijatelju o svom putovanju sa Bogom, o tome kako vas On vodi i kako deluje u vašem životu.
- Osnujte narodnu kuhinju u svojoj crkvi koja bi mogla da nahrani one kojima je to potrebno.
- Uključite se u malu molitvenu grupu koja se jednom sedmično okuplja u nečijoj kući da bi se molila za ljude iz svoje sredine.
- Posetite neku bolnicu ili starački dom. Čitajte nešto tim ljudima ili igrajte društvene igre sa njima.
- Napišite kratak esej o značenju teksta iz Jevanđelja po Mateju 25. i šta se nadate da će Car reći vama kad se vrati.
- Odgovorite na sledeća pitanja, dok razmišljate kakav će biti Isusov drugi dolazak: Šta vidite? Šta čujete? Šta osećate? Podelite svoja razmišljanja o tome sa svojim drugom ili nekim drugim prijateljem.

POVEŽITE

3. Mojsijeva 19,18; Matej 10,42; 22,37-40; 25.

Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, 70. poglavlje, "Jednome od ove Moje najmanje braće".

Denis Smit, *40 Dana: Molitve i posvećenje – Priprema za Drugi dolazak*.

Serđo Tores, Maitland, Florida, SAD

Pouka 12

Od 13. do 19. decembra 2014.

Molitva, isceljenje i obnovljenje

»Ispovijedajte dakle jedan drugome grijeha, i molite se Bogu jedan za drugoga, da ozdravljate; jer neprestana molitva pravednoga mnogo može pomoći.«

(Jakov 5,16)

“U tišini svitanja klečim pred svojim Tvorcem. Izlizana podna staza. Umorna kolena i duša koja pati. Slane reke teku niz obraze, spuštajući se kao Nijagara na moj jastuk. Kada bi samo reči tekle tako. Možda slomljeno srce ubedljivije govori.”

U trenutku kad sam završila pisanje ove pesme Sunce je već obasjavalo jutarnje nebo. Obećani mir koji “prevazilazi svaki um” obuzeo je moje srce. Tog dana bilo mi je potrebno da tražim Božje lice u usrdnoj molitvi. Suočena sa okolnostima koje su pretile da me unište, našla sam utehu i snagu na koljenima. Neobično je kako ponekad morate biti slomljeni da biste bili isceljeni i obnovljeni. Danski teolog iz devetnaestog veka, Soren Kjerkegor, pisao je da “svrha molitve nije da utiče na Boga, već da menja prirodu onoga ko se moli.”¹ Tražeći Boga, u svoje ime ili u ime druge osobe, neizbežno se menjamo. Sila nam je na raspolaganju. Ali, Bog mora biti u središtu naše molitve.

Čip Ingram /Chip Ingram/ tvrdi da kada “držimo sve konce u svojim rukama, mi zasnivamo svoju molitvu na svojoj situaciji i svojim potrebama. Ali kada sagledamo svoju nedostojnost u svetlu Božje svetosti i sile, usredsređujemo se na Njegov plan i Njegov karakter... Tada svoje molitve zasnivamo na tome ko je On”²

Mi smo nestalni, ali Bog je postojan.

Molitva zasnovana na svesti o tome ko je Bog “mnogo može pomoći”. Mi smo nestalni, ali Bog je postojan. Mi smo slabi, ali Njegova snaga je neograničena. Mi smo ograničeni, ali Bog je neuporedivo veći nego što uopšte možemo zamisliti. Kada shvatimo da je Bog taj kome služimo, naše molitve oživljavaju i vreme provedeno na koljenima postaje redovno, željeno iskustvo.

Jasno nam je da okolnosti ne mogu preopteretiti Nosioca tereta, da naše potrebe nisu jedine molbe koje treba da silaze sa naših usana, jer je posredovanje isto tako važno. Jasno nam je da je biti iskren sa Bogom bolje od uzvišenih reči i stereotipnih fraza, da je ponekad u redu kada nas reči iznevere, jer Sveti Duh tumači uzdisaje naše duše i iznosi ih na način prihvatljiv pred Bogom. Shvatanje te čudesne istine o molitvi navodi nas da preduzmemo taj korak ka isceljenju i obnovljenju. Moliti se sa takvim razumevanjem zacrtava naš pravac i održava nas na putu. Celovitost koju doživljavamo kada Sveti Duh počne da nas popravlja i oživljava ne može se iskazati rečima. Ohrabrujem vas da započnete ili da iznova krenete na to putovanje, upravo odatle gde se nalazite. Sada. Danas.

Nadja Velington, Kingston, Jamajka, Zapadnoindijska ostrva

1. Søren Kierkegaard Quotes, http://www.goodreads.com/author/quotes/6172.S_ren_Kierkegaard.
2. Chip Ingram, *Good to Great in God's Eyes* (Grand Rapids, Mich.: Baker Books, 2007), p. 104.

U MOLITVI JE SILA

DOKAZ (Jakov 5,14.15)

Ne

Pre nekoliko godina jednom od crkvenih starešina otkriven je rak. S obzirom da mu se stanje brzo pogoršavalo, jedan poznati pastor zajedno sa ostalim pastorima i starešinama posetio ga je i izvršio pomazanje kao što je opisano u Bibliji. Kanije, kada je čovek otišao na dalja ispitivanja, nije pronađen ni trag bolesti.

Jakov nas uči da možemo očekivati da primimo fizičko isceljenje od svog nebeskog Oca, kad verujemo u Božju reč i činimo ono što ona nalaže. "Boluje li ko među vama, neka dozove starješine crkvene, te neka čitaju molitvu nad njim, i neka ga pomažu uljem u ime Gospodnje." (Jakov 5,14) Grčka reč *proseuchomai* znači moliti se i posredovati kod Gospoda zamenjujući svoje želje Njegovim željama, dok nam On uračunava veru.¹ U vreme bolesti neće biti delotvorna hladna i formalna molitva već usrdna molitva vere. Velika stvar za koju bi trebalo da molimo Boga za sebe i druge u vreme bolesti je oprostjenje greha.

Grčka reč *iaomai* znači izlečiti ili isceliti.² Ona ukazuje na lečenje bolesti kao u slučaju starešine iz moje crkve koji je bio isceljen kada je upućena molitva za njega. Međutim, to isceljenje ne mora biti fizičko. Molitva vere može izdejstvovati i oslobođenje od posledica greha. Koliko god umrljan grehom može biti vaš život, molitva pravedne osobe može nas izbaviti od svake nepravde.

Potpuna zavisnost od Boga ima suštinsku važnost.

Ponekad nam je teško da poverujemo da Bog još uvek isceljuje. Pitamo se zašto On dozvoljava da naši prijatelji i članovi porodice pate. Iako On uvek ne odgovara na naša pitanja, znamo da potpuna zavisnost od Njega ima suštinsku važnost. "Kada se boriš sa sumnjom, to nije trenutak u kome treba da izbegavaš Hrista ili da se stidiš svoje borbe. Nikada nećeš uvećati svoju veru time što se odvajaš od Isusa! On želi da ti pomogne da veruješ. Ne samo da može da zadovolji tvoju potrebu, već može i da ti da veru – da te uveri da će se brinuti za tebe, kada se osloniš na Njega."³

ODGOVORITE

1. Zašto tekst iz Jakovljeve poslanice 5,15. kaže da će gresi koje je možda počinio neko ko je bolestan biti oprosteni?
2. Da li vi verujete da Bog i danas još uvek isceljuje? Zašto ili zašto ne?
3. Koliko ste ubeđeni u to da molitva ima isceliteljsku moć?

Keri Grant, Sent Tomas, Jamajka, Zapadnoindijska ostrva

1. Bibleapps.com, s. v. "Proseuchomai", <http://bibleapps.com/greek/4336.htm> 2.

2. BibleSuite.com, s. v. "iaomai", <http://biblesuite.com/greek/2390.htm>.

3. Henry T. Blackaby and Richard Blackaby, *Experiencing God, Day by Day*, (Nashville, Tenn.: B&H Publishing, 1998, 2006) p. 111.

Najvažnije hrišćansko oruđe (Jakov 5,13)

Očigledno je da nam, kao hrišćanima, neće uvek cvetati ruže. Suočavaćemo se sa izazovima, jer živimo u nesavršenom svetu. Međutim, Bog nam je dao oruđe koje može da nam pomogne – molitvu i hvalu. On nas ohrabruje da Mu sve iznosimo u molitvi bez prestanka (1. Solunjanima 5,18). Kad nam sve ide dobro u životu nemojmo zaboraviti da treba da slavimo Njegovo ime i pevamo Mu pesme hvale (Psalam 47,7), jer svaki blagoslov i svaki savršeni dar dolazi od Boga (Jakov 1,17).

Molitva za bolesne (Jakov 5,14.15)

S obzirom da živimo u grešnom svetu, suočavaćemo se sa bolestima i invalidnošću. Bog, preko svog Svetog Duha, vodi lekare da bi mogli da izleče mnoge bolesti. Međutim, ima trenutaka kada samo intervencija Velikog Leka- ra može dovesti do isceljenja i obnovljenja. Jakov nas savetuje da pozovemo starešine da se mole za bolesne i da ih pomažu uljem za isceljenje u ime Gospodnje (Jakov 5:14). Starešine crkve treba da budu pravedne pred Bogom da bi, kada se njihove molitve uzdignu u sili, On čuo i odgovorio na njih. Važno je da oni koji se mole veruju da Bog može da učini za nas više nego što možemo i da zamislimo (Efescima 3:20). Tako nam je obećano oprostjenje greha čak i ako ne nastupi fizičko izlečenje.

Isceljenje duše (Matej 13,15; Jakov 5,16)

Ponekad ne želimo da čujemo šta Bog želi ima da nam kaže, jer više volimo da živimo onako kako mi smatramo za dobro. (Zaharija 7,11) Ipak, moramo razumeti da načela po kojima nam je Bog dao da živimo u suštini predstavljaju ono što je najbolje za nas. Prema tome, ako odlučimo da ne živimo po tim principima, ne možemo očekivati da ćemo primiti mir, isceljenje, ili bilo koji od ostalih Božjih blagoslova. Kada imamo mir, mi smo srećni. Tuga, međutim, crpe našu snagu (Priče Solomunove 17,22). Pošto želi da nas uništi, sotona neumorno radi na tome da nas odvoji od Boga. Moramo odlučiti da dopustimo da budemo isceljeni obitavanjem Svetog Duha u nama. To će nam pomoći da budemo i fizički zdraviji. Volimo Gospoda svim srcem. Volimo svoje bližnje kao sebe same. Izvinimo se onima kojima smo učinili nešto nažao i oprostimo onima koji su nama učinili nažao. Molimo se za jedinstvo. Ako gajimo bilo kakvo zlo u svom srcu, Bog neće čuti naše molitve (Psalam 66,18). "Molitva pravednoga mnogo može pomoći." (Jakov 5,16) Pravednost je, dakle, od suštinske važnosti.

Uzor molitve (1. O carevima 18,30-46; Jakov 5,17.18)

Ilija je bio običan čovek koji je verovao da molitva ima silu da obrati srca ljudi Bogu. Molio se i u javnosti i nasamo. U jednoj od svojih javnih molitava, pozvao je ljude da priđu. Želeo je da oni budu svedoci sile molitve i odaju slavu Bogu. Obnovivši oltar pokazao je svoju veru i želju da ispravi sve što bi moglo da spreči Boga da usliši njegovu molitvu. Obnovljenje oltara predstavljalo je i jedinstvo između Severnog i Južnog izrailjskog carstva.

Vreme i mesto koje je Ilija izabrao za svoju molitvu bilo je simbol njegove želje da živi u skladu sa posebnim Božjim naredbama. "Oslanjanje i računanje na Boga kao na velikog 'Ja sam', večnog, nepromenljivog i nezavisnog Boga univerzuma sa kojim je sve moguće", potvrđuje da je Ilija bio čovek vere.¹ Kada je Božji narod video odgovor na Ilijinu molitvu, pao je na zemlju i povikao: "Gospod je Bog; Gospod je Bog!" (1. O carevima 18,39)

**Božje ime se
proslavlja
našim istrajnim
molitvama.**

Bog je obećao Iliji da će poslati kišu (1. O carevima 18,1), ali proroka to nije sprečilo da tu potrebu iznese u molitvi. Njegova vera je naglašena time što je uporno slao svog slugu da gleda ima li na horizontu kišnih oblaka. Božje ime se proslavlja našim istrajnim molitvama. Kada Mu priznajemo svoje grehe, kada se ujedinito međusobno i živimo u skladu sa Njegovom rečju, On će nam oprostiti, isceliti nas i obnoviti.

Obnovljenje i oprostjenje (Jakov 5,19.20)

Tekst u Jakovljevoj poslanici 5,19.20. kaže da treba da izvršimo značajnu ulogu u dovođenju drugih ljudi Bogu. One među nama koji su pali moramo ohrabrivati da traže oprostaj od Boga. Na taj način saradujemo sa Njim u spašavanju duša.

"Nit koja Jakovljevu poslanicu povezuje u jednu celinu je njegova nežna briga za večno dobro njegove voljene braće."²

ODGOVORITE

1. Kako ste doživeli delovanje molitve? Na koji način ohrabrujete druge da imaju aktivan molitveni život?
2. Razmišljajte o svom odnosu da ostalim vernicima u vašoj crkvi. Šta činite da biste im pomogli da ostanu sa Bogom?

Dajan L. R. Bejli, Kingston, Jamajka, Zapadnoindijska ostrva

1. "The Prayers of Elijah," <https://bible.org/seriespage/prayers-elijah-1-kings-1830-46>.

2. *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, p. 542.

“Nebeska bića zadužena su da odgovaraju na molitve onih koji nesebično rade u korist Božjeg dela. Anđeli koji zauzimaju najviša mesta u nebeskim dvorovima zaduženi su za uslišenje molitava koje su uzdižu ka Bogu, a koje se tiču unapređenja Božjeg dela. Svaki anđeo je postavljen da obavlja određenu dužnost i nije mu dopušteno da je napusti da bi prešao na neko drugo mesto.”¹

Mnogi mladi tragaju za duhovnim i fizičkim isceljenjem, ali, čak i posle usrdnih molitava, još uvek ne vide nikakav rezultat. Međutim, moramo shvatiti da naročito onda kad se molimo za fizičko isceljenje, moramo tražiti i duhovno obnovenje. “Oduzeti je u Hristu našao isceljenje i duše i tela. Njemu je bilo potrebno zdravlje duše da bi mogao da ceni zdravlje tela. Hristos je morao da da zdravlje umu i očisti dušu od greha pre nego što je mogao da izleči telesnu bolest. Ova pouka ne sme se zanemariti. Danas ima hiljade onih koji pate od telesnih bolesti koji, kao i oduzeti, čeznu za veću ‘oprošteni su ti gresi.’”²

“Bog zna kraj od početka.”

Kada se molite za izlecenje nekoga ko ima neku fizičku bolest, molite se da ta osoba ostvari i pobedu nad grehom. Bog je isto tako spreman da obnovi zdravlje bolesnima danas kao i kad je Sveti Duh progovorio preko Davida u Psalmu 107,19.20.

“Svaki javni greh treba javno priznati. Zlo naneseo blišnjem treba priznati baš onome kome je naneseo...”

Kada se isprave nepravde, onda u tihoj veri potrebe bolesnih možemo da iznesemo pred Gospoda, kao što nam Njegov Duh pokazuje.”³

“Bog zna kraj od početka. On poznaje srca svih ljudi. On čita svaku tajnu duše. On zna da li će oni za koje se molimo moći ili neće moći da izdrže iskušenja koja bi došla na njih kada bi duže živeli. On zna da li bi njihov život bio blagoslov ili zamka za njih i za svet. To je jedan od razloga zašto treba, kada iznosimo naše molitve, ozbiljno da kažemo: ‘Ne moja volja, nego tvoja.’” (Luka 22:42)⁴

1. Zašto, po vašem mišljenju, Bog neke ljude izleči, a druge ne?
2. Da li je moguće da i neko ko ne veruje bude izlečen? Zašto ili zašto ne?

Taniša N. Robinson, Sent Ketrin, Jamajka, Zapadnoindijska ostrva

1. Ellen G. White, *Christ Triumphant*, p. 368.
 2. Elen Vajt, *U potrazi za boljim životom*, str. 77 orig.
 3. Isto, str. 229 orig.
 4. Isto, str. 230 orig.

OSTVARITI POTPUNO IZLEČENJE

PRIMENA (Jakov 1,6, 7; 5,13-18; 3. Jovanova 1,2)

Sr

U svetu koji je iskvaren grehom isceljenje i obnovljenje od presudnog su značaja za život. Isceljenje i obnovljenje kojima Bog želi da nas blagoslovi nije samo fizičko već i duhovno. Tekst u Jakovljevoj poslanici 5,13-18. ističe tri stvari koje možemo učiniti da bismo dobili te blagoslove:

Pozovite crkvene starešine da se mole. Takva molitva je simbol brige i želje crkve da se zauzme za svoje vernike kada je neki od njih bolestan ili prolazi kroz neke druge teškoće. Starešine su deo duhovnog vođstva crkve čija je dužnost da usmerava i posreduje za vernike. Njihov rad nipošto ne umanjuje važnost lične molitve, niti silu koju bilo koji vernik Crkve ima kada je povezan sa Bogom. Umesto toga, njihov rad podržava vrednost jedinstva unutar Crkve, jer Isus je obećao da će jedinstvo među Njegovim narodom osloboditi silu koja je potrebna za ispunjenje molitava.

Molite se u veri. Mi treba da se oslanjamo jedino na Boga. Potrebno je da verujemo u Njega da bi naše molitve bile delotvorne. Vera je uzdanje da će Bog čuti naše molitve, i ako ne znamo kako, kada ili gde.

Priznajte svoje grehe. Biblija kaže da usrdna molitva pravednika ima veliku silu i dovodi do čudesnih rezultata (Jakov 5,16). Da bismo bili pravedni, moramo primiti oprostjenje od Boga, a da bismo primili to oprostjenje, moramo priznati svoje grehe i oprostiti onima koji su se ogrešili o nas (Matej 6:12).

Povezanost između greha i bolesti ogleđa se u tome što krivica koju greh izaziva može izazvati bolest. Možda lek obećan u Poslanici apostola Jakova 5,16. izgleda kao da obuhvata i fizičko i duhovno isceljenje. Mi treba da se molimo kao pokajani grešnici tražeći potpuno duhovno i fizičko isceljenje u svom životu.

Umesto da zauzmemo negativan stav prema teškoćama i bolestima, apostol Jakov nas ohrabruje da se zaposlimo činjenjem dobrih dela i da uspostavimo isceljujući odnos između Boga i naše braće i sestara.

**Mi treba da se molimo
kao pokajani grešnici
tražeći potpuno
duhovno i fizičko
isceljenje u svom životu.**

ODGOVORITE

1. Imate li mogućnosti da pozovete starešine svoje crkve da se pomole za vas kada ste bolesni ili u krizi? Objasnite.
2. Kako razumete izraz "potpuno duhovno i fizičko isceljenje"?

Feleisha Sims, Kingston, Jamajka, Zapadnoindijska ostrva

MOLITVA, ISCELJENJE, OPROŠTENJE I OBNOVLJENJE – U ZAJEDNICI LJUBAVI

MIŠLJENJE (Jakov 5,13-20)

Tema koja se stalno ponavlja u pouci za ovu sedmicu jeste ona o zajedništvu – o ljubavi i zajedničkom radu braće i sestara u Hristu. Kad se družimo jedni sa drugima, često se setimo triju bitnih stvari: (1) važnost molitve u vreme nevolje, (2) bez obzira kako se osećamo, nismo sami, jer je Bog uvek uz nas, spreman da nas isceli, i (3) On želi da se mi brinemo jedni za druge dok putujemo prema Nebu.

Ako odete na Jutjub portal /YouTube/ i potražite temu o životinjama koje se staraju o drugim životinjama.* naići ćete na video snimke životinja koje su "usvojile" i staraju se o mladuncima drugih vrsta koji su ostali bez roditelja. Mnogo možemo naučiti iz tih snimaka. Na primer, mnogo puta zanemarimo

U izgradnji zajednice ljubavi, važan sastojak je oproštenje...

priliku da nekome pomognemo zato što se ta osoba razlikuje od nas. Zapravo, često se trudimo da iskoristimo ljude koji se razlikuju od nas ili pomažemo nekome samo ako od toga imamo neke koristi. Međutim, gledati ljude onako kako ih Bog vidi, znači pokazati iskrenu ljubav prema svakome kome je potrebna naša pomoć. "Boluje li ko među vama, neka dozove starješine crkvene, te neka čitaju molitvu nad njim, i neka ga pomažu uljem u ime Gospodnje." (Jakov 5,14)

Još jedna tema koja se više puta ponavljala ove sedmice jeste molitva. Ohrabreni smo ne samo da budemo međusobno jedinstveni, već isto tako moramo biti i jedno sa Bogom. "Muči li se ko među vama, neka se moli Bogu." (Jakov 5,13)

U izgradnji zajednice ljubavi, važan sastojak je oproštenje, sposobnost da se oporavimo i prevaziđemo svoju povređenost. "Ispovijedajte, dakle, jedan drugome grijeha, i molite se Bogu jedan za drugoga, da ozdravljate." (Jakov 5,16)

ODGOVORITE

1. Koliko često se setite da "pevate psalme" kada vas Bog blagoslovi? Ili ste navikli da prihvatate blagoslove zdravo za gotovo?

2. Molitva je važan način za međusobno povezivanje među hrišćanima. Koliko je važna bila molitva u vašem svakodnevnom životu u smislu povezivanja sa drugim hrišćanima?

3. Da li se setite da se molite, čak i kad vam sve dobro ide? Zašto je važno setiti se da se molimo čak i tada?

4. Tekst u Poslanici apostola Jakova 5,19.20. podseća nas na važnost obnobljenja. Zbog čega većina između nas nije naročito raspoložena da podigne palog brata ili sestru u Hristu? Šta to govori o nama? Kako to utiče na našu hrišćansku zajednicu?

Migel Maloni Tompson, Panama Siti, Panama

* You Tube, "animals taking care of other animals".

ZAKLJUČAK

??.

RAZMOTRITE

- Pročitajte nekoliko stihova o molitvi koji su navedeni u biblijskom konkordansu. Koji vam od tih stihova najviše znači i zašto?
- Napišite akrostih za reč molitva, isceljenje, ili obnovljenje. (Naprimera: ako izaberete reč molitva, prvi stih vaše pesme počeo slovom "m", drugi slovom "o", treći slovom "l", itd, sve dok ne dospete do kraja reči.)
- Nacrtajte ili naslikajte neki triptih (umetničko delo koje se sastoji od tri dela) da biste dočarali molitvu, isceljenje i obnovljenje.
- Šetajte parkom i za to vreme molite se za ljude koje poznajete, a koji su bolesni ili se suočavaju sa nekim problemom. Zatim posmatrajte dela Stvoriteljevih ruku i pomislite kako je divno što je takvom Bogu toliko stalo do nas i što čezne da odgovori na naše molitve.
- Pozovite neke prijatelje k sebi u petak uveče da biste razgovarali o prilikama u kojima je Bog odgovorio na vaše molitve za isceljenje i obnovljenje.
- Otpevajte "Pravi prijatelj je Isus", himnu broj 312. iz pesmarice Hrišćanske himne.

POVEŽITE

Psalmi 55,17; 62,8; Matej 5,44; Luka 18,1; Filibljanima 4,6; 1. Petrova 4,7.

Ellen G. White, *Prayer*, chapter 2, "Our Need of Prayer," pp. 17-32.

Kurt Johnson, *Prayer Works*, Review and Herald© Publishing Association.

Angela Alfonsi, Njujork, SAD

Pouka 13

Od 20. do 26. decembra 2014.

Večno Jevandjelje

*»Odavna mi se javljaše Gospod. Ljubim te ljubavlju vječnom,
zato ti jednako činim milost.«*

(Jeremija 31,3)

Tom je odneo svoj novi brodić na obalu reke. Pažljivo ga je spustio u vodu i lagano otpustio uže. Kako je brodić glatko zaplovio! Sedeo je na suncu i dio se brodiću koji je napravio. Međutim, brodić je iznenada zahvatila snažna struja. Tom je pokušavao da ga izvuče na obalu, ali uže se prekinulo. Brodić je otplovio nizvodno. Dečak je trčao duž peščane obale što je brže mogao, ali uskoro je izgubio brodić iz vida. Celo popodne ga je tražio. Konačno, kada je postalo previše mračno i dalje nije mogao da ga traži, otišao je tužan kući.

Nekoliko dana kasnije, vraćajući se iz škole, Tom je zapazio brodić isti kao što je bio njegov u izlogu jedne prodavnice. Kada se približio mogao je da vidi, bio je potpuno siguran, da je to njegov brodić! Požurio je poslovođi prodavnice: "Gospodine, taj brodić u vašem izlogu je moj! Ja sam ga napravio!"

"Žao mi je, dečake, ako ga želiš, moraš da platiš za njega jedan dolar."

Tom je otrčao kući i ispričao sve svom ocu koji mu je rado dao novac. Kada je stigao u prodavnicu, Tom je požurio do tezge. "Izvolite novac za moj brodić." Napuštajući prodavnicu, Tom je grlio svoj brod govoreći: "Sada si dvostruko moj. Prvo sam te načinio, a sada sam te kupio."

Slično slučaju sa tim brodićem, Bog je stvorio nas, a zatim nas je i kupio. Da, mi smo stvoreni prema Njegovom obličju, ali greh nas je odvojio od Boga, tako da je cena morala biti plaćena (1. Korinćanima, 6,20). Isus Hristos, Božji Sin, došao je "da nađe i spase što je izgubljeno". (Luka 19,10) Na krstu na Golgoti On je preuzeo kaznu koju mi zaslužujemo. Platilo je cenu za naš greh time što je umro za nas. Danas On nudi oprostjenje i večni život svima koji Ga prihvate za svog Spasitelja.

**Bog nam nudi
taj savršeni dar.
Možemo ga
slobodno uzeti.**

Ove sedmice proučavaćemo o Večnom Jevanđelju – spasenju verom. Dok to budemo činili, molimo se i tražimo od Boga pomoć da jasno razumemo šta to Jevanđelje predstavlja i šta znači da bismo tu radosnu vest mogli da delimo drugima. Bog nam nudi taj savršeni dar. Možemo ga slobodno uzeti. "Ispitajte i vidite kako je dobar Gospod; blago čovjeku koji se uzda u Nj." (Psalam 34,8)

Deandrea Smit-Ričards, Trelovni, Jamajka, Zapadnoindijska ostrva

* *The Boy Who Lost His Boat*, Good News Publishers, Westchester, IL., <http://www.sermonillustrations.com/a-z/r/redemption.htm>.

Problem neznanja (Dela apostolska 17,28)

Da li vam je poznat izraz: "Svi treba da čuju za Isusa"? Otkako su Adam i Eva pali u greh, sotona neumorno radi na tome da iz ljudske svesti izbriše znanje o Bogu. On više od svega želi da uzurpira Božje mesto u našem životu pošto zna da je naše postojanje u Bogu "jer kroz njega živimo, i mičemo se, i jesmo" (Dela apostolska 17,28) On zna da ako uspe da ukloni znanje o Bogu iz naše svesti, onda će uništiti i Božje obličje u čovečanstvu i gurnuće ljudski rod u stanje propadanja koje se ne može popraviti.

Ljudi koji nemaju spasonosno znanje o Bogu osuđeni su da zauvek nestanu. Tekst u Knjizi proroka Osije 4,6. glasi: "Izgibe moj narod, jer je bez znanja."

U istini ima utehe i mira...

Pošto je razumeo važnost i nadmoćnost tog znanja nad svakim drugim znanjem, prorok Jeremija upozorava: "Mudri da se ne hvali mudrošću svojom, ni jaki da se ne hvali snagom svojom, ni bogati da se ne hvali bogatstvom svojim. Nego ko se hvali, neka se hvali tijekom što razumije i poznaje Mene da sam Ja Gospod koji činim milost i sud i pravdu na Zemlji, jer Mi je to milo, govori Gospod." (9,23.24)

Od kakvog je, onda, značaja znanje o Bogu? Zbog čega je tako neophodno da svaki čovek stekne to znanje? Zato što u Njemu živimo, i mičemo se i jesmo (Dela apostolska 17,28). Zato što se spasenje nalazi jedino u Isusu (Dela apostolska 4,12). Zato što je On Put, Istina i Život (Jovan 14,6; 1. Jovanova 5,12). Zato što je On Izvor mudrosti (Jakov1,5). Svakom od nas je sve to potrebno, inače ne možemo da postojimo. Da, svako treba da čuje za Isusa.

Znanje o Bogu nas oslobađa (Jovan 8,32)

"I poznaćete istinu, i istina će vas izbaviti." (Jovan 8,32). Jevanđelje ima ogroman značaj za naš život, jer nas oprema znanjem o Bogu – o tome ko je On, šta očekuje od nas, o Njegovoj ljubavi prema palom čoveku i o Njegovoj volji za nas. "Jer je ovo volja Božija, svetost vasa." (1. Solunjanima 4,3)

Mnoge "istine koje se tiču verovanja o Jehovi bile su pomračene jevrejskim izmišljotinama. Ljudski um bio je zaslepljen i veo je prekrivao njihova srca dok su čitali [Stari zavet]... Isus je došao da ih oslobodi. On je izjavio da je Njegova misija da propoveda, 'zarobljenima da će se otpustiti!.. Onima koji su prihvatili istinu obećao je slobodu..."¹

Upoznati Boga znači upoznati mir; bez Boga nema mira (Jovan 10,10)

U istini ima utehe i mira, ali nikakav stvarni mir ni uteha ne mogu se naći u zabludi. Preko lažnih teorija i običaja sotona zadobija prevlast nad ljudskim umom. Upućujući ljude na pogrešne standarde, on deformiše njihov karakter.

“Lupež ne dolazi ni za što drugo nego da ukrade i ubije i pogubi; Ja dođoh da imaju život i izobilje (u izobilju).” (Jovan 10,10)

Život “obuhvata fizičku, intelektualnu i duhovnu komponentu. Fizički život smatra se potpunim u telu koje je puno energije i savršenog zdravlja. Isusova čuda fizičkog isceljenja pružala su fizički život u izobilju onima čije su životne snage bile u opadanju. Međutim, fizičko obnovljenje nipošto nije predstavljalo potpuno ispunjenje Isusove misije. Čovek ima i intelektualni i duhovni život, koji takođe treba da budu oživljeni i izobilni jer, ‘čovjek ne živi o samom hljebu nego o svemu što izlazi iz usta Gospodnjih’. (5. Mojsijeva 8,3) Koliko god da su fizički i intelektualni vid dobro zaokruženog života važni, život nije sasvim kompletan ukoliko nije razvijena njegova duhovna priroda.”²

Ustani i svetli (Isaija 60,1)

“Ustani, svijetli se, jer dođe svjetlost tvoja, i slava Gospodnja obasja te. Jer, gle, mrak će pokriti zemlju i tama narode” (Isaija 60,1.2)

“I vidjeh drugoga anđela gdje leti posred neba, koji imaše vječno Jevanđelje da objavi onima koji žive na zemlji, i svakome plemenu i jeziku i koljenu i narodu. I govoraše velikijem glasom: Bojte se Boga i podajte Mu slavu, jer dođe čas suda Njegova; i poklonite se Onome koji je stvorio nebo i Zemlju i more i izvore vodene.” (Otkrivenje 14,6.7) “I propovijediće se ovo Jevanđelje o Carstvu po svemu svijetu za svjedočanstvo svijem narodima. I tada će doći posljedak.” (Matej 24,14)

Svako treba da čuje za Isusa. Ipak, milioni su bez spasonosnog znanja o Njemu i Njegovom Ocu. To pokazuje značaj Jevanđelja u našem životu i životu drugih.

ODGOVORITE

Ako ste svesni značaja koje Jevanđelje ima u vašem životu, šta možete učiniti da pomognete ljudima u svojoj okolini da i oni steknu spasonosno znanje o Bogu?

Džon Miks, Mandevil, Jamajka, Zapadnoindijska ostrva

1. *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 5, p. 990.

2. Isto, str. 1005.

“Nama je nemoguće da sami izbegnemo ponor greha u koji smo upali. Mi ne možemo da izmenimo svoja zla srca. ‘Ko će čisto izvaditi iz nečista? Niko.’ ‘Tjelesno mudrovanje neprijateljstvo je Bogu, jer se ne pokorava zakonu Božijemu niti može.’ (O Jovu 14,4; Rimljanima 8,7) Obrazovanje, kultura, vežbanje volje, ljudski napor deluju u svojoj oblasti, ali ovde ostaju bespomoćni. Oni mogu da izgrade spoljašnji oblik ispravnog ponašanja, ali ne mogu da izmene srce, ne mogu da pročiste vrela života... Mora da postoji sila koja deluje iznutra, novi život odozgo, da bi ljudi mogli da se promene od greha ka svetosti. Ta sila je Hristos. Samo Njegova blagodat može da oživi zamrle sposobnosti duše i privuče je Bogu, svetosti.

Spasitelj je rekao: ‘Ako se ko nanovo ne rodi’, ako ne dobije novo srce, nove želje, nove namere, pobude koje vode novom životu, ‘ne može vidjeti carstva Božijega.’ (Jovan 3,3) Misao o potrebi razvijanja dobra, koje postoji u čovekovoj prirodi, predstavlja sudbonosnu obmanu. ‘Tjelesni čovjek ne razumije šta je od Duha Božijega; jer mu se čini ludost i ne može da razumije, jer treba duhovno da se razgleda.’ ‘Ne čudi se što ti rekoh: Valja vam se nanovo roditi.’ (1. Korinćanima 2,14; Jovan 3,7).

O Hristu stoji napisano: ‘U Njoj bješe život, i život bješe vidjelo ljudima; jedino ime ‘pod nebom dano ljudima kojijem bismo se mi mogli spasti.’ (Jovan 1,4; Dela apostolska 4,12)¹

“Mnogi izjavljaju da služe Bogu, ali se oslanjaju na sopstvene napore da održe Njegov zakon, da oblikuju pravi karakter i obezbede spasenje. Njihova srca nisu pokrenuta dubokim doživljajem Hristove ljubavi, ali izvršavaju dužnosti hrišćanskog života, kao da je to sve što Bog očekuje od njih da bi zadobili Nebo. Takva religija nema nikakvu vrednost.”²

ODGOVORITE

1. Kako nam Jakovljevi san o anđelima koji se uspinju i spuštaju lestvama pomaže da bolje shvatimo Hristovu žrtvu (1. Mojsijeva 28,10-17)?
2. Na koji način nam objavljivanje čudesne vesti o Isusu pomaže da obogatimo svoj lični hrišćanski život?

Renor Kleghorn, Trelovni, Jamajka, Zapadnoindijska ostrva

1. Elen G. Vajt, *Put Hristu*, str. 18.19. orig.

2. Isto, str. 44. orig.

TO POČINJE NA NEBU, A ZAVRŠAVA SE U PAKLU

DOKAZ (Otkrivenje 20-22. poglavlja)

Ut

“Na starom jevrejskom reč koja je označavala prostornu udaljenost i pravac korišćena je i za vreme... Tako jevrejska reč olam znači ‘u velikoj daljini’. Ista reč olam koristila se i za vreme u dalekoj prošlosti ili dalekoj budućnosti... Ta reč je često prevedena kao ‘večno’ ili ‘zauvek’, ali je pogrešno shvatanje da ona označava neprekidan tok vremena koji se nikad ne završava. Za jevrejski um to je jednostavno nešto što je iza horizonta, veoma udaljeno vreme.”*

Biblija sadrži večno Jevanđelje – plan spasenja koji se proteže od 1. Mojsijeve do Otkrivenja. Ona beleži događaje iz dalekerazmišljanje o prošlosti, sadašnjosti i otkriva daleku budućnost. Jevanđelje koje je zapisano u 1. Mojsijevoj isto je kao i ono zapisano u Otkrivenju. Čitanje Biblije u celini otkriva nam potrebu za planom, sam plan i kako će se sve završiti.

“I postea rat na nebu. Mihajlo i anđeli njegovi udariše na aždaju, i bi se aždaja i anđeli njezini.” (Otkrivenje 12,7) Šta je izazvalo taj rat između Boga i Lucifera? Lucifer je težio da se uzdigne iznad Boga. Želeo je da bude jednak Stvoritelju (Isaija 14,12-14). Izazvao je Boga time što je prevario Adama i Evu – i tada je stupio na snagu plan spasenja (1. Mojsijeva 3).

**Postoji mnogo
toga čemu
se možemo
radovati.**

U dvadesetom i dvadeset prvom poglavlju Jovanovog Otkrivenja opisano je veliko finale, završetak svih ovih događaja. Sotona će se boriti, ali izgubiće i biće bačen u bezdan u kome će biti svezan hiljadu godina. Na kraju će se verni radovati. Oni će pevati pesmu koju znaju samo otkupljeni. “Blago čovjeku koji pretrpi napast; jer kad bude kušan primiće vijenac života, koji Bog obreče onima koji Ga ljube.” (Jakov 1,12) Lucifer će biti poražen. I posle svega, ipak, ima nade.

Postoji mnogo toga čemu se možemo radovati. Bog nas toliko voli da je poslao svog Sina na krst – na žrtveni oltar – za nas. Zato verujemo (Jovan 3,16)! Objavimo Jevanđelje do krajeva zemlje.

Kerolin Stivens, Falmout, Jamajka, Zapadnoindijska ostrva

* *Ancient Hebrew Word Meanings*, http://www.ancient-hebrew.org/27_eternity.html

“Zašto ja, Gospode? Šta sam ja to ikad učinio da bih zaslužio čak i jedno od zadovoljstava u kome uživam? Kaži mi, Gospode, šta sam ja to ikad učinio što je dostojno Tvoje ljubavi i dobrote koju si mi pokazao?”¹ To su pitanja koja svako od nas postavi u jednom trenutku u svom životu. Uveren sam da su neki od nas zbunjeni što nas Bog toliko voli. “Naš Bog je uzvišeni, veliki Bog”, reči su jedne dečije pesmice. “On je viši od solitera i spušta se dublje od podmorice. On je širi od svemira i premašuje moje najneobičnije snove.”² Bog je svoju ljubav prema nama pokazao prilikom stvaranja i nastavlja to da čini do današnjeg dana. Njegov plan spasenja otkriva tu ljubav. Zato, kad primimo ljubav od Boga, treba i da je podelimo sa drugima. Kako možemo pokazati jedni drugima da su Božja i naša ljubav stvarne? U nastavku se nalazi nekoliko praktičnih koraka:

Pristupimo svojim ovozemaljskim vezama sa ljubavlju i verom.

Budite svesni da Bog pokazuje ljubav. Samo zahvaljujući Njegovoj ljubavi prema nama, mi smo još uvek ovde i imamo nadu. Bog nas toliko voli da je dao svog Sina da umre za nas (Jovan 3,16).

Volite jedni druge kao što nas Bog voli. Čitajte Jevanđelje po Jovanu 15,12. Kome je mnogo dato od njega će se mnogo i tražiti. Pošto nam je Bog darovao svoju ljubav, i mi treba da delimo Božju ljubav sa drugima.

Objavljujte Dobru vest. Spasenje je Dobra vest, zar ne? Stoga, idite i objavljujte je (Matej 28,19.20)!

Pristupimo svojim ovozemaljskim vezama sa ljubavlju i verom. Verujmo da će nam Bog pomoći da razvijemo rod Duha (Galatima 5,22.23). Molimo se da nam On da strpljenje koje nam je potrebno da bismo izdržali životne teškoće i probe. Sotona je uvek spreman da nas napadne u nameri da podrije našu želju da objavljujemo Radosnu vest. Ipak, uprkos tome, moramo imati žarku želju da svima govorimo o Božjoj ljubavi.

ODGOVORITE

1. Čitajte Jevanđelje po Luki 6,27.28. Kako vam saznanje da vas Isus voli uprkos vašim gresima olakšava da volite svoje neprijatelje?
2. Kako saznanje da je Isus umro za vas utiče na vaš život?

Kiron Vitaker, Ada, Oklahoma, SAD

1. Songlyrics.com, <http://www.songlyrics.com/kris-kristofferson-ray-price-willie-nelson/why-me-lyrics/>.

2. Invubu.com, http://www.invubu.com/lyrics/show/Vineyard_Kids/Great_Big_God.html.

25. decembar 2014.

“DRAGO MI JE ŠTO JE SPASENJE BESPLATNO..”

MIŠLJENJE (Rimljanima 3,20; Efescima 2,8.9)

Če

Moramo biti svesni svoje potrebe za spasenjem od greha i rđavih navika, prihvatiti Isusa Hrista kao svoju Zamenu i božanskog Iscelitelja, i sa zahvalnošću, uz pomoć Svetog Duha, usvojiti navike koje vode u život. Ipak, mnogi na sve to gledaju kao na najstrašnji legalizam. Problem je u tome što legalisti veruju da svoje spasenje moraju da zasluže držanjem Božjeg zakona. Međutim, Biblija nas uči da se spasavamo jedino Božjom blagodaću životom, smrću i vaskrsenjem Isusa Hrista. Ne možemo učiniti ništa da bismo zaslužili spasenje. Isus se izborio za naše spasenje i daje nam ga kao dar kada Ga prihvatimo za svog Spasitelja.

Ponekad nam se upućuje optužba da smo legalisti, jer verujemo u važnost držanja Deset zapovesti. Mi ne držimo zapovesti da bismo bili spaseni (Rimljanima 3,20). Umesto toga, verujemo da kad uđemo u živi odnos sa Isusom, onda želimo i da živimo u skladu sa načelima Njegovog carstva (2. Korinćanima 5,17). To je prirodan odgovor zahvalnog srca na Njegov dar spasenja. Mi ne zadobijamo nikakve poene zato što to činimo (Efescima 2,8-10), već osećamo da nam to pomaže da živimo životom kakav je oduvek bio po Božjoj volji za nas.

U podnožju krsta svi smo jednaki. Niko nije veći od bilo koga drugog. Kada je greh ušao u svet, sebičnost je svima nama nametnula jedan potpuno drugačiji način života. Ali hvala Bogu na potpunom i besplatnom spasenju. Ono je dostupno svima, jer ga niko ne može steći novcem ni dobrim delima (Matej 19,23.24).

“Drago mi je što je spasenje besplatno,
bez cene ili troškova,
jer – da je od mene zavisilo da ga kupim,
moja duša bila bi izgubljena.”*

**U podnožju
krsta svi smo
jednaki.**

ODGOVORITE

1. Ako je spasenje besplatno, zašto je ljudima tako teško da ga prihvate?
2. Kakva je vaša uloga u planu spasenja?

Feloni Džonson, Dankans, Trelovni, Jamajka, Zapadnoindijska ostrva

“I’m glad salvation’s free/And without price or cost/For had it been for me to buy/
My soul must have been lost.”

Hymnlyrics.org, http://www.hymnlyrics.org/requests/im_glad_salvations_free.php .

ZAKLJUČAK

U posljednjoj pouci za ovo tromesečje, usredsredili smo se na osnovno pitanje u vezi sa “Večnim Jevanđeljem”, a to je spasenje verom, učenje koje se proteže kroz celu Bibliju, uključujući i Jakovljevu poslanicu. Osnovna misao koju treba imati na umu je da Biblija ne protivreči sama sebi, naročito ne u vezi sa nečim tako temeljnim kao što je spasenje. Završavajući tromesečje sa osvrtom na to kako se Jevanđelje pojavljuje u Bibliji, sagledali smo kako se Jakovljeva poslanica uklapa u širu sliku Božjeg plana spasenja.

RAZMOTRITE

- Pročitajte tekst za pamćenje za ovu sedmicu (Jeremija 31,3) iz nekoliko različitih prevoda Biblije. Svaki put zastanite da razmislite kako vam svaka verzija pomaže da bolje razumete značenje Božjeg večnog jevanđelja.
- Podelite Jevanđelje sa nekim koristeći reči kada, gde, zašto, kako i šta. Počnite priču sa tim kada ste u svom životu prihvatili Hrista za svog Spasitelja. Gde ste se nalazili duhovno i emotivno? Zašto ste odlučili da Ga sledite? Kako je odluka da Ga sledite uticala na vaš život? Šta se promenilo nabolje u vašem životu zahvaljujući toj odluci?
- Nacrtajte sebe iz razdoblja pre nego što ste prihvatili Hrista. Zatim, nacrtajte sebe nakon što ste Ga prihvatili. Koje upadljive razlike zapažate na tim dvema slikama?
- Organizujte Večeru Gospodnju za svoj subotnoškolski razred. Razgovarajte koji deo Jevanđelja predstavlja obred pranja nogu, a koji vino i hleb.
- Čitajte Jevanđelje po Jovanu 3,1-16. Kakva osećanja u vama budi Isusov razgovor sa Nikodimom? Ponovo pročitajte te stihove kao da ste vi Nikodim koji razgovara sa Isusom, svojim Spasiteljem.

POVEŽITE

Rimljanima 5,8; 1. Jovanova 4,9-12.

Čežnja vekova, “Nikodim”, str. 167-177. orig.

Jan Paulson, “Salvation by Faith”, at <https://adventistbiblicalresearch.org/sites/default/files/pdf/Salvation%20by%20Faith.pdf>.

Lin Bruer, Njujork, SAD

OKTOBAR

POGLED UPRAVLJEN GORE

Božji savršeni planovi

1. S Rimljanima 6,22.23 Potreba za reformom
2. Č Rimljanima 8,17. Božje sam dete
3. P Danilo 12,3. Nepogrešiva sigurnost
4. S Jevrejima 11,9.10. Božji savršeni planovi

Hristova ljubav uzdiže srca

5. N Jevrejima 5,8.9. Hristov život ponizne poslušnosti
6. P 2. O carevima 6,17. Služba anđela
7. U Jevrejima 4,15. Možemo pobediti kao Hristos
8. S Otkrivenje 3,18.19. Živo hrišćansko iskustvo
9. Č Efescima 4,12. Hristova ljubav uzdiže srca
10. P Jeremija 33,3. Nepoznato
11. S Psalam 119,105. Božja reč – tvoj vodič

Stajati uz načela

12. N Jovan 17,21. Hristos poziva na jedinstvo
13. P 1. Korinćanima 2,9. Pripremate li se za Nebo?
14. U Jevrejima 8,1.2. Hristos posreduje za nas
15. S Efescima 6,10. Božja ruka snaži
16. Č Jevrejima 13,20.21. Ostvarivanje Božje volje
17. P Rimljanima 8,38.39. Hristova se ljubav ne može izmeriti
18. S Psalam 119,97. Stajati uz načela

Hristos ima moć

19. N Danilo 8,14. Nauka o Svetinji
20. P Otkrivenje 22,2. Jest lišće sa drveta života
21. U Priče 4,18. Jedina svetlost
22. S Kološanima 2,10. Hristos ima moć
23. Č Isaija 43,1. Obećana pomoć
24. P 1. Petrova 1,7. Služenje Bogu počinje na Zemlji
25. S 1. Jovanova 1,3. Značenje zajednice sa Bogom

Svetli sjajnom svetlošću

26. N Titu 2,13. Nebo, hrišćanski cilj
27. P Jevrejima 13,5. Imamo blaženu nadu
28. U Jovan 10,29. Predaj se Bogu
29. S Filibljanima 4,13. Značenje hrišćanskog savršenstva
30. Č Malahija 3,17. Svetli sjajnom svetlošću
31. P Efescima 2,4.5. Na nas se izlila beskrajna ljubav

NOVEMBAR

SLIČNI HRISTU

Hristovo saučešće je bezgranično

1. S Matej 8,17. Hristovo saučešće je bezgranično

Opravdane duše hode u videlu

2. N Luka 2,52. Hristos je savršen Primer svima
3. P Kološanima 3,3,4. Isus nam je dao pravi primer karaktera
4. U 1. Jovanova 3,4. Pravi hrišćani poštuju Božji zakon
5. S Psalam 111,3. Kako možemo držati Božji zakon
6. Č Jevrejima 9,24. Pokajani grešnik prihvaćen u Hristu
7. P Rimljanima 3,25,26. Opravdane duše hode u videlu
8. S Jovan 15,8. Posvećeni verom i poslušnošću

Božji hram

9. N Priče 3,5. Životna istina
10. P Priče 3,13,17. Prava religija unapređuje zdravlje
11. U Osija 6,3. Uglačan do punog sjaja
12. S 2. Korinćanima 5,15. Božji hram
13. Č Jovan 12,36. Dokaz kome se nevernici ne mogu odupreti
14. P 1. Timotiju 6,17. Ne zanemarujmo porodično bogoslužjenje
15. S Psalam 103,13. Porodice treba da održavaju Božju dobrotu

Odražavati svetlost Sunca pravde

16. N Jovan 17,11. Budite jedno kao što su Hristos i Otac jedno
17. P Jovan 3,7. Naš put
18. U Dela 5,32. Odražavati svetlost Sunca pravde
19. S Malahija 3,16. Hvaljenje Boga ima neodoljivu snagu
20. Č Jevrejima 10,9. Isus je Prijatelj svakog ljudskog bića
21. P Titu 3,2. Podstičimo duh ljubavnosti
22. S Luka 14,13,14. Večna nagrada onima koji su radili

Karakter je sila

23. N 5. Mojsijeva 25,15. Strogo poštenje kao obeležje hrišćanina
24. P Jovan 20,21. Treba da odražavamo Hristovu ljubav
25. U Rimljanima 5,1,2. Karakter je sila
26. S 1. Timotiju 1,16. Isus nam je pokazao kako da živimo
27. Č Rimljanima 8,18. Vrednost bola
28. P Isaija 35,10. Oni koji se vraćaju na stare staze
29. S Psalam 34,15. Put koji vodi do zdravlja

Hrišćani treba da odražavaju nebesku svetlost

30. N Matej 15,14,15. Hrišćani treba da odražavaju nebesku svetlost

DECEMBAR MARANATA

Visoko merilo

1. P O Jovu 19,25.	Glas Pisma
2. U Otkrivenje 11,15.	On će večno vladati
3. S Otkrivenje 22,16.	Uzdignimo Isusa kao središte
4. Č Luka 21,26.	Božji sudovi na Zemlji
5. P 3. Mojsijeva 20,26.	Visoko merilo
6. S 2. Korinćanima 7,1.	Duhovni džin ili patuljak?

Priprema za ono što sledi

7. N Joilo 1,15.	Kriza je na pomolu
8. P Dela 20,20.	Učenje od kuće do kuće
9. U Filibljanima 2,15.	Karakter koji će svet prepoznati
10. S Matej 7,15.	Sve proveravajte
11. Č Psalam 69,32.	Svrstavanje u redove
12. P Sofonija 2,3.	Priprema za ono što sledi
13. S Matej 10,7,8.	Oslobođenje od fizičkih patnji

Vreme rešetanja

14. N Matej 24,23.	Iskvarena istina
15. P Matej 24,12.	Vreme rešetanja
16. U 2. Timotiju 2,19.	Zapečaćenje i pozni dažd
17. S 2. Korinćanima 6,2.	»U ovim časovima probe«
18. Č Juda 24 stih	Savršeno duhovno stanje je dostižno
19. P Otkrivenje 14,15.	Ko prima pečat?
20. S Danilo 12,1.	Vreme nevolje kakvo nije bilo

Dobrodošli u Božji grad

21. N Isaija 26,20.	U svetu, ali ne od sveta
22. P Isaija 49,25.	Božji narod oslobođen
23. U Matej 24,36.	Objavljivanje dana i časa Hristovog dolaska
24. S Isaija 26,19.	Sveopšte vaskrsenje pravednih
25. Č 1. Korinćanima 13,12.	Prepoznaćemo jedni druge
26. P Jeremija 31,16.17.	Porodice će ponovo biti zajedno
27. S Matej 15,23.24.	Dobrodošli u Božji grad

Besmrtno nasledstvo

28. N Otkrivenje 7,14.	Mislite o nebeskim vrednostima
29. P Priče 11,31.	Jedina uspomena na greh
30. U Kološanima 1,12.	Besmrtno nasledstvo
31. S Zaharija 13,6.	Najveća čast našeg Spasitelja

ČITANJE BIBLIJE I SPISA ELEN VAJT REDOM

OKTOBAR

- 1. PP 572-574
- 2. PP 575-577
- 3. PP 578-580
- 4. 1 Sam. 3, 4, 5
- 5. 1 Sam. 6, 7; PP 581
- 6. PP 582-584
- 7. PP 585-587
- 8. PP 588-590
- 9. PP 591-593
- 10. PP 594-596
- 11. PP 599-602
- 12. 1 Sam. 8, 9, 10
- 13. 1 Sam. 11, 12; PP 603
- 14. PP 604-606
- 15. PP 607-609
- 16. PP 610-612
- 17. PP 613-615
- 18. 1 Sam. 13; 14:1-46
- 19. PP 616-618
- 20. PP 621-623
- 21. PP 624-626
- 22. 1 Sam. 14:47-52; 15; PP 627
- 23. PP 628-630
- 24. PP 631-633
- 25. PP 634-636
- 26. 1 Sam. 16:1-13; PP 637
- 27. PP 638-642
- 28. 1 Sam. 16:14-23; 17
- 29. PP 643-645
- 30. PP 646-648
- 31. 1 Sam. 18, 19, 20

NOVEMBAR

- 1. 1 Sam. 21, 22
- 2. PP 649-651
- 3. PP 652-654
- 4. PP 655-657
- 5. PP 658, 659
- 6. 1 Sam. 23, 24; 25:1-10
- 7. 1 Sam. 25:11-44; 26
- 8. 1 Sam. 27, 28:1,2;
- 1. Dnev. 12:1-18
- 9. PP 660-662
- 10. PP 663-665
- 11. PP 666-668
- 12. PP 671-674
- 13. 1 Sam. 28:3-25; 31
- 14. 1. Dnev. 10; PP 675, 676
- 15. PP 679-681
- 16. PP 682-684
- 17. PP 685-687
- 18. PP 688, 689
- 19. 1 Sam. 29, 30
- 20. 2 Sam. 1; 1. Dnev. 12:19-22; PP 690
- 21. PP 691-693
- 22. PP 694-696
- 23. 2 Sam. 2, 3
- 24. 2 Sam. 4, 5; 1. Dnev. 11:1-14; 12:23-40
- 25. PP 697-699
- 26. PP 700-702
- 27. 2 Sam. 6, 7, 8
- 28. 2 Sam. 9, 10; 1. Dnev. 13
- 29. 1. Dnev. 14, 15, 16
- 30. 1. Dnev. 17, 18, 19, 20

DECEMBAR

- 1. PP 703-705
- 2. PP 706-708
- 3. PP 711-713
- 4. PP 714-716
- 5. 2 Sam. 11, 12
- 6. PP 717-719
- 7. PP 720-722
- 8. PP 723-726
- 9. 2 Sam. 13, 14
- 10. 2 Sam. 15, 16
- 11. 2 Sam. 17, 18
- 12. 2 Sam. 19
- 13. 1. Dnev. 11:15-47; PP 727
- 14. PP 728-730
- 15. PP 731-735
- 16. PP 736-739
- 17. PP 740-742
- 18. PP 743-745
- 19. 2 Sam. 20, 21, 22
- 20. 2 Sam. 23, 24
- 21. 1. Dnev. 21, 22
- 22. 1. Dnev. 28, 29
- 23. PP 746-748
- 24. PP 749-751
- 25. PP 752-755
- 26. 1. Dnev. 1, 2, 3
- 27. 1. Dnev. 4, 5
- 28. 1. Dnev. 6, 7
- 29. 1. Dnev. 8, 9
- 30. 1. Dnev. 23, 24
- 31. 1. Dnev. 25, 26, 27

* PP – Elen G. Vajt, *Stvaranje, patrijarški i proroci*

** Brojevi strana stavljeni su prema originalu knjige *Stvaranje, patrijarški i proroci* (brojeve stranica originala u našem izdanju knjige nalaze se na spoljnoj margini)

VEČERNJE BOGOSLUŽENJE U PORODICI

Oktobar

1. Psalam 79.
2. Psalam 80.
3. Psalam 81.
- 4.** Psalam 82.
5. Psalam 83.
6. Psalam 84.
7. Psalam 85.
8. Psalam 86.
9. Psalam 87.
10. Psalam 88
- 11.** Psalam 89,1-13.
12. Psalam 89,14-26.
13. Psalam 89,27-39.
14. Psalam 89,40-52.
15. Psalam 90.
16. Psalam 91.
17. Psalam 92.
- 18.** Psalam 93.
19. Psalam 94.
20. Psalam 95.
21. Psalam 96.
22. Psalam 97.
23. Psalam 98.
24. Psalam 99.
- 25.** Psalam 100.
26. Psalam 101.
27. Psalam 102,1-14.
28. Psalam 102,15-28.
29. Psalam 103.
30. Psalam 104,1-18.
31. Psalam 104,19-35.

Novembar

- 1.** Psalam 105,1-15.
2. Psalam 105,16-31.
3. Psalam 105,32-45.
4. Psalam 106,1-16.
5. Psalam 106,17-32.
6. Psalam 106,33-48.
7. Psalam 107,1-21.
- 8.** Psalam 107,22-43.
9. Psalam 108.
10. Psalam 109,1-16.
11. Psalam 109,17-31.
12. Psalam 110.
13. Psalam 111.
14. Psalam 112.
- 15.** Psalam 113.
16. Psalam 114.
17. Psalam 115.
18. Psalam 116.
19. Psalam 117.
20. Psalam 118,1-14.
21. Psalam 118,15-29.
- 22.** Psalam 119,1-14.
23. Psalam 119,15-29.
24. Psalam 119,30-43.
25. Psalam 119,44-56.
26. Psalam 119,57-90.
27. Psalam 119,91-117.
28. Psalam 119,118-143.
- 29.** Psalam 119,144-176.
30. Psalam 120.

Decembar

1. Psalam 121.
2. Psalam 122.
3. Psalam 123.
4. Psalam 124.
5. Psalam 125.
- 6.** Psalam 126.
7. Psalam 127.
8. Psalam 128.
9. Psalam 129.
10. Psalam 130.
11. Psalam 131.
12. Psalam 132.
- 13.** Psalam 133.
14. Psalam 134.
15. Psalam 135.
16. Psalam 136,1-13.
17. Psalam 136,15-26.
18. Psalam 137.
19. Psalam 138.
- 20.** Psalam 139.
21. Psalam 140.
22. Psalam 141.
23. Psalam 142.
24. Psalam 143.
25. Psalam 144.
26. Psalam 145.
- 27.** Psalam 146.
28. Psalam 147.
29. Psalam 148.
30. Psalam 149.
31. Psalam 150.

Predlažemo vernicima da ove tekstove čitaju u toku večernjeg bogoslužjenja u svojoj porodici.

POČETAK SUBOTE U OKTOBRU 2014. GODINE

MESTO	DATUM				
	3.	10.	17.	24.	31.
Kladovo, Negotin	18,08	17,55	17,43	17,32	17,22
Bor, Zaječar, Piroć , Strumica	18,10	17,57	17,45	17,34	17,24
Vršac , Paraćin, Niš , Leskovac, Vranje, Radoviš, Kavadarci, Đevđelija , Jagodina	18,12	17,59	17,47	17,36	17,26
Kikinda , Srpska Crnja, Alibunar, Kovin, Smederevo , Požarevac, Smederevska Palanka, Kruševac , Kumanovo , Veles	18,14	18,01	17,49	17,38	17,28
Senta, Bečej, Zrenjanin , Pančevo, Beograd , Arandelovac, Kragujevac , Kraljevo, Kosovska Mitrovica, Priština , Tetovo, Skoplje , Prilep, Bitolj	18,16	18,03	17,51	17,40	17,30
Subotica , Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Valjevo, Čačak, Novi Pazar, Đakovica, Prizren, Ohrid	18,18	18,05	17,53	17,42	17,32
Sombor , Bačka Palanka, Šid, Srem. Mitrovica, Bogatić, Šabac , Užice, Berane, Peć , Debar	18,20	18,07	17,55	17,44	17,34
Beli Manastir, Osijek , Dalj, Vukovar, Vinkovci, Bijeljina , Loznica, Pljevlja, Kolašin	18,22	18,09	17,57	17,46	17,36
Tuzla, Foča, Podgorica , Ulcinj	18,24	18,11	17,59	17,48	17,38
Podr. Slatina, Slavonska Požega, Slavonski Brod, Derвента, Doboj, Sarajevo , Bileća, Zelenika	18,26	18,13	18,01	17,50	17,40
Koprivnica, Bjelovar, Virovitica , Daruvar, Bos. Gradiška , Nova Gradiška, Zenica, Mostar , Trebinje, Dubrovnik	18,28	18,15	18,03	17,52	17,42
Murska Sobotica, Ormož , Čakovec, Varaždin , Prijedor, Banja Luka , Jajce, Metković, Pelješac, Mljet	18,30	18,17	18,05	17,54	17,44
Maribor , Livno, Hvar, Korčula, Ptuj , Krapina, Zagreb , Sisak, Drvar	18,32	18,19	18,07	17,56	17,46
Dravograd, Slovenj Gradec, Rogaška Slatina, Celje , Zidani Most, Karlovac, Slunj, Bihać, Knin, Split , Brač	18,34	18,21	18,09	17,58	17,48
Mežice, Gospić , Šibenik, Vis	18,36	18,23	18,11	18,00	17,50
Jesenice, Kranj, Ljubljana , Crikvenica, Krk, Rab, Pag, Zadar, Dugi Otok, Biograd na moru	18,38	18,25	18,13	18,02	17,52
Kranjska Gora, Postojna, Rijeka , Cres, Lošinj	18,40	18,27	18,15	18,04	17,54
Gorica, Koper, Rovinj, Pula	18,42	18,29	18,17	18,06	17,56

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U NOVEMBRU 2014. GODINE

MESTO	DATUM			
	7.	14.	21.	28.
Kladovo, Negotin	16,13	16,05	15,59	15,55
Vršac , Bor, Zaječar, Knjaževac, Pirot	16,15	16,07	16,01	15,57
Kikinda , Srpska Crnja, Alibunar, Požarevac, Niš	16,17	16,09	16,03	15,59
Subotica, Senta, Bečej, Zrenjanin , Pančevo, Kovin, Smederevo , Sm. Palanka, Jagodina, Paraćin, Kruševac , Leskovac, Vranje, Radoviš, Strumica	16,19	16,11	16,05	16,01
Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Beograd , Arandelovac, Kragujevac , Kumanovo, Kavadarci, Devđelija	16,21	16,13	16,07	16,03
Sombor , Bačka Palanka, Srem. Mitrovica, Bogatić, Šabac , Valjevo, Čačak, Kraljevo, Kosovska Mitrovica, Priština , Skoplje , Veles	16,23	16,15	16,09	16,05
Beli Manastir, Osijek , Vinkovci, Bijeljina , Loznica, Užice, Novi Pazar, Prizren, Tetovo, Prilep	16,25	16,17	16,11	16,07
Tuzla, Berane, Peć, Đakovica, Bitolj	16,27	16,19	16,13	16,09
Virovitica, Podr. Slatina, Slav. Požega, Sl. Brod, Derventa , Doboij, Pljevlja, Kolašin	16,29	16,21	16,15	16,11
Murska Sobot, Čakovec, Varaždin , Koprivnica, Bjelovar, Daruvar, Bos. Gradiška, Nova Gradiška, Zenica, Sarajevo , Foča, Podgorica	16,31	16,23	16,17	16,13
Maribor , Ormož, Ptuj , Banja Luka , Bileća, Bar, Ulcinj	16,33	16,25	16,19	16,15
Slovenj Gradec, Celje , Krapina, Zagreb , Sisak, Prijedor, Jajce, Mostar , Trebinje, Dubrovnik , Zelenika	16,35	16,27	16,21	16,17
Dravograd, Mežice, Rogaška Slatina, Zidani Most, Karlovac, Drvar, Livno, Metković, Pelješac, Mljet	16,37	16,29	16,23	16,19
Kranj, Ljubljana , Slunj, Bihać, Knin, Split , Brač, Hvar, Korčula	16,39	16,31	16,25	16,21
Kranjska Gora, Jesenice, Postojna, Crikvenica, Gospić , Šibenik, Biograd na moru	16,41	16,33	16,27	16,23
Gorica, Rijeka , Krk, Cres, Rab, Zadar, Pag, Dugi Otok, Vis	16,43	16,35	16,29	16,25
Koper, Lošinj	16,45	16,37	16,31	16,27
Rovinj, Pula	16,47	16,39	16,33	16,29

Podaci iz ove tabele izvedeni su po zimskom računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U DECEMBRU 2014. GODINE

MESTO	DATUM				1/2015
	5.	12.	19.	26.	2.
Kladovo, Negotin	15,52	15,52	15,54	15,58	16,02
Srpska Crnja, Vršac , Bor, Zaječar	15,54	15,54	15,56	16,00	16,04
Senta, Kikinda , Zrenjanin , Alibunar, Kovin, Požarevac, Knjaževac, Piro t	15,56	15,56	15,58	16,02	16,06
Subotica , Bačka Topola, Bečej, Pančevo, Beograd , Smederevo , Smed. Palanka, Jagodina, Paraćin, Niš , Leskovac	15,58	15,58	16,00	16,04	16,08
Sombor , Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Arandelovac, Kragujevac , Kruševac, Vranje, Radoviš, Strumica	16,00	16,00	16,02	16,06	16,10
Dalj, Vukovar, Šid, Sremska Mitrovica, Bogatić, Šabac , Valjevo, Čačak, Kraljevo , Kumanovo, Kavadarci, Devđelija	16,02	16,02	16,04	16,08	16,12
Beli Manastir, Osijek , Vinkovci, Bijeljina , Loznica, Užice, Novi Pazar, Kosovska Mitrovica, Priština , Skoplje , Veles	16,04	16,04	16,06	16,10	16,14
Podravska Slatina, Tuzla, Peć , Đakovica, Prizren, Tetovo, Prilep	16,06	16,06	16,08	16,12	16,16
Murska Sobota, Čakovec, Koprivnica, Bjelovar, Virovitica , Daruvar, Slav. Požega, Slav. Brod, Derventa , Doboj, Pljevlja, Berane, Bitolj	16,08	16,08	16,10	16,14	16,18
Ptuj , Ormož, Varaždin , Bosanska Gradiška, Nova Gradiška, Zenica, Sarajevo , Foča, Kolašin , Debar, Ohrid	16,10	16,10	16,12	16,16	16,20
Maribor , Celje, Krapina, Zagreb , Sisak, Prijedor, Banja Luka , Podgorica	16,12	16,12	16,14	16,18	16,22
Dravograd, Mežice, Rogaška Slatina, Zidani Most, Jajce, Mostar , Bileća, Trebinje, Zelenika , Bar, Ulcinj	16,14	16,14	16,16	16,20	16,24
Slovenj Gradec, Karlovac, Slunj, Bihać, Drvar, Livno, Metković, Dubrovnik	16,16	16,16	16,18	16,22	16,26
Jesenice, Kranj, Ljubljana , Knin, Pelješac, Mljet	16,18	16,18	16,20	16,24	16,28
Kranjska Gora, Postojna, Rijeka , Crikvenica, Krk, Gospić, Šibenik, Split , Brač, Hvar, Korčula	16,20	16,20	16,22	16,26	16,30
Gorica, Koper, Cres, Rab, Pag, Zadar, Biograd na moru, Vis	16,22	16,22	16,24	16,28	16,32
Rovinj, Pula , Lošinj, Dugi Otok	16,24	16,24	16,26	16,30	16,34

Podaci iz ove tabele izvedeni su po zimskom računanju vremena.